

Hôn Học Trường

Contents

Hôn Học Trường	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	3
3. Chương 3	5
4. Chương 4	6
5. Chương 5	7
6. Chương 6	8
7. Chương 7	10
8. Chương 8	11
9. Chương 9	13
10. Chương 10	14
11. Chương 11	15
12. Chương 12	17
13. Chương 13	18
14. Chương 14	19
15. Chương 15	21
16. Chương 16	23
17. Chương 17	24
18. Chương 18	26
19. Chương 19	27
20. Chương 20	28
21. Chương 21	30
22. Chương 22	31
23. Chương 23	32
24. Chương 24	33
25. Chương 25	34
26. Chương 26	35
27. Chương 27	37
28. Chương 28	38
29. Chương 29	39
30. Chương 30	41
31. Chương 31	42
32. Chương 32	44
33. Chương 33	45
34. Chương 34	46

Hôn Học Trường

Giới thiệu

Cô gái yêu thầm một học trưởng rất lâu, cứ nghĩ tình cảm đơn phương nhưng đột nhiên chuyện bất ngờ xảy ra...

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hon-hoc-truong>

1. Chương 1

Tháng ba mưa dầm liên miên, trong không khí còn lưu lại hơi lạnh của những ngày mùa đông. Khí hậu ẩm ướt lạnh lạnh khiến người ta không hăng hái nổi mà cứ mệt mỏi và buồn ngủ. Đêm tháng ba giá rét, đường xá thưa thớt chỉ có vài người, đa số các nhà đều đã tắt đèn đi ngủ sớm.

Tống Tiểu Vũ một mình khoác chiếc áo xám đậm chạy băng băng trên đường.

Ánh sáng đèn đường thưa thớt chiếu xuống, in trên mặt đất những cái bóng dài bóng ngắn. Bóng của những tán lá cây ngô đồng chồng chéo lên nhau. Tống Tiểu Vũ không dám đi vào đường tối, bèn chạy mau về phía ngã tư nơi có ánh đèn sáng nhất trung tâm, mong muốn nhanh chóng rời khỏi đoạn đường yên tĩnh đến dọa người này.

Phía sau vang lên những tiếng bước chân. Trên con đường bị bóng đêm bao trùm, tiếng giày cao gót đập vào đường xi-măng trên đất, cùng với tiếng gót giày da dày cộm của đàn ông đập trên mặt đất, lạnh lạnh, nặng nề, một trước một sau luân phiên hòa lẫn vào nhau. Lòng cô khấn trượng, căng lên như dây đàn, nghĩ tới gần đây nghe người ta nói vùng này có những tên sát nhân biến thái ẩn nấp, cô không nhìn được bước đi nhanh hơn.

Tiếng bước chân phía sau cũng nhanh dần theo tốc độ của cô, cô càng bất an hơn, sợ hãi đến mức suýt nữa thì khóc lên. Cô hối hận sao tối nay mình lại đi tham dự buổi tiệc sinh nhật tào lao kia, làm cho cô khuya khoắt thế này mới ra khỏi KTV. Bởi vì nghỉ nhà mình cách KTV này không xa nên cô đã từ chối ý tốt của học trưởng, muốn tự mình về nhà, càng không ngờ hiếm khi cô về nhà muộn một lần lại bị người khác để mắt tới.

Cuối cùng cô cũng cảm nhận được tiếng bước chân đàn ông phía sau ngày càng gần. Cô không chịu nổi áp lực trong lòng suýt chút khóc lên:

- Vị tráng sĩ phía sau, có thể dừng theo tôi nữa được không?

Nghiêm Mân Triết nghe tiếng nức nở sợ hãi của học muội, miệng còn gọi ‘tráng sĩ’, không nhìn được khẽ cười:

- Tiểu Vũ, có phải gần đây em đọc nhiều truyện Thủy Hử lắm đúng không? Gì mà tráng sĩ?! Em nhiễm nặng rồi đó!

Tống Tiểu Vũ nghe thấy giọng nói giễu cợt của học trưởng, mặt đỏ ửng, xoay người, sắc có hơi lúng túng:

- Không phải đã nói không cần anh đưa về ư?! Sao anh lại đi theo em, còn hù em sợ hết hồn!

Nghiêm Mân Triết nghiêm mặt:

- Còn không phải vì lo cho em sao. Lúc này anh đứng từ xa thấy có hai gã có ý đồ xấu đi theo em, nếu không phải anh vội vàng chạy theo không chừng em sẽ gặp phiền toái lớn đó.

- Thật ư? – Tống Tiểu Vũ hoảng sợ.

- Thật!! – Nghiêm Mân Triết mặt không biến sắc tim không đập loạn bịa chuyện.

Tống Tiểu Vũ luôn tin tưởng Nghiêm Mân Triết, nghe thấy anh nói ‘thật’, lập tức sợ hãi, vô thức bước đến gần Nghiêm Mân Triết, đi sánh vai với anh:

- Bây giờ bọn họ còn theo sao?

Nghiêm Mân Triết nhìn Tống Tiểu Vũ dán chặt vào vai anh, ngửi được mùi hương nhàn nhạt trên người cô, ánh mắt dần trở nên sâu thẳm:

- Vẫn còn.

Vừa dứt lời, Nghiêm Mân Triết thành công nhìn thấy Tống Tiểu Vũ sợ hãi ôm lấy cánh tay anh. Cảm nhận được bộ ngực sữa của Tống Tiểu Vũ cọ sát cánh tay mình, ánh mắt Nghiêm Mân Triết càng sâu hút, giọng nói cũng trở nên trầm thấp.

- Hình như phía sau lại có thêm một người, hay là chúng ta chạy nhanh đi.

Tống Tiểu Vũ nghe Nghiêm Mân Triết nói thế, vội vàng bước nhanh. Có điều dáng dấp cô nhỏ nhắn, lại mang giày cao gót, dù thế nào cũng không bước kịp Nghiêm Mân Triết. Hơn nữa trong lòng sợ hãi “ba người” kia sẽ đột ngột lao tới, lập tức không cẩn thận trượt chân, suýt chút nữa ngã lăn ra đất.

Nghiêm Mân Triết chợt cảm thấy tay phải của mình nặng nề, vội quay lại. Nhìn thấy Tiểu Vũ trật chân đến suýt xoa, anh cảm thấy đau lòng. Hai tay ôm lấy Tiểu Vũ vào lòng, cứ như vậy mà đi vào cư xá.

Đột nhiên Tiểu Vũ bị Nghiêm Mân Triết ôm, gương mặt nháy mắt đỏ bừng, trong đầu lúc này quanh quẩn chỉ có một câu nói: “Mình... khi không lại được học trường ô...”

Lời tác giả:

Tình yêu ngọt ngào sắp bắt đầu, tôi rất thích phong cách văn ngắn gọn, gần gũi thế này. Cầu các bạn bỏ phiếu.

2. Chương 2

Nghiêm Mân Triết nhìn cô gái ngốc đáng vẻ vô cùng đáng yêu trong lòng mình, chợt nhớ đến lời em gái anh nói trước khi ra cửa:

- Anh trai, thật ra Tiểu Vũ rất thích anh. Nếu như anh thật sự thích cậu ấy thì nhanh chóng xuống tay đi. Chứ em thấy mấy con sói trong công ty đều đang thèm thuồng cậu ấy lắm. Anh mà còn chậm trễ, lúc đó cậu ấy sẽ bị con sói khác ăn mất. Tiểu Vũ là dạng con gái truyền thống, chỉ cần anh ăn được cậu ấy, cậu ấy sẽ là của anh...

Thật ra lúc trước anh vẫn luôn hoài nghi em gái mình nói Tống Tiểu Vũ thích mình có phải là giả hay không. Nhưng khi thấy Tống Tiểu Vũ chỉ biết ngây ngốc nhìn anh ôm lấy cô, anh đã xác định được trong lòng Tống Tiểu Vũ có anh. Nghĩ đến đây, Nghiêm Mân Triết vui vẻ mỉm cười.

Tống Tiểu Vũ ở trong lòng Nghiêm Mân Triết, ngửi thấy trên người anh ngoài mùi thuốc lá và mùi rượu, còn có mùi sữa tắm. Mặt cô càng đỏ lợi hại, thầm nghĩ: “Học trường dùng cùng loại sữa tắm với mình, đều là hương chanh”

Cô thấy Nghiêm Mân Triết cười dịu dàng với mình, đôi mắt không tự chủ mê muội nhìn chăm chăm vào đôi môi mỏng của học trưởng. Chợt có cảm giác như đói khát, nhìn không được nuốt nước miếng, lại cắn cắn môi dưới, thầm nghĩ “Đây là lần đầu tiên mình nhìn học trưởng gần như vậy...”

Đang mê mẩn nhìn anh, cô chợt thấy anh cúi đầu nhìn mình. Bỗng nhận ra ánh mắt mình nhìn anh hình như quá rõ ràng, cô không tự chủ cúi đầu thẹn thùng.

Nghiêm Mân Triết cũng cảm nhận được ánh mắt nóng bỏng của người trong lòng mình đang nhìn vào đôi môi anh, trong lòng cực kì hưởng thụ cảm giác được người mình yêu si mê ngắm chăm chú, nhưng anh cũng chỉ cúi đầu liếc cô một cái.

Đã đến trước cửa nhà, hai người không thể cứ ngây ngốc đứng trước ngưỡng cửa thế này. Vì vậy anh cúi đầu nhìn cô, tuy rằng cảm thấy đáng về thẹn thùng của cô rất đáng yêu, nhưng anh vẫn không quên nhắc nhở:

- Tiểu Vũ, đã đến nhà em rồi!

- Hả? - Tiểu Vũ vì thẹn thùng nên tinh thần hơi hoảng loạn, không nghe rõ Nghiêm Mân Triết nói gì.

Nghiêm Mân Triết nhìn Tiểu Vũ mơ mơ màng màng, hận không thể mạnh mẽ chiếm lấy cái miệng hấp dẫn kia. Anh vẫn nhìn được, giọng nói khàn khàn nhắc nhở cô lần nữa:

- Tiểu Vũ, đã đến nhà rồi. Chìa khóa nhà của em đâu?

- Chìa khóa!

Nghe Nghiêm Mân Triết nói vậy, Tiểu Vũ bất giác la lên, khuôn mặt lại đỏ thêm. Bởi vì hôm nay cô mặc váy, trên váy không có túi áo, cho nên cô đành tay bỏ luôn chìa khóa vào trong ngực. Mà bây giờ học trưởng lại đang ôm cô, cô không thể không biết ngượng ngùng ở trước mặt học trưởng thò tay vào khe ngực lấy chìa khóa ra được! Nghĩ đến đây, Tổng Tiểu Vũ nhất thời bối rối không biết làm sao mới tốt.

- Sao vậy? Chìa khóa em bỏ đâu?

Nghiêm Mân Triết bất giác vẻ mặt bất thường của Tổng Tiểu Vũ liền hỏi. Thật ra trên người anh có chìa khóa nhà của Tiểu Vũ, nguồn gốc của chiếc chìa khóa này là do cô em gái bản lĩnh cao cường của anh, là chị em cùng phòng với Tiểu Vũ đưa cho. Có điều thật sự không thể đưa chiếc chìa khóa này ra, bằng không sẽ khiến Tiểu Vũ khiếp sợ.

Tiểu Vũ không biết trong lòng học trưởng mà cô ái mộ từ lâu đang nghĩ gì. Cô hơi do dự sờ sờ trước ngực, nhớ ra mình còn đang ở trong lòng học trưởng, cơ thể bất giác nóng lên, hơi vẩn vơ một chút.

- Học trưởng, anh thả em xuống đi.

Nghiêm Mân Triết cực kì không muốn bỏ cô gái đang ôm trong lòng ra:

- Tiểu Vũ, chân em còn đau làm sao có thể đứng được. Hay là em cho anh biết em để chìa khóa ở đâu. Anh ôm em, còn em lấy nó ra.

Nghe Nghiêm Mân Triết nói, sắc mặt Tiểu Vũ càng kém tự nhiên. Nghiêm Mân Triết khó hiểu nhìn cô. Cuối cùng Tiểu Vũ cũng e dè mở miệng:

- Học trưởng, anh nhắm mắt lại được không?

Nghiêm Mân Triết hoài nghi trong lòng. Nhìn Tiểu Vũ vừa nói vừa nhăn nhó, anh liếc khéo rãnh ngực nhỏ của cô, trong lòng hiểu ra liền nhắm mắt lại.

3. Chương 3

Tiểu Vũ thấy học trưởng thật sự nhắm mắt, mới e dè luồn tay vào trong khe ngực mình lấy chìa khóa. Nhưng do quá nóng vội và khẩn trương nên không lấy ra ngay được, chiếc chìa khóa càng chui vào sâu hơn. Vì Tiểu Vũ không mặc áo ngực bên trong, không có gì cản lại, chiếc chìa khóa cứ thế trượt thẳng từ giữa khe ngực xuống dưới bụng, khiến mặt cô đỏ bừng bừng đến mức muốn nổ tung.

Nghiêm Mân Triết cảm nhận được động tác của Tiểu Vũ, không nhịn được tơ tưởng đến rãnh ngực sâu hút của cô, người anh em bên dưới bất giác sưng to.

- Sao rồi? – Nghiêm Mân Triết khàn giọng hỏi.

Tiểu Vũ nghe giọng Nghiêm Mân Triết lại càng luống cuống tay chân, muốn lấy tay che mắt Nghiêm Mân Triết lại, ai dè chậm mất một bước.

Nghiêm Mân Triết nhìn thấy trên bụng Tiểu Vũ gồ lên một vết hình chìa khóa, ánh mắt tối sầm lại. Tay trái ôm sát người Tiểu Vũ, tay phải từ từ buông lỏng cho Tiểu Vũ đứng xuống, đồng thời chiếc chìa khóa cũng rơi ra.

“Keng” một tiếng, chìa khóa cuối cùng cũng rơi trên mặt đất. Nghiêm Mân Triết ôm Tiểu Vũ ngồi xuống để cho cô lượn nó.

Tiểu Vũ chỉ thấy xấu hổ muốn chết, mặt đỏ đến mức bốc khói.

Tiểu Vũ cầm chìa khóa lên, vừa bị Nghiêm Mân Triết ôm, vừa cầm chìa khóa mở cửa, tay không ngừng run rẩy.

Nghiêm Mân Triết vô cùng kiên nhẫn, nhiều lần cô không cắm trúng lỗ khóa, anh cũng không thúc giục cô.

Tiểu Vũ cảm thấy vô cùng lúng túng. Vừa được Nghiêm Mân Triết ôm vào cửa liền giầy dựa muốn ngồi lên sofa, không muốn tiếp tục làm phiền anh ôm mình.

Nghiêm Mân Triết cũng không từ chối. Đặt Tiểu Vũ lên sofa sau đó ngồi xổm xuống, ôm lấy chân cô nhẹ nhàng xoa nắn:

- Còn đau không?

Kỳ thật lúc vấp ngã chân Tiểu Vũ cũng không có gì nghiêm trọng. Lúc Nghiêm Mân Triết ôm cô vào lòng đã không còn thấy đau nữa. Có điều cô tham lam muốn được Nghiêm Mân Triết ôm ấp nên không có nói ra. Bây giờ nghe Nghiêm Mân Triết hỏi, sắc mặt cô có chút không tự nhiên.

- Thật ra hồi nãy té cũng không đau lắm – Tiểu Vũ nói thật.

Nghiêm Mân Triết lại làm bộ không tin, nâng chân trái Tiểu Vũ lên, cởi giầy cao gót ra, tay không ngừng xoa nắn mắt cá chân mảnh khảnh của cô.

- Thật sự không đau sao?

- Không đau – Tiểu Vũ đỏ mặt trả lời.

- Tiểu Vũ đúng là một cô bé thành thật!

Nghiêm Mân Triết nói xong liền hôn lên mắt cá chân của Tiểu Vũ. Kỳ thật ngay từ đầu anh đã biết chân Tiểu Vũ không có gì nghiêm trọng, chỉ là anh muốn nhân cơ hội này ôm cô. Thấy cô không từ chối vòng tay của anh, anh thật sự rất vui mừng.

Mắt cá chân của Tiểu Vũ cảm nhận được độ ấm trên làn môi mỏng của Nghiêm Mân Triết, cả người cô đều mềm nhũn ra. Cơ thể không nhịn được dựa hẳn vào ghế sofa, bất giác “ưm” một tiếng.

Nghiêm Mân Triết nhìn thấy dáng vẻ ham muốn động tình của Tiểu Vũ, cười xấu xa, vừa hôn từ mắt cá chân cô dần lên trên đùi, vừa hỏi:

- Tiểu Vũ được học trưởng ôm, có phải đã động tình rồi không?

Tiểu Vũ bị hôn đến không chịu được, vẫn đỏ mặt “Ừm” một tiếng.

Thế là Nghiêm Mân Triết hôn nhanh lên bấp đùi Tiểu Vũ, nhìn chiếc váy che chắn làn da của cô, anh xấu bụng ngừng lại, ra lệnh cho cô:

- Tiểu Vũ, cởi đồ.

Tiểu Vũ đỏ mặt hơi do dự, lại nhìn thấy ánh mắt nóng rực của Nghiêm Mân Triết nhìn mình, cuối cùng cũng xấu hổ kéo sợi dây áo xuống. Bộ váy trên người Tiểu Vũ như một lớp màn mỏng che chắn cơ thể cô, vì không có sợi dây giữ lại, chiếc váy lập tức tuột từ trên ngực cô xuống. Đôi nhũ trắng cứ như vậy nhảy ra ngoài, hai đỉnh hồng hồng e lệ, rụt rè, run rẩy trong không khí.

Nghiêm Mân Triết thất thần nhìn đôi nhũ phong đẹp dễ của Tống Tiểu Vũ, chen vào giữa hai chân cô, thả người áp sát cô, rồi há miệng cắn lấy quả đầu quýt rữ kia. Tiểu Vũ bất giác đưa tay ôm đầu Nghiêm Mân Triết, hai chân không biết từ lúc nào đã dùng sức quăn lấy eo anh.

- Ừm... Học trưởng...

Nghiêm Mân Triết nghe tiếng Tiểu Vũ rên rỉ, trong lòng vô cùng kích động, không ngừng hôn lên thân thể cô, dọc theo bộ ngực hôn dần xuống dưới. Rồi sau đó kéo hai chân cô gác lên vai mình, muốn cởi bỏ mảnh vải che chắn trên người Tiểu Vũ xuống. Ai ngờ anh phát hiện, thân dưới của Tiểu Vũ đã không còn mặc gì, hoa huyệt đã sớm ướt át, còn hai cánh hoa đang hé mở, mấp máy như đang mời gọi anh thưởng thức.

4. Chương 4

Nghiêm Mân Triết trực tiếp hôn lên cái miệng nhỏ bên dưới của Tống Tiểu Vũ. Tiểu Vũ kích động lạ thường, dịch nhờn càng vui vẻ tiết ra. Nghiêm Mân Triết nhịn không được há miệng hút lấy, hàm răng chen vào ghiền nát hạt châu hồng hào nõn nà của cô. Tiểu Vũ cuối cùng cũng không thể nhịn nổi kích thích, sáng khoái kêu to:

- A... Thoải mái quá... A a... Sáng khoái! Cực kỳ sướng!

Cứ như thế cô bị Nghiêm Mân Triết mút đến mức đạt đến cao trào một lần.

Sau cơn cực khoái, toàn thân Tiểu Vũ xụi lơ nằm trên sofa hưởng thụ dư vị còn sót lại của đợt cao trào. Nghiêm Mân Triết nhìn ánh mắt mê ly của Tiểu Vũ, cảm thấy cô cực kỳ đáng yêu. Tiểu Vũ lúc này mới để ý thấy học trưởng của mình vẫn còn ăn mặc chỉnh tề, cô bất mãn, muốn nhồm dậy nhưng toàn thân mềm nhũn, chỉ có thể nằm liệt như thế trên sofa.

Nghiêm Mân Triết nhìn ra ý đồ của Tiểu Vũ, lại cố ý xấu bụng không cởi áo, chỉ rút dây nịt ra, kéo thắt lưng xuống, rồi ôm Tiểu Vũ vào lòng, để Tiểu Vũ dang hai chân ra ngồi trên người mình.

Tiểu Vũ ngồi trong lòng Nghiêm Mân Triết, cảm thấy dưới mông mình nóng nóng, cô hơi khó chịu vặn vẹo cái mông, lại cảm giác được cách lớp vải, còn thật có thể cho cô khoái cảm cực hạn càng dán chặt vào bên dưới cô. Nhìn Nghiêm Mân Triết mặc áo ngay ngắn ngồi trên sofa, không hề có ý ra tay giúp cô, cô chỉ còn cách đỏ mặt, tự mình lôi còn thật của Nghiêm Mân Triết ra.

Bàn tay mềm mại của Tiểu Vũ sờ soạng người anh em của anh, khiến anh không nhịn được thở ra một hơi thoải mái. Tiểu Vũ thấy anh vẻ mặt kích động của anh, biết là anh thích nên chủ động vươn tay thông thạo khuấy động còn thật của Nghiêm Mân Triết. Nghiêm Mân Triết hưởng thụ Tiểu Vũ phục vụ, toàn thân thoải mái, nhưng lòng lại không vui. Tiểu Vũ thông thạo như vậy, khiến anh hoài nghi không biết trước kia cô đã từng có người đàn ông nào khác chưa. Nghĩ vậy, dự vọng của anh trong phút chốc bị hòa tan rất nhiều. Tiểu Vũ đang khuấy động còn thật, muốn sau khi phục vụ Nghiêm Mân Triết xong, sẽ cầm còn thật bỏ vào trong tiểu huyệt của mình. Đột nhiên cảm thấy nó có xu hướng 'cúi đầu', cô lại càng thêm nóng nảy, cố gắng lấy lòng nó. Thậm chí còn cúi người xuống, dùng đầu lưỡi liếm láp đầu nó, sau đó ma sát hoa huyệt của mình vào vật cứng của anh.

Nghiêm Mân Triết làm sao có thể chịu được mê hoặc như vậy, trong nháy mắt dục vọng đã lên đến cực hạn. Rốt cuộc Nghiễm Mân Triết không chịu nổi nữa, trực tiếp đâm thẳng côn thịt 18 cm của anh vào tiểu huyết đâm thẳng đâm dịch nhờn kia.

- A... Thô quá... Căng quá!!! Rất thoải mái...! – Tiểu Vũ không kiềm chế được hô lên.

Nghiễm Mân Triết nghe thấy Tiểu Vũ rên rỉ phóng thẳng, mạnh mẽ thúc quy đầu của mình vào sâu trong hoa tâm của Tiểu Vũ. Bên trong hoa huyết vừa ấm lại vừa mềm, vách tường thịt non nớt dùng sức bao bọc lấy côn thịt thật chặt, khiến anh vô cùng sướng khoái. Nghiễm Mân Triết không ngừng tăng tốc độ lên xuống, rút ra đâm vào, quất thẳng tới tiểu huyết.

Mông Tiểu Vũ hướng xuống để nghiêng hợp với động tác của anh, đâm dịch cứ như nước sông thiếu đê, không ngừng từ trong hoa huyết chảy ra, chảy xuống ướt cả sofa.

- Sướng... sướng khoái... ư... Sâu quá... A a...

Tiểu Vũ vặn vẹo trên dưới, xoay cặp nhũ đầy đặn của cô lui tới trước mặt Nghiễm Mân Triết, anh nhìn chúng chết mê chết mệt, vươn tay ra ôm lấy, ra sức xoa nắn. Nhất thời anh đã quên mất ý định hỏi xem người đàn ông đầu tiên của cô là ai, chỉ không ngừng yêu lấy cô gái trong lòng mình.

Hoa huyết của Tiểu Vũ liên tục co thắt, gắt gao siết lấy côn thịt to dài của Nghiễm Mân Triết, suýt chút nữa khiến cho anh sướng khoái đến thả khí giới đầu hàng.

- Tiểu Vũ... Tiểu Vũ... em là tiểu yêu tinh đáng chết!!

Nghiễm Mân Triết lại ra sức cắm vào tiểu huyết của cô hơn trăm cái, rồi mới lưu luyến không rời mà phun tinh hoa vào trong nơi sâu hút của cô.

5. Chương 5

Sau một lần bắn ra, đầu óc Nghiễm Mân Triết đã tỉnh táo phần nào, lập tức anh muốn rút côn thịt của mình ra, lại cảm nhận được Tiểu Vũ không biết xấu hổ siết chặt vách tường hoa huyết không cho anh rời khỏi, khiến côn thịt anh lại to hơn. Nhưng anh vẫn tuyệt tình rút ra, sau đó mới mạnh mẽ cắm lại vào tiểu huyết đói khát kia.

Đột nhiên anh ôm Tiểu Vũ đứng lên. Tiểu Vũ vì bị anh thúc sâu một cái, hét chói tai:

- A... Trưởng quá... Sâu quá... Aaa...

Nghiễm Mân Triết cảm nhận rõ sau khi Tiểu Vũ bị anh dùng sức mãnh liệt tiến vào, hoa huyết cô liền nút chặt lấy côn thịt của anh, anh hé môi trên chọc Tiểu Vũ đã hoàn toàn bị khống chế bởi tình dục.

- Làm vậy em sướng lắm đúng không?

Sau đó, anh cứ như vậy chọc vào hoa huyết của cô, vừa bước đi vừa ra vào huyết mềm mại. Tiểu Vũ toàn thân không còn sức lực, lại đang lơ lửng giữa không trung, cô chỉ có cách dùng hai tay gắt gao ôm lấy Nghiễm Mân Triết, hai nhũ hoa ép sát vào lồng ngực to lớn của anh.

Đôi tay anh ôm lấy cặp mông xinh đẹp hút hồn của Tiểu Vũ, lại kiểm soát hoa huyết mềm mại của cô phun ra nuốt vào phần người anh em của mình. Nghiễm Mân Triết sướng khoái vô cùng, lời nói ra khỏi miệng cũng trở nên phóng đãng không chịu nổi:

- Có phải đâm huyết của em thêm được chơi lắm đúng không? Nói mau, cô gái lẳng lơ này!

Tiểu Vũ nghe Nghiễm Mân Triết nói ra những lời càn rỡ mà lúc trước chỉ khi nằm mơ cô mới nghe được, nhất thời cho là mình đang mơ, hoa huyết bị kích thích đến cực điểm, bất giác siết càng thêm chặt, liên tục nói:

- Phải... Ừm... A a... Học trưởng...

Nghe Tiểu Vũ kêu to, Nghiêm Mân Triết hơi bất mãn:

- Còn gọi học trưởng, chẳng phải trước kia còn có học trưởng khác chơi em qua rồi sao? Còn kêu kích động như vậy!!

Nghe Nghiêm Mân Triết nói thế, trái tim cô nhói lên một hồi:

- Không có... ừm... ừ... Chỉ có Mân Triết học trưởng... Ừm... Mỗi ngày em đều tự yêu thương mình. Tiểu huyết của Tiểu Vũ... aaa... dù là trong mơ... ừm.... cũng chỉ để Mân Triết học trưởng cảm, Tiểu Vũ rất thích... Ummm... Mân Triết học trưởng... rất thích....

Nghiêm Mân Triết nghe cô gái nhỏ trong lòng thổ lộ tình cảm, dự vọng trào dâng đến tận cùng, không nhìn được càng dùng sức thúc vào thật nhanh, dùng sức chọc vào thật sâu vào trong huyết mềm của Tiểu Vũ:

- Tiểu Vũ mỗi ngày đều mơ thấy được học trưởng làm sao?

Nghe thấy giọng nói của anh, hoa huyết của cô lại càng gắt gao mút lấy côn thịt:

- Đúng vậy... Umm.... A a a...

Nghiêm Mân Triết ép chặt Tiểu Vũ lên tường, xấu bụng thả chậm tốc độ:

- Vậy mỗi ngày Tiểu Vũ mơ thấy học trưởng làm em thế nào?

Tiểu Vũ nóng nảy, không ngừng vặn vẹo bờ eo, cặp vú theo động tác của cô nảy lên như sóng sữa mẹ người:

- Học trưởng... Hu hu... Hung hăng cảm Tiểu Vũ đi, Tiểu Vũ muốn...

Người anh em của Nghiêm Mân Triết lúc này cũng đã nhìn đến cực hạn, sao có thể từ chối lời mời gọi của người đẹp được chứ. Anh nâng hai chân của Tiểu Vũ lên, vội vàng thúc vật to cứng đang thẳng đứng kia, “ọt” một tiếng hung hăng cắm vào hoa huyết Tiểu Vũ. Quy đầu to lớn chọc sâu vào trong hoa tâm, thúc mạnh đến mức thiếu chút nữa khiến Tiểu Vũ bay luôn ra ngoài.

Tiểu Vũ chỉ có thể ngẩng cao chiếc cổ xinh đẹp:

- Học trưởng... A... Học trưởng tuyệt vời... Chọc vào sâu quá...

Nghiêm Mân Triết thật không thể tưởng tượng nổi, bình thường Tiểu Vũ hay ngượng ngùng nay lại có thể kêu rên dâm dăng đến thế. Thân dưới anh càng thêm kích động, chỉ muốn cắm càng sâu vào hoa huyết của cô, cắm đến khi mệt chết mới thôi.

Tiểu Vũ không kiềm chế được, phần thịt non liên tục co thắt, siết lấy vật cứng thô to của Nghiêm Mân Triết ngày càng chặt.

Nghiêm Mân Triết rút kinh nghiệm lần trước, lần này anh ổn định xúc giác, càng thêm liều mạng dâm chọc Tiểu Vũ:

- Cho em cắn nè... Shit! Anh không chơi chết em không được mà!!

Tiểu Vũ mồ hôi đầm đìa, cô cố gắng uốn éo phối hợp với động tác của anh. Cái miệng nhỏ hồng mấp máy, liên tục thở gấp. Mái tóc xinh đẹp tung bay tứ tán theo từng động tác nhấp nhô của cô, cô vui sướng rên rỉ theo tiếng rút ra đâm vào “bạch bạch” của côn thịt anh, hai âm thanh hòa vào nhau như một bản giao hưởng dâm dăng khiến người người say mê.

6. Chương 6

Nghiêm Mân Triết hung hăng đứng sấp Tiểu Vũ một hồi, cảm thấy dâm thủy chỗ giao hợp giữa mình và Tiểu Vũ đang nhỏ giọt xuống đất. Đột nhiên anh rút côn thịt của mình ra hoàn toàn, sau đó dùng hết sức đâm vào chà đạp hoa huyết non mềm của Tiểu Vũ, khiến toàn thân cô co giật, hoa huyết cứ thế thất thoát

đến không thể chặt hơn được nữa. Nghiêm Mân Triết bị kẹp quá sướng khoái, chính anh cũng đã chịu đựng đến cực hạn, lập tức bắn ra.

Tiểu Vũ chỉ cảm thấy bị côn thịt của Nghiêm Mân Triết xâm nhập đến chỗ sâu nhất trong tử cung, từng luồng tinh dịch nóng bỏng bắn vào trong cơ thể, lực bắn mạnh đến mức khiến cho Tiểu Vũ rung mình một cái, vật cứng chà xát khiến kích thích hoa huyết của Tiểu Vũ không ngừng co thắt lại.

- A... Sâu quá... Tiểu Vũ muốn hư mất... hư mất rồi... A...

Tiểu Vũ không ngừng nấc lên, thét chói tai, cuối cùng cũng lên đỉnh!

Nghiêm Mân Triết nhìn cô gái trong lòng vì bị tình dục khống chế mà có những lời nói phóng đảng như vậy, cảm thấy chỗ quy đầu đang nhỏ những giọt nóng hổi lại bị kích thích sóng dậy lần nữa, cố ý trêu chọc vách tường thịt non bên trong của Tiểu Vũ. Thân thể Tiểu Vũ xụi lơ, cô nhẹn không được phát ra những tiếng rên rỉ nho nhỏ.

-Umm... Học trưởng... Tiểu Vũ rất ngứa... A...

Nghiêm Mân Triết đáp lại bằng cách trực tiếp chọc côn thịt của mình sâu hút vào trong. Anh mất kiểm chế rửa một tiếng:

- Em đúng là đồ lẳng lơ thêm dục không biết thỏa mãn! Em muốn hút cạn học trưởng sao?

Tiểu Vũ đã hoàn toàn bị dục vọng khống chế, cô mơ hồ nghe thấy giọng Nghiêm Mân Triết, vô thức ôm chặt lấy vòng eo tinh trắng của anh, tiểu huyết bất giác hút lấy côn thịt của anh nhanh hơn, chặt hơn, cô mơ màng lặp lại:

- Ummm... Hút cạn...

Nghe thấy Tiểu Vũ đáp lại, côn thịt của Nghiêm Mân Triết nhất thời thô thêm một vòng:

- Được, học trưởng cho Tiểu Vũ toại nguyện, có điều em phải cố chịu một chút...! – Nói tới đây, Nghiêm Mân Triết cố ý dừng chóc lát, sau đó dùng thân dưới hung hăng chà đạp hoa huyết Tiểu Vũ – Hôm nay Tiểu Vũ không hút cạn học trưởng, học trưởng sẽ không buông tha cho em!

Tiểu Vũ nghe anh nói, vòng tay qua ôm sát cổ Nghiêm Mân Triết, khiến cho bộ ngực của mình và anh càng ép chặt vào nhau, sau đó hơi khó khăn uốn éo vòng eo:

- Um... Tiểu Vũ... hút cạn học trưởng...

Nghiêm Mân Triết nhìn thấy ánh mắt của Tiểu Vũ vì dục vọng mà đỏ kè, nhưng vẫn cố gắng kiềm chế ôm lấy đùi Tiểu Vũ bước đi, vừa đi vừa đâm nhẹ nhàng vào, đi thẳng đến đầu giường, cùng Tiểu Vũ ngã nhào xuống nệm êm, côn thịt trong nháy mắt chọc sâu vào trong tử cung Tiểu Vũ. Dục vọng của cô sớm đã bị trêu chọc đến cực hạn, cuối cùng Tiểu Vũ không nhịn được nữa hét chói tai, hoa huyết liên tục khít chặt, kẹp côn thịt của Nghiêm Mân Triết chặt đến mức anh không nhẹn nổi rên hừ hừ một tiếng, giọng anh khàn khàn khen một câu:

- Tiểu Vũ này, tiểu huyết em kẹp học trưởng rất sung sướng. Để cho anh chết luôn trong chỗ này anh cũng cam lòng.

Nghe vậy, Tiểu Vũ càng mở rộng hai chân đến hết mức, để anh càng có thể cắm sâu vào hoa huyết đầm đìa của mình, cô thừa nhận khao khát của bản thân với anh:

- Um... Tiểu Vũ... Muốn học trưởng... Muốn học trưởng lấp đầy Tiểu Vũ...

Cô gái dưới thân đang chủ động, làm sao anh nở lòng phụ tâm ý của người đẹp, vì thế anh càng ra sức nghiền nát phần huyết của cô, hận không thể nhét cả tinh hoàn của mình vào trong âm huyết kia. Tiểu Vũ bị anh chà đạp khiến toàn thân không ngừng run rẩy, hoa huyết liên tục co thắt, miệng kêu lên không ngừng:

- Tiểu Vũ muốn hỏng rồi... Muốn hỏng mất.... – Rồi lại lần nữa đạt đến cao trào.

Lúc này không hiểu sao Nghiêm Mân Triết lại đứng dậy. Tiểu Vũ cảm thấy cơn thịnh của anh muốn trượt ra khỏi người mình bèn kẹp chặt không cho anh rời đi. Nghiêm Mân Triết nhắm mắt kéo cánh tay Tiểu Vũ đang vòng qua cổ mình, để cô không còn chút sức lực nào nằm trên giường, cứ như vậy rút phân thân ra.

Tiểu Vũ không còn cảm nhận được cây gậy thịnh có thể làm cho cô khoái lạc nữa, không nhận được khúc thành tiếng:

- Học trưởng... Tiểu Vũ muốn...

Cô vừa nói, vừa vịn vào cái mộng, ánh mắt đói khát nhìn cơn thịnh sẫm màu bóng bẩy vì dâm thủy trong suốt kia. Nhưng Nghiêm Mân Triết lại không nhìn thấy, anh muốn đứng dậy bật đèn trong phòng ngủ của Tiểu Vũ lên.

7. Chương 7

Trước kia Tiểu Vũ thường xuyên mơ thấy học trưởng sau khi âu yếm, làm cô đạt đến cao trào xong, đột nhiên đứng dậy, ghét bỏ cô vì không có màn trình. Nhìn thấy Nghiêm Mân Triết vừa đứng lên, cô cho là mình sẽ bị học trưởng vứt bỏ giống như trong mơ, cảm thấy vô cùng tuyệt vọng. Cô không cam lòng. Lúc trước ở trong giấc mơ cô không có cách nào giữ chân học trưởng lại, lần này Tiểu Vũ cũng không thể kiềm nén tâm tình muốn giữ anh bên mình. Thế nên cô lao xuống giường, nhưng vì không còn chút sức lực nào nên ngã nhào xuống đất, chỉ có thể từ phía sau ôm lấy bắp đùi anh.

- Học trưởng, Tiểu Vũ thật sự chỉ có một người đàn ông duy nhất, anh đừng không muốn Tiểu Vũ, Tiểu Vũ không thể không có anh...

Nghiêm Mân Triết nghe Tiểu Vũ nói, vẻ mặt như đang tranh chiến, anh vẫn muốn hỏi rõ điều này:

- Vậy sao em không phải là xử nữ?

Tiểu Vũ nghe Nghiêm Mân Triết hỏi vậy, lập tức á khẩu.

Nghiêm Mân Triết cảm nhận được người phía sau im lặng, trong lòng cảm thấy như bị một thau nước lạnh xối từ trên đầu xuống, dục hỏa trong anh cũng bị dập tắt không ít.

- Em... Em... – Tiểu Vũ thấy Nghiêm Mân Triết lại muốn bước đi, vội vàng dùng sức ôm lấy anh, cuối cùng vừa khóc vừa nói – Là tại Tiểu Vũ quá dâm dăng, ngày hôm đó khi tham dự tiệc sinh nhật, Tiểu Vũ đã hạ được học trưởng...

Nghiêm Mân Triết nghe vậy, nhớ lại hôm sinh nhật của mình, quả thật giấc mộng xuân hôm đó vô cùng chân thật. Có điều sau khi tỉnh lại chỗ ngủ của anh lúc trước và chỗ trong mơ không giống nhau, nên lúc đó anh cũng không nghĩ ngợi gì nhiều.

Bởi vì kể từ lần đầu tiên nhìn thấy Tiểu Vũ, những giấc mộng xuân của anh đều có liên quan đến cô, sau đó lại càng làm nhiều lần, lần sau càng nóng bỏng hơn lần trước. Có điều Nghiêm Mân Triết quên mất ngày đầu tiên gặp cô, đúng lúc nhà anh tổ chức tiệc sinh nhật cho anh. Càng không để ý mỗi lần anh mộng xuân chân thật nhất thì trong nhà nhất định là có tiệc tùng gì đó.

Anh nhớ lại ngày sinh nhật hôm đó, anh đã làm cho Tiểu Vũ xuất huyết. Bởi vì cô em gái ranh mãnh của anh chơi ác, cho anh dùng loại thuốc mạnh gấp 3 lần bình thường, làm đêm đó anh đối với Tiểu Vũ tàn nhẫn quá mức, khiến tiểu huyết của cô bị thương.

Nói thật nghe Tiểu Vũ nói vậy, đáy lòng Nghiêm Mân Triết hoàn toàn tin tưởng, lại vô cùng phấn khởi. Phấn khởi bởi vì anh là người đàn ông đầu tiên của cô. Nhưng cũng rất giận, giận vì lần đầu tiên anh có được cô lại là lúc anh bị thuốc khống chế, không thể cẩn thận hưởng thụ thân thể cô. Càng giận Tiểu Vũ không biết quý trọng bản thân, tuy rằng là vì anh, nhưng anh vẫn giận. Vì thế anh sau khi bật đèn lên, anh xoay người cúi đầu về mặt không vui, lại nhìn thấy Tiểu Vũ khóc nước mắt đầy mặt, cuối cùng cũng mềm lòng, cúi xuống hôn lên nước mắt cô.

Tiểu Vũ thấy học trưởng đối xử với mình dịu dàng như thế, trong lòng cực kỳ cảm động:

- Học trưởng...

- Đừng nghĩ như vậy thì anh sẽ bỏ qua cho em!

Nghiêm Mân Triết cố ý nghiêm mặt, việc Tiểu Vũ bỏ thuốc anh, anh nhất định sẽ xử phạt thật xứng đáng, phạt cô khiến anh mơ mơ hồ hồ không hưởng thụ được lần đầu tiên của cô, phạt cô trước giờ dám lừa gạt anh như vậy. Chuyện này, anh nhất định phải trừng phạt nghiêm khắc, bằng không sau này bé cưng kia tái phạm thì anh biết làm sao đây. Năng lực tình dục của Nghiêm Mân Triết mạnh mẽ như vậy, thế mà lại dùng thuốc?! Việc này căn bản là đang sỉ nhục lòng tự tôn nam giới của anh mà!

Sau khi nghiêm mặt xong, anh thấp giọng nói với Tiểu Vũ một câu:

- Sau này không được phép bỏ thuốc anh nữa biết chưa?!

- ... – Lúc này Tiểu Vũ lại im lặng.

Nghiêm Mân Triết thấy Tiểu Vũ im lặng không nói tiếng nào, tức giận đến nghiến răng, anh đứng dậy cầm vật nam tính đang ngẩng cao đầu của mình vỗ vào mặt Tiểu Vũ:

- Chẳng lẽ anh không dùng thuốc sẽ không thỏa mãn được em sao?

Tiểu Vũ nhìn thấy người anh em của anh, nhất thời không thể rời mắt khỏi nó. Cô cảm thấy cổ họng khô khốc khó hiểu. Nhìn lỗ nhỏ trên đầu côn thịt có một chất lỏng màu trắng trong veo, cô nhìn không được nuốt nước miếng, lưỡi liếm liếm đầu côn thịt như liếm nước ép.

Nghiêm Mân Triết đột nhiên bị Tiểu Vũ kích thích, không kiềm chế được rên hừ hừ, xem chút là đã bắn ra. Lòng anh tức giận vì thiếu chút nữa là mình đã biểu hiện không tốt, lại nhìn thấy dáng vẻ Tiểu Vũ dâm đang liếm láp phần thân của mình, anh chỉ hận không thể hung hăng cắm toàn bộ gậy thịt của mình vào trong cái miệng ẩm ướt của cô. Vừa nghĩ vậy anh liền muốn nhồi hết côn thịt to dài của mình vào miệng cô, nhưng cuối cùng vẫn đau lòng, chỉ dứt một phần quy đầu vào miệng Tiểu Vũ.

8. Chương 8

Tiểu Vũ biết ý quỳ mọp trước mặt Nghiêm Mân Triết, một tay nhẹ nhàng đè ép túi tinh căng mềm của anh, đôi môi linh hoạt phun ra nuốt vào vật cứng màu nhục thịt, giống như hoa huyết đang cắn nuốt cây gậy thô to của Nghiêm Mân Triết.

Cảm nhận khoang miệng ẩm áp của Tiểu Vũ đang ngậm chặt côn thịt, đầu lưỡi nóng ẩm quần lấy quy đầu mẫn cảm của anh, anh không kiềm chế được kêu rên vài tiếng.

Nghe tiếng rên ần ần của Nghiêm Mân Triết, biết anh vô cùng hài lòng sự 'chăm sóc' của cô, Tiểu Vũ càng dùng sức mút vào, khiến cho quy đầu to lớn kia tiến sâu hơn vào trong miệng mình. Cô càng dùng sức siết chặt, đầu lưỡi thơm tho, trơn ướt một lần lại một lần liếm láp thân cây gậy, đầu lưỡi cô quét lên lỗ nhỏ trên quy đầu, không ngừng ma sát chỗ đó.

Nghiêm Mân Triết bị Tiểu Vũ trêu chọc, rốt cuộc không thể khống chế bản thân mình được nữa, anh ngang ngược đè đầu Tiểu Vũ xuống. Tiểu Vũ không kịp phản ứng nên cứ thế nuốt cây gậy của Nghiêm Mân Triết vào hai phần ba. Cô lập tức cảm thấy khó chịu, nước mắt ứa ra. Côn thịt của Nghiêm Mân Triết quá dài, quá to, cô thật sự ăn không hết.

Nghiêm Mân Triết nhìn thấy vẻ mặt tội nghiệp của Tiểu Vũ, trong lòng thương tiếc, nhưng anh không muốn cứ như vậy mà bỏ qua việc hưởng thụ cái miệng nhỏ ẩm áp của cô. Thế là anh thở hắt ra một tiếng, sau đó dùng tay bóp chặt cằm Tiểu Vũ, khiến cô không thể không mở to miệng hơn nữa. Eo anh bắt đầu chuyển động, thấy miệng cô khó khăn phun ra nuốt vào vật thô to của anh, anh thương xót cho cô, nên mỗi lần rút ra cắm vào anh đều nương tay, không cắm vào quá sâu.

Tiểu Vũ cảm nhận được sự quan tâm của anh, trong lòng xúc động. Cô chủ động ngậm chặt quy đầu của Nghiêm Mân Triết, sau đó dùng đầu lưỡi linh hoạt của mình bắt đầu liếm láp. Đôi tay vẫn nhẹ nhàng xoa bóp túi thịt giữa hai chân anh, miệng nhanh chóng phun ra nuốt vào phân thân của anh.

Nghiêm Mân Triết cảm thấy gậy thịt của mình bị khoang miệng ẩm áp, ướt át kia mút lấy gắt gao, không nhìn được cúi đầu nhìn cô gái đang quỳ dưới thân mình. Lúc này, hai má của Tiểu Vũ hóp lại, hơi thở nóng nóng phả vào túm lông của anh, còn thịt ra vào trong miệng của cô, muốn bao nhiêu dâm mỵ thì có bấy nhiêu.

Bị hình ảnh như vậy kích thích, còn thịt Nghiêm Mân Triết sưng đến mức cực hạn, anh bất chấp tất cả, hai tay ôm lấy đầu của Tiểu Vũ cứ như vậy rút ra rồi chọc vào. Lúc vừa bắt đầu chỉ nhét được nửa cây, dần dần sau này anh như muốn nhét hết toàn bộ cây gậy của mình vào sâu trong cổ họng cô mới thấy đã ghiền.

Tiểu Vũ biết mình phải giúp anh xuất ra, nhưng mà muốn cô dùng miệng ăn Nghiêm Mân Triết đến tận gốc như thế này cô thật không có can đảm. Thế nên cô vội vàng tránh né hai tay của anh đang ôm lấy đầu cô, cô dựa vào anh, hai chân run lấy bấy cố gắng đứng lên, sau đó cầm nam căn của Nghiêm Mân Triết chà sát tiểu huyết đã sớm ướt lấy lợi đến chịu không nổi của mình, không cần dùng lời mà dùng hành động để mời gọi anh.

Nghiêm Mân Triết đầu thể cự tuyệt lời mời mọc ướt át như thế, một tay ôm lấy Tiểu Vũ quăng lên giường. Tiểu Vũ nằm trên giường nhìn Nghiêm Mân Triết đang bò về phía mình, trong lòng vừa mong đợi, lại vừa khấn trương. Tiểu Vũ càng rỉ ra nhiều nước. Cô bất giác mở hai chân ra, thành công hấp dẫn tầm mắt Nghiêm Mân Triết. Anh leo lên người cô, dáng vẻ như thành kính cúi đầu hôn lên hoa huyết ướt át, vùi mặt thật sâu vào phần huyết quyến rũ ngọt ngào kia mà mút lấy, khiến cho Tiểu Vũ bị liếm mút đến mức chỉ có thể nắm chặt khăn trải giường, không ngừng kêu lên những tiếng rên động lòng người:

- A... Sướng quá... Rất thoải mái... Aaa..

Đầu lưỡi Nghiêm Mân Triết từ hoa huyết của Tiểu Vũ, theo hướng rón liếm dọc lên một đường, lửa tình vô hình trong hai người tăng vọt. Anh vừa hôn cô, bàn tay vừa không kiêng nể gì trước đến trước ngực cô trên chọc cặp nhũ đầy đà của cô.

Anh dùng kỹ xảo quần quanh, ép chặt vào đầu vú của Tiểu Vũ, đùa qua nghịch lại, da thịt nóng bỏng dán sát vào cặp vú đầy đặn của cô, không ngừng khiêu khích xoa bóp.

- Ummm...

Tiểu Vũ rên rỉ, đầu vú mẫn cảm chợt có cảm giác ướt át, âm ẩm, truyền đến cho cô một khoái cảm quen thuộc. Tiểu Vũ cúi đầu, nhìn thấy phía dưới là một đầu tóc đen nhánh đến động lòng người, lúc này mới nhận ra không biết từ khi nào Nghiêm Mân Triết đã chui đầu vào giữa bộ ngực của cô mà trần trọc bú mút.

- Tiểu Vũ kêu nghe rất êm tai! Kêu thêm cho anh nghe đi.

Nghiêm Mân Triết vừa vuốt ve bộ ngực mềm mại của cô, cảm giác núm vú của cô co dãn tuyệt vời, vừa tận tình khiêu khích hai đầu vú cô.

Nghiêm Mân Triết liên tục dùng sức nắn bóp bộ ngực của Tiểu Vũ. Tiểu Vũ nhìn thấy nhũ thịt của mình biến dạng trong bàn tay của anh, nhìn anh ôm lấy chúng, không ngừng nắn mạnh, còn dùng răng cắn cắn, dùng đầu lưỡi khiêu khích, hai đầu nhũ đón nhận kích thích cứng dần, thẳng đứng trong miệng anh.

- Umm... – Tiểu Vũ kinh ngạc thở gấp, ra sức vận vẹo, cảm giác đầu lưỡi chuyển động trên đầu vú khiến người ta khó lòng chịu nổi. Dần dần cô say mê cảm giác da thịt ở trong môi miệng ẩm áp của anh.

Lúc này hoa huyết của cô cũng chịu cảm giác hư không đến cực điểm. Tiểu Vũ không nhìn được kẹp chặt hai chân mong muốn tự làm cho mình thoải mái hơn một chút. Cô vô thức đưa tay vòng qua người Nghiêm Mân Triết, lại phát hiện anh vẫn chưa cởi áo. Vì muốn hưởng thụ cảm giác thân thể của mình và anh dán sát nhau, Tiểu Vũ không kiềm chế được mình, xoay người đè Nghiêm Mân Triết xuống, muốn xé cái áo anh đang mặc trên người ra.

Nghiêm Mân Triết vô cùng phối hợp, nằm trên giường, ung dung nhìn sắc nữ Tiểu Vũ xé rách áo sơ mi của anh.

9. Chương 9

Nghiêm Mân Triết nhìn Tiểu Vũ xé toạt áo mình cứ như con mèo hoang nhỏ đang động dục, cảm nhận hai quả cầu thịt tròn tròn mềm mại của cô đang ép sát vào bộ ngực cường tráng của anh, hoa huyết trơn ướt bên dưới không ngừng ma sát vào côn thịt cứng ngắc của anh. Dục vọng của anh cuối cùng cũng đã bị cô khiêu khích đến cực hạn, anh khàn giọng ra lệnh:

- Tiểu Vũ ngoan, ngồi xuống đi.

Tiểu Vũ nghe Nghiêm Mân Triết nói, ánh mắt mê ly nhìn anh có vẻ chịu đựng, cuối cùng không nhịn được vươn tay trái đang run lẩy bẩy, đỡ lấy côn thịt tím ngắt của Nghiêm Mân Triết, cô hơi sợ hãi nuốt nước miếng, rồi lại đỏ mặt, mở hai chân ra sau đó nâng cao mông, nhắm quy đầu thô to kia vào ngay tiểu huyết của mình, xuyên qua lớp cổ đại chậm rãi cắm vào.

Nghiêm Mân Triết nhìn nơi riêng tư ướt đầm đìa của cô từng chút từng chút ăn chính mình vào trong, quả là một cảnh tượng dâm mị. Anh bất giác cảm thấy hưng phấn, hai tay gắt gao ôm lấy eo nhỏ của Tiểu Vũ, dùng sức động mông một cái, cả côn thịt của anh đều sáp nhập vào trong u huyết ướt mềm của cô đến tận gốc.

- U... Sâu quá...

Đột nhiên bị Nghiêm Mân Triết cắm sâu vào trong, đùi Tiểu Vũ nháy mắt nhũn ra, ngồi phịch xuống. Cô bị chọc vào thật sâu bên trong, cứ thế mềm mại tiết thân, yếu ớt nằm trong lòng Nghiêm Mân Triết.

Nghiêm Mân Triết vẫn không chịu buông tha, anh vỗ ‘bốp bốp’ hai cái vào mông Tiểu Vũ, hai tay lay động cặp mông lên xuống để côn thịt của mình ra vào trong cơ thể của cô, dùng lời nói trêu chọc cô:

- Xoay mông đi! Côn thịt học trưởng đâm em có sướng hay không?

- Sướng... Sảng khoái... Sâu quá... Rất chặt... A a...

Tiểu Vũ vừa kêu rên, vừa vặn vẹo, lay động cái mông bị vỗ có hơi hồng hồng theo lời Nghiêm Mân Triết. Bị Nghiêm Mân Triết dùng côn thịt chọc sâu vào trong thật nhanh, vách tường thịt bên trong không chịu được co thắt lại, kẹp chặt lấy cái vật có hình nắm kia, hai cánh hoa khi đóng khi mở theo động tác rút ra cắm vào của côn thịt, phát ra âm thanh ‘chắc chắc’, cả người cô say mê hưởng thụ khoái lạc khắc thân thể mình bị người đàn ông này nhét đầy.

Bởi vì Tiểu Vũ mãnh liệt lay động thân thể, càng khiến cho tiểu huyết chặt chẽ của cô càng bị côn thịt đỏ tím của Nghiêm Mân Triết nhồi đầy, dâm thủy chảy ra ngoài theo động tác ra vào của côn thịt, nhỏ vài giọt trên hai quả cầu thịt của anh.

Lúc này tay anh cũng không nhàn rồi, nhìn hai con thỏ đầy đà trước ngực Tiểu Vũ đang lay động lên xuống, anh liền bắt lấy một bên đùi giỡn. Lúc Tiểu Vũ ngồi xuống bọc lấy phần thân của anh, Nghiêm Mân Triết cũng dùng sức thúc thân dưới lên chọc sâu vào người cô, hai người lên xuống xuống lên, làm cho hai đùi Tiểu Vũ run lên, dâm thủy văng ra tung tóe theo những cái va đập dữ dội, những ngón chân cũng không chịu nổi sung sướng kịch liệt như vậy mà co quắp lại.

Chỗ giao hợp của Nghiêm Mân Triết và Tiểu Vũ phát ra tiếng ‘phịch phịch’, càng kích thích Nghiêm Mân Triết thúc mông lên trên, vật cứng thô to vừa hung hăng vừa cấp tốc chọc vào trong người Tiểu Vũ.

- A.. A... Sướng... Quá sâu rồi... Nhanh quá...

Tiểu Vũ bị cắm đến mức không thở nổi, sợ sẽ bị anh cắm đến bay ra ngoài. Hai chân cô chỉ có thể kẹp chặt lấy bắp đùi anh, vách tường thịt bên trong bất giác cũng co thắt hết mức, nuốt toàn bộ Nghiêm Mân Triết vào trong hoa huyết của mình.

“Chặc chặc chặc...”

Dâm thủy trong u huyết càng ra càng nhiều, mỗi lần cơn thịnh Nghiêm Mân Triết sáp nhập vào trong tiểu huyết non nớt của cô mà ma sát là mỗi lần phát ra thứ âm thanh mê người như vậy.

“Bạch Bạch Bạch...”

Tiếng nhục thịt ma sát trong dâm thủy hòa với tiếng da thịt va chạm nhau tựa như một bản giao hưởng, hết đợt này đến đợt khác, càng lúc càng lớn hơn.

Tư thế này khiến bụng cô căng quá, hơn nữa Nghiêm Mân Triết càng lúc càng dùng sức, càng lúc ra vào càng nhanh. Hai cánh hoa thịt ở giữa đùi từng chút từng chút chịu đựng cơn thịnh to lớn kia càng thúc càng cao. Thân thể cô dưới động tác mãnh liệt của anh nhanh chóng co giật, cô có cảm giác mình sắp chịu không nổi nữa. Cuối cùng hoa huyết bị cấm đến mức co thắt liên tục, từng đợt cực khoái ập đến khiến cho Tiểu Vũ tiết thân một lần, lại một lần, hoa dịch nóng hổi xuất ra tưới lên cơn thịnh của Nghiêm Mân Triết. Vật cứng nóng hầm hập kia càng không ngừng chọc sâu hơn, mạnh hơn vào hoa tâm cô.

10. Chương 10

Nghiêm Mân Triết cũng không biết mình đã cấm Tiểu Vũ bao lâu rồi, cuối cùng hai bờ mông của anh căng thẳng, bắp thịt toàn thân run rẩy, những giọt mồ hôi lớn trên trán anh chảy xuống, anh thốt lên:

- U...!! Tiểu huyết dâm đang của Tiểu Vũ mút chặt quá! Học trưởng muốn bắn!!

Rồi sau đó anh “A!” lớn một tiếng, miệng quy đầu hơi mở ra, dừng lại tại nơi sâu nhất trong u huyết của cô, anh thở hắt vài tiếng, tinh dịch đậm đặc tích lũy lâu ngày phun thẳng vào cổ tử cung của Tiểu Vũ.

Đoán chừng mắt thường nhìn không thể thấy hơn nửa tỷ con tinh trùng tinh lực dồi dào đang chuyển động, chúng nó theo bản năng bơi sâu vào trong, vì biết ở phía trước có tử cung ấm áp và trứng đang chờ chúng nó đến chiếm đoạt.

Sau khi xuất tinh xong, cơn thịnh Nghiêm Mân Triết cũng không vì vậy mà mềm đi, nó vẫn nóng rất cứng ngắt. Bộ phận sinh dục bên dưới của cả hai vẫn cứ gắt gao kết hợp một chỗ.

- Tiểu Vũ giỏi quá – Nghiêm Mân Triết ôm eo cô, hôn lên môi hồng quyến rũ của Tiểu Vũ khen một câu.

Giọng nói trầm ấm gợi cảm thì thầm bên tai Tiểu Vũ, khí nóng phả vào lỗ tai khiến thân thể mẫn cảm của cô không khống chế được run lên.

Tiểu Vũ nằm trong lòng Nghiêm Mân Triết, cảm thấy mình không thể động đậy nổi dù chỉ là một ngón tay. Cô chỉ có thể biếng nhác dựa vào người Nghiêm Mân Triết cảm thụ dư vị của cao trào. Bị cơn thịnh của Nghiêm Mân Triết nhồi đầy, tiểu huyết cô bắt giắc lại rỉ ra dâm thủy.

Nghiêm Mân Triết cảm nhận được trong cơ thể Tiểu Vũ có một dòng nước ấm chảy nhỏ giọt tưới lên quy đầu của mình, làm đục vọng của anh không khống chế được lại ngẩng đầu lên lần nữa.

Tiểu Vũ thấy đục vọng của anh lại tỉnh bành trướng trong cô, lần nào như vậy cũng có một chút chất lỏng nóng hổi phun vào tận đáy hoa tâm cô, từng cơn tê dại khiến người ta mê mẩn từ chỗ hai người đang kết hợp truyền khắp cơ thể, chất lỏng còn lưu lại bên trong từ chỗ đó không ngừng thẩm ra ngoài, Tiểu Vũ chỉ cảm thấy lòng đầy xúc động, xúc động ngay giữa một giấc mơ mỹ mãn và chân thật.

Phải rồi, từ đầu tới cuối, Tiểu Vũ đều cho rằng sự hoan ái giữa cô và Nghiêm Mân Triết này giờ là một giấc mơ, đơn giản là vì trận hoan ái này quá hoàn mỹ, quá tốt đẹp, cô không dám mơ ước xa vời, chỉ có thể biến khao khát của mình thành những giấc mộng.

Tiểu Vũ ôm Nghiêm Mân Triết, cảm thấy thân dưới của mình bị nhồi đầy, gương mặt cô đỏ ửng. Tuy rằng cơ thể cô đã mệt mỏi đến cực hạn, nhưng lòng lại lưu luyến giấc mộng đẹp khó có thể mơ được này. Cô phải nhân cơ hội này ghi nhớ thật kỹ giấc mơ được cùng học trưởng ân ái. Thế là cô tựa tay vào vai Nghiêm

Mân Triết, ngồi dậy, kết quả lại bị côn thịt của anh lập tức thúc vào trong. Toàn thân cô như bị điện giật, lại xụi lơ ngã vào lòng anh, rốt cuộc không nhấc thân lên nổi nữa.

Nghiêm Mân Triết bị động tác của Tiểu Vũ trêu chọc khiến dục hỏa đốt người, nhưng khi nhìn thấy bộ dạng đáng thương không còn tí sức nào để làm thêm lần nữa của cô, cuối cùng anh vẫn mềm lòng, kiềm chế xúc động điên cuồng muốn rút ra cắm vào trong cơ thể cô, anh chỉ nhẹ nhàng thông thả thỏa mãn dục vọng của mình trong hoa huyết vừa chật hẹp vừa gắt gao bóp chặt lấy côn thịt anh.

Nhưng động tác thông thả của anh lại trêu chọc dục vọng của Tiểu Vũ đến cực điểm. Cô mất kiểm chế vịn vẹo vòng eo, đong đưa cặp mông. Cái mông cô thì thoảng nâng lên hạ xuống, gắt gao siết lấy, dường như muốn mình vĩnh viễn hợp thành một thể với anh, giọng cô nức nở:

- Học trưởng... Em muốn...

Khóe miệng Nghiêm Mân Triết nhếch lên, ôm lấy thân thể của cô đứng dậy, vật cứng kia đang ở trong cơ thể cô vì nguyên nhân này càng tiến vào sâu hơn, khiến cho chỗ giao hợp của hai người càng khít chặt mật thiết, không có một khe hở nào.

Nơi giao hợp của hai người kết nối chặt chẽ, lại vì từng bước đi của Nghiêm Mân Triết khiến cho hoa huyết của Tiểu Vũ càng mãnh liệt siết chặt vật thô to kia của anh, siết chặt đến mức nơi đó chảy ra một dòng khí nóng, khiến hàng loạt cảm giác tê dại chạy khắp cơ thể.

Anh ôm Tiểu Vũ từng bước từng bước vào phòng tắm. Vừa vào phòng liền trực tiếp đè cô lên tường, hai tay anh gắt gao ôm chặt hai bên mông của cô, vừa điên cuồng thúc mông mình về phía trước, vừa kéo mạnh thân dưới của cô về phía côn thịt mình, tốc độ như vũ bão. Lúc thẳng lưng đâm côn thịt mình vào trong hoa huyết, anh dùng sức kịch liệt va đập, càng đâm càng mạnh, ngay cả phần gốc cuối cùng của gậy thịt cũng hòa nhập vào trong hoa huyết trơn mềm của Tiểu Vũ, đâm thẳng đến hoa tâm, giống như muốn dùng toàn bộ thể lực của mình rút cạn trên người Tiểu Vũ.

- Ừ... A... A a a a...

Cuối cùng Tiểu Vũ không chịu nổi Nghiêm Mân Triết đâm chọc kịch liệt như thế, hét chói tai, thân thể và linh hồn thăng hoa.

Lời tác giả:

Thật sự không phải lỗi của tôi, là tại Tiểu Vũ muốn ép khô học trưởng của cô ấy...

Tiểu Vũ thật sự rất phóng khoáng... đúng không?

Đã xem đến đây rồi làm ơn vote dùm một cái nhé.

11. Chương 11

Nghiêm Mân Triết nghe tiếng rên rỉ phóng dăng của Tiểu Vũ, sợi dây thần kinh mang tên lý trí trong đầu hoàn toàn bị đứt, anh ưỡn thẳng lưng, đâm toàn bộ vật thô to rắn chắc của mình vào trong hoa huyết, đôi tay nâng cặp mông trắng của Tiểu Vũ khuấy động lên xuống. Nhục thịt ra ra vào vào giữa hai chân cô, mãnh liệt xỏ xuyên. Trong bóng đêm, chỗ hai người giao hợp, rút ra một cái đẩy vào một cái khiến đâm dịch liên tục bị bắn tóe ra.

- Ừm!!

Nghiêm Mân Triết thở hổn hển, cảm nhận hoa huyết vừa ướt vừa nóng, vừa căng chặt vừa non mềm cắn lấy côn thịt của anh. Đây quả thật là thiên đường trần gian. Anh chỉ hận không thể chui toàn bộ cơ thể mình vào trong, vì thế lại càng liều mạng không ngừng va chạm Tiểu Vũ.

- A... ư... Sâu quá... đến... Tiểu Vũ muốn bị hư...

Tiểu Vũ ôm lấy cổ Nghiêm Mân Triết, hàng mi trên đôi mắt khép hờ rung nhẹ, đôi môi mấp máy, hai chân vòng qua hông Nghiêm Mân Triết. Cặp thỏ trắng trước ngực kịch liệt lay động theo động tác đập vào nhanh và mạnh của anh. Những tiếng rên rỉ hừ hừ trong mũi vang lên nhẹ lại càng phóng dâng mất hồn.

Cặp hông Tiểu Vũ đong đưa lên xuống trái phải theo động tác xác nhập của Nghiêm Mân Triết. Hai cánh hoa không ngừng kích thích cội rễ của anh, mỗi lần rút ra đều mang theo một lượng dịch ái nhỏ.

Nghiêm Mân Triết đổ mồ hôi, vận động kịch liệt khiến mồ hôi của anh hòa với mồ hôi trên người của Tiểu Vũ, làm cho những chỗ da thịt bọn họ tiếp xúc với nhau càng thêm kích thích. Gương mặt say đắm của Tiểu Vũ tràn đầy vẻ mê mị khoái lạc, khiến cho khoái cảm chinh phục của đàn ông nhất thời lan khắp toàn thân Nghiêm Mân Triết.

Gầm nhẹ một tiếng, Nghiêm Mân Triết hơi thô bạo đâm côn thịt hòa nhập vào phần huyết của Tiểu Vũ đến tận gốc, cuối cùng dừng lại, phun toàn bộ tinh dịch nồng đậm vào trong hoa huyết của Tiểu Vũ.

Chỉ nghe “A!” một tiếng, Tiểu Vũ ôm cổ Nghiêm Mân Triết thật chặt, sống lưng thẳng tắp, từ trong hoa huyết có một dòng chất lỏng lao ra ngoài, xối lên quy đầu của côn thịt. Ngay sau đó, cơ thể cô run rẩy lại phun ra một lượng lớn dịch từ nơi giao hợp của cô và anh chảy ra, thân thể cô mềm nhũn, tê liệt ngã xuống ở trên tường...

Khi Tiểu Vũ tỉnh lại lần nữa, cửa sổ trong phòng vì bị rèm che lại, chỉ có thể nhìn thấy một chút ánh sáng chiếu xuyên qua mép rèm. Cô mơ màng ngồi dậy, đột nhiên phát hiện eo của mình bị ai đó ôm lấy, dưới hông lại có cái gì đó nóng hừng hực đâm vào, lập tức cô hoảng sợ.

Đây đúng là phòng của cô, sao lại có đàn ông ở nơi này? Chẳng lẽ... Tiểu Vũ thấp thỏm nhớ lại lần trước chủ nhà có nhắc nhở cô ở những khu vực gần đây hay có những tên sát nhân biến thái ẩn nấp, nhớ lúc đó chủ nhà có nói tên giết người đã từng len vào phòng của một thiếu nữ nào đó, sau khi cưỡng gian liền tàn nhẫn hủy thi diệt tích. Tiểu Vũ nghĩ đến đây, toàn thân không ngừng run lên vì sợ hãi.

Cô nhớ đến giấc mộng xuân vô cùng kịch liệt tối qua, khó trách sao mình lại có cảm giác chân thật như thế, thì ra mình thật sự đang bị người khác cưỡng gian, vậy là cô không còn trong sạch nữa rồi! Cô đã bị một người đàn ông không phải là học trưởng chạm qua, nghĩ đến đây, Tiểu Vũ không nhịn được khóc òa lên, vừa liều mạng giãy dụa muốn trốn khỏi gã đàn ông đang ôm mình, vừa uất ức hét lên:

- Tôi không muốn nhìn thấy ông, giết tôi đi! Giết tôi đi! Tôi không muốn sống nữa!

Nghiêm Mân Triết đang ngủ mê mang, bị động tác giãy dụa và tiếng hét lớn của cô làm tỉnh giấc. Anh dùng sức ôm lấy Tiểu Vũ, leo lên người cô để cô đối mặt với anh:

- Tiểu Vũ, tỉnh dậy, có phải em gặp ác mộng không?! Tiểu Vũ!!

Tiểu Vũ bị ép xoay người, mở mắt nhìn thấy gương mặt tuấn tú trắng trẻo của học trưởng, cảm nhận bộ ngực mềm mại của mình và bộ ngực rắn chắc của học trưởng dán sát vào nhau, đôi mắt bất giác mở to:

- Học trưởng... Em... Em đang nằm mơ sao?

Nghiêm Mân Triết nghe Tiểu Vũ nói tưởng đâu cô đang nói bị cơn ác mộng kia làm cho sợ hãi, cho nên ăn nói lộn xộn. Anh càng dùng sức ôm chặt Tiểu Vũ, không ngừng hôn lên trán cô:

- Tiểu Vũ đừng sợ, chỉ là mơ thấy ác mộng thôi. Học trưởng đang ở bên cạnh em, anh sẽ bảo vệ em!

Lời tác giả:

Chà... Tiểu Vũ...

Chúng ta đã đánh giá thấp trình độ phóng khoáng của Tiểu Vũ

~

Chà, tôi thật sự bị Tiểu Vũ xỏ mũi dẫn đi...

Cô ấy lại muốn ăn học trưởng của mình rồi

~

12. Chương 12

Tiểu Vũ cảm nhận được vòng tay chặt chẽ của học trưởng, gương mặt bỗng đỏ bừng lên, hai mắt dần trở nên mê ly:

- Là thật? Đây là thật sao?

Cô thật sự tỉnh dậy trong lòng học trưởng, học trưởng lại dùng sức ôm chặt lấy cô, không ngừng hôn cô, đáng vẻ rất khẩn trương.

Mặc kệ á..., dù là mơ hay thật cô cũng phải nắm lấy cơ hội có được khoảng thời gian ngọt ngào với học trưởng. Thế là cô chủ động quàng tay ôm lấy Nghiêm Mân Triết, ngẩng đầu hôn lên môi mỏng của anh.

Nghiêm Mân Triết thấy sự nhiệt tình của Tiểu Vũ, cho là cô vì gặp ác mộng, quá sợ hãi nên tìm kiếm sự an ủi. Nhưng sau đó, Tiểu Vũ liềm mình mút lấy đầu lưỡi của anh, ôm chặt đầu anh không chịu buông, còn không đứng đắn vận vẹo vòng eo khiến cho bộ ngực của cô và anh càng dán chặt vào nhau, hai chân quăn chặt lấy vòng eo của anh, tiểu huyết đã hơi ứ đọng cứ vậy mà sát vật to lớn của anh. Cho dù là đàn độn cũng có thể nhận ra Tiểu Vũ đang dụ dỗ anh, muốn anh yêu thương cô.

Nhưng mà tới qua sau khi Tiểu Vũ té xỉu, anh vẫn không ngừng đè cô ra làm tiếp vài lần, giờ anh thật sự sợ thân thể Tiểu Vũ không thể chịu nổi nên đã cố gắng khắc chế ham muốn của mình.

Vậy mà Tiểu Vũ không hiểu tâm ý của anh, vừa phát hiện anh muốn tránh cô, cô lại càng uốn éo cơ thể, làm cho bộ ngực mềm mại và hoa huyết ấm nóng của mình ma sát ngực và côn thịt của anh nhiều hơn nữa. Cuối cùng Nghiêm Mân Triết cũng không chịu nổi sự dụ dỗ mê hoặc đến đời mạng của người con gái mình yêu, anh gầm lên một tiếng:

- Là do em tự tìm đấy nhé!!

Anh xoay người Tiểu Vũ ấn lên giường, dang rộng hai chân cô ra, đặt cô quỳ gối nâng mông cao lên, sau đó anh quỳ ở phía sau cô, nắm chặt lấy eo cô, côn thịt hung hăng khấn cấp sáp nhập vào trong hoa huyết đậm đặc kia. Quy đầu to lớn trong nháy mắt đâm thẳng đến sâu trong hoa tâm của Tiểu Vũ, khiến toàn thân cô như bị điện giật, không ngừng run rẩy.

- A... Sướng quá... Sâu quá... ư...

Nghiêm Mân Triết nghe thấy tiếng rên rỉ phóng dăng động lòng người của Tiểu Vũ, càng cảm thấy mất tự chủ. Anh không ngừng tăng tốc, côn thịt rút ra đâm vào quắt thẳng tới hoa huyết, hung hăng va chạm. Mông của Tiểu Vũ chỉ có thể liên tục đón nhận sự liềm mạng đâm chọc của Nghiêm Mân Triết, hận không thể bị Nghiêm Mân Triết làm chết, cô không ngừng rên rỉ đứt quãng.

- A... Sướng quá... Rất thoải mái... A a...

Giống như cảm thấy làm như vậy không đã ghiền, đột nhiên Nghiêm Mân Triết ôm Tiểu Vũ ngồi dậy, Tiểu Vũ liền lập tức ngồi thẳng trên người anh. Nháy mắt bị côn thịt của Nghiêm Mân Triết nhồi sâu tận bên trong, cô không kiềm chế được toàn thân co giật, chỉ có thể hét lên:

- A... Sâu quá... Chặt quá... A a...

Thiếu chút nữa Tiểu Vũ đã ngã gục vì không chịu nổi, nhưng vì Nghiêm Mân Triết đỡ lấy eo của cô nên cô không thể gục xuống được, chỉ có thể bị động đón nhận những cú thúc sâu ngày càng nhanh, ngày càng hung hãn của Nghiêm Mân Triết.

Tiểu Vũ bị khoái cảm mãnh liệt và khổng lồ này kích thích đến muốn chết ngất! Cô không chịu nổi há miệng hớp từng ngụm khí, bắt đầu run rẩy kịch liệt. Hơn nữa bộ ngực nở nang kia liên tục nảy lên, hoa huyết cũng bắt đầu co thắt chặt chẽ.

Nghiêm Mân Triết cảm nhận được cơn thịnh to lớn của mình bị vách tường thịt ấm áp gắt gao bao chặt, có loại cảm giác muốn kéo dài không buông tha. Lại thấy bộ ngực của Tiểu Vũ bị sự va đập của mình làm cho liên tục nảy lên, đột nhiên xấu bụng dừng động tác dưới thân lại, đôi tay từ eo vòng ra sau lưng cô, kéo cô đối diện với bộ ngực rộng lớn của mình.

- A...

Cảm giác được dưới thân bắt động, thân thể Tiểu Vũ theo quán tính lúc nảy lập tức ngồi phịch xuống, hoa huyết no đủ của cô 'ăn' toàn bộ cơn thịnh vào trong, cùng với khoái cảm được Nghiêm Mân Triết xoa nắn bộ ngực, cô hét lên một tiếng, sau đó toàn thân co giật, hoa huyết không ngừng thắt chặt, cao trào liên tục khiến cho Tiểu Vũ tiết rồi lại tiết, dâm dịch trào ra tưới lên cơn thịnh nóng bỏng của Nghiêm Mân Triết, kích thích anh càng thêm hưng mãnh thúc sâu vào trong hoa tâm của cô.

- A... Sâu quá... Cảm tới đáy rồi...

Toàn thân Tiểu Vũ run lên, tiểu huyết khẩn cấp co thắt siết chặt đến cực hạn, cứ thế tê dại ngã vào lòng Nghiêm Mân Triết. Nghiêm Mân Triết bị tiểu huyết mê hồn kia kẹp chặt đến thiếu chút nữa thì bắn ra ngoài. Anh lập tức bị Tiểu Vũ chọc giận, hai chân anh dứt khoát kẹp chặt, ngồi xổm ở trên giường, hai tay đỡ lấy hông Tiểu Vũ, thân dưới bị kích thích hưng mãnh dút vào huyết thịt tham ăn của Tiểu Vũ.

13. Chương 13

- Um... A a... Lớn... lớn quá...

Tiểu Vũ không còn chút sức lực nào bỏ nhào về phía trước, eo bị Nghiêm Mân Triết siết mạnh, đầu ngã ra vai của người đàn ông phía sau. Đôi mắt trắng mỹ lệ nảy lên nảy xuống trong không trung như từng đợt sóng như mê người.

Dục hỏa trong mắt Nghiêm Mân Triết càng thêm mãnh liệt, anh như con sói đói nhìn chăm chăm vào thân thể trần truồng của Tiểu Vũ, tay luồn xuống dưới nách cô, vươn lên trước cầm lấy hai con thỏ lớn, bắt đầu cuồn cuộn chà đạp chúng nó, giữa khe hở của 5 ngón tay, một mảng thịt non bị đè ép lộ ra, ngón tay ma quái ra sức nắm chặt đầu nhũ, cặp hông căng thẳng nhấc lên nhấc xuống mãnh liệt dút vào hoa huyết của cô. Huyết thịt nữ tính được bôi trơn cực độ bị cơn thịnh rút ra cắm vào phát ra tiếng nước "chắc chắc", hai cánh hoa trắng mịn cũng bị người đàn ông chọc vào đến mức muốn lật ra ngoài, cổ đại quần đệm mọc thưa thớt ở phần bụng dưới, dâm dịch lại càng tràn lan chỗ hai người giao hợp, có vẻ như vô cùng dâm mị.

- Um... Tuyệt vời... Học trưởng làm Tiểu Vũ thật thoải mái...!! A a... Tiểu Vũ sắp bị học trưởng làm chết rồi...

Theo động tác sáp nhập của người đàn ông, tiếng rên của Tiểu Vũ ngày càng kịch liệt, toàn thân toát ra hơi thở vô cùng phóng đảng.

Vừa dứt lời, Tiểu Vũ đã cảm thấy vật thô to nóng bỏng trong cơ thể cô đâm vào hoa huyết càng hưng mãnh hơn. Xung quanh hai cánh hoa nõn nà hồng hào đều là chất lỏng chảy ra theo động tác cắm vào rút ra của người đàn ông.

- A!!! Tiểu Vũ không chịu nổi... Tiểu Vũ sắp bị làm chết rồi...

Thân thể cô liêu minh ngã ra sau, miệng mở lớn, dốc hết sức lực rên rỉ phóng đảng, nước bọt cũng theo cánh môi anh đào của cô chảy ra ngoài.

Nghiêm Mân Triết nhìn thấy dáng vẻ vô cùng dâm mị kia, rốt cuộc anh dừng lại, nhịn không được từ phía sau xoay đầu Tiểu Vũ sang hôn lên miệng của cô. Bên dưới Tiểu Vũ đang cắn lấy cơn thịnh của học trưởng

cô, miệng nhỏ còn bị học trưởng dùng sức mút, Tiểu Vũ cảm thấy mình hạnh phúc đến chết mất, nước mắt không nhịn được trào ra.

Nghiêm Mân Triết thấy Tiểu Vũ khóc, tưởng rằng anh làm cô đau nên định rút ra, nhưng Tiểu Vũ lại dùng hai chân gắt gao kẹp lấy anh không buông:

- Tiểu Vũ thích côn thịt của học trưởng ở trong người Tiểu Vũ.

Nghe thấy thế, côn thịt của Nghiêm Mân Triết bên trong người Tiểu Vũ sưng đến mức không thể to hơn, cuối cùng nhịn không được xoay người Tiểu Vũ đè xuống.

Tiểu Vũ bị lật người lại, cảm giác côn thịt của học trưởng rời khỏi tiểu huyết mình không nhịn được bất mãn hừ hừ một tiếng, đôi mắt màu hổ phách của cô nheo lại một nửa, trong mắt tràn đầy dục vọng, giống như con thú mẹ đói khát, ánh mắt hổ phách lóe lên ánh sáng khao khát được giao hoan.

Giọng nói Nghiêm Mân Triết khàn đặc:

- Cái này của học trưởng sẽ yêu thương Tiểu Vũ, hung hăng yêu thương Tiểu Vũ!

Nói xong, anh kéo một chân cô lơ lửng trong không trung, chân còn lại luôn ở dưới thân, kéo dang ra, sau đó nâng vật thô to của mình chống phía sau khe huyết còn chưa khép kín của Tiểu Vũ, không có bất kỳ màn dạo đầu nào đã lập tức chen sâu vào trong miệng tử cung của cô. Một tay anh ôm lấy đùi cô, dùng sức lực sung mãn va đập vào trong tiểu huyết chặt kín một lần rồi lại một lần. Mỗi lần rút ra đều giống như muốn lồi luôn vách tường thịt non kia ra ngoài, mỗi lần thúc vào cũng mạnh mẽ như muốn nhét cả tinh hoàn của mình vào trong huyết động của cô. Túi thịt ngay sau đó cũng kịch liệt va chạm vào cặp mông căng vênh của Tiểu Vũ.

- A... Aa... Nóng quá... Chặt quá...

...

- A... Cắm vào... Cắm vào đi... bên dưới của Tiểu Vũ rất thoải mái... Muốn tới... Ummm...

Ở trong lòng người đàn ông liên tục bị cắm mãnh liệt, thân thể Tiểu Vũ từng chút từng chút bị đẩy tới, bị đẩy đến mức mặt cô dán sát vào tấm nệm mềm mại trên giường.

Nghiêm Mân Triết thấy Tiểu Vũ sắp bị mình làm đến hôn mê, nhận ra hoa huyết của cô càng ngày càng cắn chặt phân thân của mình hơn. Trong cơn kích tình tột độ như vậy, côn thịt và hoa huyết không nhịn được càng trở nên kịch liệt.

Cao trào tới vừa nhanh lại vừa mạnh, ảo giác như sét đánh từ côn thịt truyền đến tinh hoàn, lại từ tinh hoàn truyền sang xương sống, từ xương sống lại lan ra phần lưng, cổ, đến thẳng đầu, Nghiêm Mân Triết gâm lên, thân thể Tiểu Vũ bị anh đâm chọc không ngừng co giật, tiểu huyết lại một lần nữa siết chặt đến cực điểm. Cuối cùng Tiểu Vũ miễn cưỡng đón nhận dòng nước nóng bỏng Nghiêm Mân Triết xuất ra trong mật huyết, từng đợt từng đợt tinh dịch dội vào trong hoa tâm của cô khiến cô hạnh phúc đến ngất đi...

Tác giả:

Người đàn ông này mới thật sự là hào quang bạc làm Tiểu Vũ bất tỉnh đó nhaaaa.

Cầu vote vote lần nữa nhaaa~~

14. Chương 14

Nghiêm Mân Triết thấy Tiểu Vũ đã ngất đi thì bỏ đùi cô xuống, dục vọng tùy ý chôn sâu trong cơ thể cô, cứ như vậy nghiêng người nằm bên cạnh người con gái anh yêu. Nhìn gương mặt Tiểu Vũ khi ngủ có nét

thỏa mãn, Nghiêm Mân Triết cảm thấy hạnh phúc vô cùng, bất giác đưa tay về phía bụng dưới của cô, nơi chứa đầy tinh dịch đang phình lên, ánh mắt dịu dàng như nước.

Nằm được một lúc thì tiếng chuông điện thoại reo lên, Nghiêm Mân Triết vội vàng vươn tay bắt điện thoại, sợ tiếng chuông sẽ làm cho Tiểu Vũ giật mình tỉnh giấc.

- Anh trai, sao rồi?

Nghe thấy đầu dây bên kia là tiếng của cô em gái nghịch ngợm thích gây chuyện nhà mình, giọng nói Nghiêm Mân Triết có hơi không tự nhiên:

- Có chuyện gì không, em gái?

- À... Không có gì, chỉ là em định hỏi tình hình chiến đấu của anh đêm qua thế nào rồi – Giọng nói của Nghiêm Tiểu Muội ở đầu dây bên kia nghe cứ như kẻ trộm.

- ...

Nghiêm Mân Triết nhú mày, anh không có sở thích chia sẻ chuyện giường chiếu của mình với người khác.

- Anh đang nhú mày trờng em chứ gì. Anh đã ăn sạch Tiểu Vũ rồi đúng không? Ăn xong muốn qua cầu rút ván sao? Anh trai Nghiêm Mân Triết à, cuối cùng anh có hiểu thế nào là có ơn phải báo không...?

Nghiêm Tiểu Muội ở đầu dây bên kia ăn nói hùng hồn. Nghiêm Mân Triết nghe được em gái mình nói câu ‘Anh đang nhú mày trờng em chứ gì’ đột nhiên mí mắt không nhịn được giật giật. Anh chợt nhớ em gái mình có một sở thích biến thái, chính là thích gắn lên camera ở trong phòng người khác. Thế là Nghiêm Mân Triết bắt đầu quan sát xung quanh căn phòng, cuối cùng cũng tìm thấy ống quay nho nhỏ.

- Anh hai, không được gỡ à nha, nếu anh gỡ nó ra em sẽ không cho anh xem chương trình thực tế đặc biệt mà Tiểu Vũ biểu diễn đâu đó – Nghiêm Tiểu Muội thấy Nghiêm Mân Triết quay đầu nhìn, trong lòng cảm thấy không ổn, vội vàng lên tiếng uy hiếp.

Nghiêm Mân Triết dừng chân hỏi:

- Cái gì mà chương trình thực tế?

- Nhiều lắm đó... Bao gồm cảnh Tiểu Vũ phá thân, còn có những sinh hoạt sau đó của cậu ấy. Hình ảnh HD không che... – Nghiêm Tiểu Muội nhìn thấy Nghiêm Mân Triết dừng bước, vội vàng đưa ra lời dụ dỗ.

Nghe được hai chữ ‘phá thân’, ánh mắt Nghiêm Mân Triết nhú chặt:

- Có phải lúc trước Tiểu Vũ làm những chuyện điên rồ như vậy là do em xúi bẩy đúng không?!

Trong ấn tượng của anh, Tiểu Vũ là một cô gái nhút nhát, thẹn thùng, bảo sao nghe vậy. Anh không tin Tiểu Vũ lại dám làm ra những chuyện to gan lớn mật như thế này. Cho nên những việc làm ngu ngốc kia nhất định là do cô em gái nghịch ngợm thích gây chuyện này xúi bẩy.

- Haha, chuyện như vậy không nên nói trắng ra thế chứ. Hơn nữa không phải anh hai cũng rất sáng khoái sao? So đo chuyện này với em làm gì? – Nghiêm Tiểu Muội biết rõ tính cách của anh trai mình, thế nên cô không biện hộ gì cả, cứ thế thẳng thắn thừa nhận.

Nghiêm Mân Triết nghe giọng điệu của cô em gái nhà mình dương dương tự đắc như vậy, thiếu chút nữa là nổi điên:

- Em còn cho rằng em đã làm chuyện tốt sao? Có phải bây giờ anh nên thưởng cho em một bao lì xì lớn không?

- Haha, nói chuyện tiền bạc chỉ làm tổn hại đến tình cảm anh em tụi mình. Em chỉ muốn nhờ vả anh một chuyện. Anh tìm cách giúp em hủy hôn ước với cái tên khúc củi kia dùm em đi, được không? – Nghiêm Tiểu Muội không ngại nói ra mục đích chính của mình.

Nghiêm Mân Triết nhú mày:

- Lúc trước không phải chính em muốn lấy Triệu Quân Trác sao? Bây giờ lại muốn gỡ trò gì đây? Em và nó đã đính hôn rồi, ngày kết hôn cũng đã định là cuối năm nay, hai nhà đều đã công bố chuyện này cho mọi người biết, làm sao có thể nói hủy là hủy?!

- Hừ! Còn nói nữa. Đúng là người ta có nói nếu không phải là anh Quân Trác thì em sẽ không lấy chồng. Nhưng cái em muốn là tự mình chiếm lấy tình cảm của anh ấy. Kết quả anh và ba mẹ lại bức ép anh ấy chia tay với bạn gái, sau đó đính hôn với em! Lần này em trở thành đứa con gái chia rẽ uyên ương người ta, ắt tưởng của anh ấy đối với em vô cùng tệ hại, làm gì có chuyện sẽ yêu em!

Nói đến đây, Nghiêm Tiểu Muội nhớ lại dạo gần đây mỗi lần cô đến tìm Triệu Quân Trác, anh đều nhìn cô bằng ánh mắt lạnh giá. Thái độ của anh ghét bỏ cô ra mặt. Nghĩ thôi cô cũng đã muốn khóc rồi, thật muốn khóc đến điên lên được.

- Em không cần biết! Anh hai, chỉ có anh mới có thể giúp em... Hu hu, đúng là em rất muốn có thể ở bên cạnh anh Quân Trác, nhưng mà... bây giờ anh ấy hận em như vậy... Em không muốn như vậy đâu... Anh hai, em xin anh đó, anh giúp em đi, em thật sự không chịu nổi bị anh ấy đối xử như vậy... Lúc trước em ao ước được ở bên cạnh anh ấy mỗi ngày, hức hức, bây giờ cuối cùng đã được toại nguyện, nhưng anh ấy đối với em như người xa lạ. Anh ấy càng ngày càng giữ khoảng cách với em, em thật sự không chịu nổi nữa...

Nghiêm Mân Triết cầm điện thoại đứng cứng đờ. Anh không ngờ là mấy ngày qua em gái của mình lại phải chịu nhiều uất ức đến như vậy. Hôm qua trước khi anh rời khỏi nhà cô còn cười hi hi ha ha rất vui vẻ kia mà. Anh nhin không được thở dài:

- Nghiêm Tiểu Muội à, hôn nhân không phải trò đùa. Hai đứa cũng đã đính hôn rồi, tin này khắp cả bạn bè họ hàng hai bên đều biết. Chuyện này dù anh hai có muốn giúp em cũng đành lực bất tòng tâm thôi.

Lời tác giả:

Câu chuyện đã xuất hiện thêm tuyến nhân vật thứ hai.

Có điều Nghiêm Tiểu Muội và Triệu Quân Trác có quan hệ khá đặc biệt một chút...

Họ là thanh mai trúc mã...

Nói đến thanh mai trúc mã tôi mới nhớ, lúc trước những truyện thanh mai trúc mã mà tôi coi đều là bi kịch...

Thật là

Nhưng mọi người yên tâm, hồ này của tôi tuyệt đối là một cái hồ ngọt ngào đến mức có thể chìm chết các bạn.

Bây giờ chỉ là hơi ngược một chút xíu thôi.

Về sau họ rất hạnh phúc và cũng rất tính phúc đấy nhé!

Cúi đầu, hy vọng mọi người có thể tiếp tục ủng hộ tôi.

Tiếng vỗ tay vang lên~~

Quà tặng được đưa ra ~~

Hy vọng mọi người có thể ủng hộ tôi đến phút cuối cùng.

15. Chương 15

- Sao lại không giúp được? Anh là anh lớn, lời anh nói ra tất nhiên không thành vấn đề. Chỉ cần anh chịu lên tiếng nói với ba mẹ, họ nhất định sẽ đồng ý.

- Quan trọng không phải là anh có mở miệng hay không, mà là vấn đề thể diện của hai nhà – Nghiêm Mân Triết thờ dài – Vậy sao lúc trước mọi người hỏi em có chịu đính hôn với Triệu Quân Trác hay không thì em nói đồng ý?

- Đừng nói lúc trước với em – Giọng nói của Nghiêm Tiểu Muội gần như gay gắt lên – Lúc đó nghe anh và ba mẹ hỏi như vậy, em còn tưởng là anh Quân Trác tự mình đến cầu hôn em, em nghĩ rằng anh ấy thích em, thì ra đó giờ cũng chỉ có một mình em âm thầm... Còn thể diện, ba mẹ cũng nói với em về thể diện này nọ. Nhưng anh hai à, em thật sự không cam lòng, em không cam lòng để hạnh phúc của mình vì hai chữ thể diện mà biến mất! Nếu như anh không giúp em thì ngày vào ngày tổ chức lễ cưới em sẽ bỏ trốn, hoặc là tự tử! Để em xem ba mẹ cần thể diện hay là cần em đây!!

- Tiểu Muội, em bình tĩnh chút đi – Nghiêm Mân Triết nghe Nghiêm Tiểu Muội nói mà trong lòng cảm thán.

- Bây giờ em rất bình tĩnh! – Giọng điệu Nghiêm Tiểu Muội đột nhiên lại vô cùng bình thản.

Nghiêm Mân Triết hiểu càng kéo dài càng không có lợi. Anh hiểu tính cách ngang ngược bướng bỉnh của em gái mình hơn ai hết. Một khi trong lòng cô đã quyết định điều gì thì dù có bao nhiêu con ngựa cũng không thể kéo cô lại được. Anh bắt giặc than thở:

- Aiz, thật là hết cách với em, anh sẽ thử gọi nói chuyện với ba mẹ xem sao. Nhưng mà em nhớ rõ, chỉ một lần này thôi đó.

- Vậy cảm ơn anh nhiều lắm! – Giọng nói Nghiêm Tiểu Muội đặc biệt vui sướng – Em biết ngay là anh hai thương em nhất. Anh hai à, anh đúng là anh trai tốt của em. Vì vậy em quyết định sẽ gửi nguyên bộ CD số lượng có hạn của Tiểu Vũ cho anh, tặng anh luôn cả những thiết bị theo dõi trong nhà cậu ấy nữa. À còn thiết bị theo dõi ở phòng anh em cũng sẽ gỡ xuống. Em Nghiêm Tiểu Muội xin thề, từ nay về sau tuyệt đối không dám xem cảnh sinh hoạt của anh trai và chị dâu nữa!

- ...

Nghiêm Mân Triết nghe em gái mình nói mà cảm thấy trên đầu đầy vạch đen. Anh vẫn tưởng rằng những camera mà Nghiêm Tiểu Muội lén lút cài trong phòng mình đã được anh gỡ bỏ hết, ai dè vẫn còn! Có điều cái CD về Tiểu Vũ, anh thật sự có hơi hiếu kỳ một chút.

Ừ thì... Có cảnh lần đầu tiên của bọn họ... anh nhất định sẽ quan sát tỉ mỉ, thoải mái hưởng thụ. Nhưng anh chợt nhớ tới lát nữa phải gọi điện thoại giải quyết chuyện của Tiểu Muội, làm cho tâm tình đang vui sướng của anh bỗng nhiên trở thành hờ hững, nhất thời cảm thấy đau đầu, trong lòng bất giác cảm thấy tức giận thẳng bạn Triệu Quân Trác này đến nghiêng răng nghiêng lợi.

Mà đầu dây bên kia, sau khi Nghiêm Tiểu Muội cúp điện thoại xong thì cứ ngẩn ngơ nhìn cái điện thoại thật lâu. Cô nhớ lại quá khứ của mình và Triệu Quân Trác rồi nhếch miệng cười ngây ngô, lại không ngăn được sự đau khổ bất chợt ập đến, cuối cùng không kiềm chế được sự cay đắng trong lòng, ngồi xổm xuống đất khóc lớn.

Kết quả là cô càng khóc lớn, tiếng rên rĩ đằng sau cánh cửa của cô gái kia cũng càng lớn. Cuối cùng Nghiêm Tiểu Muội bị tiếng kêu đằng sau cách cửa đó chọc giận:

- Mẹ nó! Kêu kêu kêu!! Rên rĩ nghe chói tai quá! Triệu Quân Trác anh mà cũng ham muốn loại con gái đó. Mẹ nó, tôi đúng là mù mới thích người như anh! Từ này về sau tôi cóc cần anh nữa!!

Nói xong, cô hung hăng quăng điện thoại về phía cửa, sau đó kéo vali mà cô đã chuẩn bị sẵn ra ngoài.

Bên trong phòng, Triệu Quân Trác nghe tiếng điện thoại va đập vào cánh cửa thì ngẩn người, sau đó cầm chỉ phiếu đưa cho cô gái ngồi bên cạnh:

- Kêu cũng không tệ, cô có thể đi được rồi.

Cô gái nhìn thấy chỉ phiếu thì mặt mày hớn hờ, cũng không dây dưa nhiều với Triệu Quân Trác, chỉ nói:

- Sau này nếu Triệu thiếu gia cần giúp đỡ gì cứ việc tìm tôi – Sau đó cô ta mở cửa đi ra ngoài.

Triệu Quân Trác không thèm để ý đến cô ta. Anh chỉ đứng bên cửa sổ, nhìn ra chiếc xích đu bên ngoài vườn hoa, thật lâu sau vẫn chưa lấy lại tinh thần. Con mèo nhỏ kêu meo meo, cảm nhận được chủ nhân của nó

không vui, liền chạy đến căn ống quần của chủ nhân, lặn qua lộn lại dưới chân anh, muốn anh chú ý đến nó. Cuối cùng Triệu Quân Trác cũng ngồi xổm xuống, ôm lấy con mèo nhỏ, ánh mắt dịu dàng kia Nghiêm Tiểu Muội chưa từng thấy qua lần nào.

Nghiêm Tiểu Muội ra cửa, đột nhiên nhớ mình chưa gọi điện thoại cho tài xế tới đón. Nếu bây giờ đứng đợi tài xế tới e là phải chờ khá lâu. Cô lại nhớ Lâm gia cách Triệu gia không xa lắm. Từ sau khi cô đính hôn với Triệu Quân Trác vẫn chưa ghé qua nhà họ Lâm chơi lần nào. Bây giờ tiện đường qua đó ăn nhờ bữa cơm cũng được.

Nhưng đang đi nửa đường, đột nhiên có một chiếc xe dừng lại bên cạnh cô. Cô quay đầu nhìn lại thì thấy trước mặt mình là cô gái lúc nãy ở trong phòng điện cường kêu rên kia. Cô phiền chán cau mày nói:

- Còn có gì muốn nói ư?

16. Chương 16

- Là như vậy, tớ muốn nói cho cậu biết. Thật ra lúc nãy ở trong phòng chúng tôi chả làm gì cả - Lena khinh khỉnh nhìn Nghiêm Tiểu Muội lạnh mặt, cười cười giải thích với cô.

- Cậu cho tôi là đồ ngu sao? Cậu ở trên giường kêu lớn thế, cho dù Triệu Quân Trác không làm gì nhưng nghe tiếng cậu rên rỉ như vậy chắc hẳn toàn thân đều mềm nhũn ra rồi - Nghiêm Tiểu Muội khinh bỉ.

- Vậy cậu còn tức giận thế làm gì? Tớ còn tưởng sau này cậu sẽ không để ý đến tớ nữa - Lena bĩu môi.

Nghiêm Tiểu Muội bất đắc dĩ:

- Đừng có chu cái mỏ đỏ như máu đó ra nữa được không, nhìn mà thấy tởm.

- Gì chứ, màu này rõ ràng là màu hồng đào mà. Cậu chả biết thưởng thức gì cả - Lena nói xong, lấy gương ra soi.

Lúc đầu Nghiêm Tiểu Muội còn buồn bực, nhưng thấy vẻ mặt tự kiêu soi gương của Lena thì không nhịn được bật cười:

- Được được, tiểu thư Lena xinh đẹp như hoa, cậu không cần phải soi gương tự kiêu vậy đâu.

- Đừng tưởng tớ không phải người Hoa mà không hiểu lời cậu nói đâu đấy, đẹp như hoa nghĩa là xấu, rõ ràng cậu đang chế nhạo tớ! Hừ, không thèm quan tâm cậu nữa - Lena giả bộ tức giận.

Khóe mắt Nghiêm Tiểu Muội giật giật:

- Thôi không đùa nữa. Tớ cứ tưởng không có xe về nhà. Giờ cậu tự mình nộp mạng rồi, tiện đường chở tớ về đi.

- Tại sao?! - Nhìn Nghiêm Tiểu Muội không chút khách khí tự biên tự diễn ngồi vào chiếc xe yêu quý của mình, Lena liền hét chói tai - Cậu làm gì đó? Tớ còn chưa đồng ý cho cậu lên xe cơ mà!

- Còn nói nữa hả. Lúc trước cậu ở phòng tớ lên giọng với tớ hoài thì sao? Đừng chọc giận tớ đó! - Nghiêm Tiểu Muội ngồi vào xe sau đó vỗ vai Lena - Giờ là tớ đang chủ động cho cậu cơ hội lấy công chuộc tội, cậu có muốn không, nếu không tớ xuống xe.

Nghiêm Tiểu Muội bày ra tư thế giả bộ xuống xe.

- Chờ chút chờ chút! - Lena thấy Nghiêm Tiểu Muội định xuống xe thật thì nóng nảy - Đã lên xe rồi thì đừng xuống nữa. Tớ biết tâm trạng cậu không tốt. Như vậy đi. Chì dẫn cùng đi đua xe, thấy thế nào?

- Cậu đua có được không đấy? - Nghiêm Tiểu Muội nghi ngờ nhìn Lena.

- Thắt dây an toàn vào đi! Three! Two! One! GO! - Lena khởi động xe.

Sau khi Nghiêm Tiểu Muội nghe lời thắt dây an toàn vào, thấy xe chạy với tốc độ chậm chậm thì nhin không được mả mai:

- Dưa xe của cậu đấy hả? Đúng là chuyên nghiệp!

Lena xem như Nghiêm Tiểu Muội đang khen cô, đắc ý quay đầu:

- Đúng vậy đó. Đây là ý tưởng mới của tớ ‘bảo tố chậm chậm’, rất lợi hại đúng không!

Chợt nghe một tiếng ‘ầm’. Chiếc xe yêu dấu của Lena chấn động. Cô ngậy ngốc quay đầu, thấy xe của mình đã đâm vào một chiếc xe cảnh sát.

Nghiêm Tiểu Muội vỗ trán, quả nhiên cô không nên trông đợi quá nhiều vào Lena...

Cuối cùng hai người bị chú cảnh sát đáng kính mời đến cục cảnh sát uống trà. Bởi vì Lena không có bằng lái, nên sự việc ngày càng khó giải quyết. Hai người chỉ có thể chịu khổ, ngồi đối diện với một lão cảnh sát già không ngừng hứng nước miếng bắn ra từ miệng lão ta.

Đến lúc Nghiêm Tiểu Muội nghe thấy có người đóng tiền bảo lãnh hai cô ra, cô lập tức nhảy cẫng lên, chắc anh trai đã đến đón, trong phút chốc cô có cảm giác như mình được sống lại. Ai ngờ đâu người đến đón cô là Triệu Quân Trác. Suýt chút nữa thì Nghiêm Tiểu Muội cho rằng mình đang nằm mơ. Chẳng qua khi thấy Triệu Quân Trác nhú mày, nháy mắt cô hoàn hồn, chắc là ông anh già của mình đang chìm đắm trong sự dịu dàng của Tiểu Vũ không dứt ra được, nên mới kêu Triệu Quân Trác đến đón mình đây mà.

Khi Lena xoay người thấy người đến đón hai cô là Triệu Quân Trác thì hơi mất tự nhiên, cô nuốt ực nước miếng xuống một cái, chịu đựng ánh mắt cau có của Triệu Quân Trác nhìn cô, cúi đầu chột dạ.

- Hai người quen nhau ư?

- Hả? – Nghiêm Tiểu Muội thấy Triệu Quân Trác mở miệng, nhất thời không phản ứng kịp.

Triệu Quân Trác không nói thêm gì nữa, mặt lạnh đi trước. Nghiêm Tiểu Muội nhìn bóng lưng Triệu Quân Trác, nhất thời cảm thấy uất ức, nhưng vẫn ngoan ngoãn cúi đầu đi theo sau Triệu Quân Trác như con dâu mới về nhà chồng.

Lena đi theo bọn họ ra khỏi cục cảnh sát, đến chỗ Triệu Quân Trác đậu xe, vội vàng kéo Tiểu Muội:

- Tiểu Muội, cậu có thể nhờ Triệu Quân Trác giúp tớ lấy xe về được không?

- Cô tự đi hỏi chú của cô đi – Sau khi quãng một câu, Triệu Quân Trác mở cửa ngồi vào xe.

- Hả? – Lena nghĩ đến việc mình sẽ vị ông chú bắt phải ngồi ngay ngắn trong cục cảnh sát im lặng hứng nước mưa lão già kia phun ra, nhin không được nuốt nước miếng – Tiểu Muội, tớ có thể trốn ở nhà cậu vài ngày không?

17. Chương 17

Tiểu Muội quay đầu nhìn dáng vẻ khấn trương của Lena, tỏ ra khó hiểu:

- Có chuyện gì sao?

- Ôi bà chị của tôi, đừng có hỏi nguyên nhân, giúp tớ đi! Tớ cầu xin cậu lần này thôi, chỉ cần cậu chịu giúp tớ, tớ sẽ giúp cậu bắt được Triệu Quân Trác! – Lena thừa dịp nói nhỏ vào tai Nghiêm Tiểu Muội, rồi nhét một lọ thuốc vào tay cô.

Nghiêm Tiểu Muội nhìn Lena nháy mắt ra hiệu với mình, cảm nhận cái lọ trong tay, mí mắt không nhin được giật giật. Nhưng cuối cùng cũng không nỡ trả lại cái lọ cho Lena. Tay cô nắm chặt nó, lòng bàn tay toát mồ hôi.

- Cậu lên xe đi – Nghiêm Tiểu Muội nói xong, thừa dịp đang mở cửa xe trước nhét cái lọ vào trong túi, sau đó tỏ ra như không có gì ngồi vào ghế phụ.

Lena biết Tiểu Muội đã đồng ý, trong lòng vui vẻ, vội vàng mở cửa xe sau. Nhưng kéo mãi vẫn không thể mở ra, cô bực bội hỏi Tiểu Muội:

- Sao không thể mở cửa được vậy?

Nghiêm Tiểu Muội nghe Lena nói vậy, buồn bực quay đầu hỏi:

- Sao vậy? – Sau đó cô quay về phía Triệu Quân Trác – Tăng băng kia, có phải anh khóa cửa không?

- Lát nữa tự khắc sẽ có người đón cô ta thôi – Triệu Quân Trác trả lời, sau đó khởi động xe rời đi.

Lena nhìn Triệu Quân Trác lái xe đi, tuy rằng trong lòng đã sớm định liệu, nhưng vẫn không nhịn được tức giận. Mãi đến khi chiếc xe chạy ra khỏi tầm mắt cô, cuối cùng cô cũng mỉm cười gian xảo. Tính tình Triệu Quân Trác như vậy, đêm nay bị Tiểu Muội hút khô cũng là đáng đời!

Lúc này, Triệu Quân Trác đang ngồi trong xe rung mình một cái. Anh cho là gió ngoài trời lạnh quá, nên đóng kính xe, bật điều hòa lên.

Nghiêm Tiểu Muội mò tay vào túi, sờ sờ cái lọ nhỏ. Cô không nhịn được quay đầu nhìn người đàn ông bên cạnh, không biết tại sao trong lòng có chút bất an.

Cuối cùng, lúc Nghiêm Tiểu Muội còn đang ngơ ngẩn thì xe dừng lại. Cô nhìn ra ngoài, thấy đây là bãi đậu xe của Triệu gia, trong lòng hơi kích động, chẳng phải nói sẽ đưa cô về nhà mình sao? Chẳng lẽ anh cho phép cô đem đồ đạc của mình để ở nhà anh? Nghĩ vậy, Nghiêm Tiểu Muội đỏ mặt, nhưng ngay sau đó câu nói của Triệu Quân Trác làm cho ảo tưởng của cô nhanh chóng tan biến:

- Anh cô nói, hôn ước của chúng ta đã được cha mẹ hai bên đồng ý hủy bỏ. Nhưng hôm nay anh cô có việc bận, nên tạm thời muốn tôi cho cô ở nhờ một đêm.

Nghiêm Tiểu Muội nghe anh nói như thế, nụ cười vừa chớm nở của cô đông cứng lại:

- Hôn ước bị hủy bỏ anh vui lắm sao?

Triệu Quân Trác không trả lời, chỉ tháo dây an toàn định xuống xe. Nghiêm Tiểu Muội nhìn bàn tay chuẩn bị mở cửa xe của anh, nhất thời nóng nảy, lập tức lấy lọ thuốc Lena đưa mình ra, nhét vào miệng Triệu Quân Trác muốn anh uống nó. Triệu Quân Trác bắt được tay cô, hung hăng siết chặt, khiến tay cô bị đau, lọ thuốc trong tay rơi xuống. Ngược lại bị Triệu Quân Trác dùng tay kia chụp được.

Nghiêm Tiểu Muội thấy Triệu Quân Trác bắt được cái lọ, không biết tại sao cô lại có cảm giác như tim mình cũng rút theo. Mọi cảm giác của cô tập trung vào bàn tay đang bị Triệu Quân Trác giữ lấy.

- Thuốc kích dục? – Triệu Quân Trác hỏi cô.

- Phải, là loại cực mạnh – Nghiêm Tiểu Muội thành thật trả lời.

Sau đó cô thấy Triệu Quân Trác mỉm cười, vẻ mặt dường như rất bất đắc dĩ.

- Nghiêm Tiểu Muội, đến lúc nào thì em mới chuyện an phận đây?

- Xuống xe đi. Sau khi xuống xe tôi sẽ không còn yêu anh nữa, tự khắc sẽ biết an phận – Nghiêm Tiểu Muội nhìn chằm chằm vào mắt của Triệu Quân Trác, mỉm cười.

Triệu Quân Trác nghe cô nói xong, buông tay cô ra, cũng không gì thêm. Quay đầu định mở cửa, rời xe.

Nghiêm Tiểu Muội nhìn bóng lưng Triệu Quân Trác, cuối cùng cũng không thể nén nổi nước mắt chực trào, tay cô run rẩy tháo nhẫn đính hôn ra, để trên tay lái phụ, sau đó lau nước mắt xoa người xuống xe.

Chợt, cô có cảm giác mình đang rơi vào một vòng tay ấm áp.

- Buông ra! – Nghiêm Tiểu Muội nghe thấy giọng nói của mình run lên.

- Không buông! Em nói xuống xe rồi sẽ không còn yêu anh nữa. Anh đâu ngu mà buông em ra.

Triệu Quân Trác ôm chặt Nghiêm Tiểu Muội, áp cô lên cửa xe, sau đó cúi đầu hôn lên hai hàng nước mắt trên má cô.

18. Chương 18

Nghiêm Tiểu Muội run bắn khi cảm nhận những nụ hôn của người đàn ông kia rơi liên tục trên gò má mình:

- Em đang nằm mơ ư? Sao anh lại dịu dàng với em như vậy?

- Là em tự làm tự chịu! – Triệu Quân Trác hơi tức giận cắn nhẹ vào vành tai của Nghiêm Tiểu Muội – Tại em nghịch ngợm kiểm chuyện, dùng tên giả để gạt anh.

Nghiêm Tiểu Muội nghe Triệu Quân Trác nói liền tròn mắt. Sau đó giãy dụa khỏi vòng tay anh

- Là anh hai nói cho anh nghe đúng không. Anh vẫn không nhận ra em, anh là đồ đàn độn. Em không thêm!!

Triệu Quân Trác chịu thả cô ra mới lạ. Không dễ dàng gì mới biết được cô dâu nhỏ lúc trước mình thầm yêu mến chính là vị hôn thê hiện tại của mình. Làm sao anh có thể bỏ qua. Hơn nữa anh còn chưa tính sổ với cô kia mà.

- Em còn dám nói anh đàn độn ư?! Nếu lúc đó em nói tên thật của mình ra cho anh biết thì anh đã sớm nâng niu cô dâu nhỏ của mình trên lòng bàn tay rồi. Em nói đi. Em khiến anh và cô dâu nhỏ của anh bỏ lỡ nhiều ngày chung chăn chung gối như vậy, đền bù thế nào đây?!

- Không liên quan đến em. Như vậy chỉ có thể chứng minh anh chưa yêu em đủ. Nếu anh yêu em sao không nhận ra em, còn quen Cố San San nữa. Căn bản trong lòng anh không hề có em!

Nghiêm Tiểu Muội thấy Triệu Quân Trác đòi tính sổ với cô, trong lòng tức giận, một hơi trút hết tất cả những bất mãn của mình với Triệu Quân Trác.

- Anh còn yêu em không đủ sao? Anh vì ai mà thủ thân như ngọc suốt 26 năm! Mẹ nó, như vậy còn không đủ hả? – Nghe Nghiêm Tiểu Muội nói như vậy, Triệu Quân Trác lập tức phát hỏa.

- Anh đừng có xạo! Cố San San cũng đã có con với anh rồi! Anh mà là xử nam ư?! Là hàng xài rồi mới đúng! – Nghiêm Tiểu Muội không thêm tin lời Triệu Quân Trác. Cô còn nhớ chính mắt cô nhìn thấy Triệu Quân Trác dẫn Cố San San vào bệnh viện phụ sản. Nếu không cô đã không nháo nhào lên đòi người nhà hủy hôn.

Triệu Quân Trác nghe Nghiêm Tiểu Muội nói vậy thì dở khóc dở cười:

- Em nói hôm qua thấy anh và Cố San San đi khám thai? Sao anh không biết vậy?

- Còn muốn chối sao! Chiều hôm qua rõ ràng em thấy anh và cô ta vào bệnh viện phụ sản còn gì! – Nói xong Nghiêm Tiểu Muội lôi điện thoại di động ra, bật một đoạn video cho Triệu Quân Trác xem – Còn có quay video làm bằng chứng nữa đây nè!

Triệu Quân Trác xem đoạn video trong di động của Nghiêm Tiểu Muội không nhận được nhú mảy:

- Tiểu Muội, sở thích quay lén của em có thể bỏ đi được không?

- Triệu Quân Trác, anh đừng đánh trống lảng, kĩ thuật còn kém lắm! – Nghiêm Tiểu Muội bắt mắt khi thấy Triệu Quân Trác né tránh vấn đề.

- Em còn nói anh yêu em không đủ, vậy em thì sao? Ngay cả anh và anh họ của anh cũng không phân biệt được. Em nói xem anh phải phạt em sao đây?! – Triệu Quân Trác tỏ ra hung dữ như muốn đòi nợ.

Nghiêm Tiểu Muội nhìn lại điện thoại của mình, cuối cùng phát hiện ra hình như người đàn ông trong video hơi khác Triệu Quân Trác một chút. Cô lại nhìn Triệu Quân Trác, cảm thấy chột dạ:

- Em... Không phải lỗi của em. Làm sao em biết anh em họ hai người lại giống đến vậy chứ.

- Vậy sao?

Đột nhiên Triệu Quân Trác nở một nụ cười quyến rũ. Nháy mắt Nghiêm Tiểu Muội bị nụ cười ấy làm cho tê dại đến không phân biệt được phương hướng. Triệu Quân Trác vốn đang tức giận, lại nhìn thấy gương mặt nhìn anh đến choáng váng kia thật đáng yêu, mọi bất mãn trong lòng cũng bay đi đâu mất.

Sau đó Triệu Quân Trác ôm lấy Nghiêm Tiểu Muội, ra khỏi xe.

Ban đầu, Nghiêm Tiểu Muội bị Triệu Quân Trác phóng điện đến muốn ngất, nhưng khi anh ôm cô ra khỏi xe cô liền tỉnh táo trở lại, nhìn anh khó hiểu:

- Anh định ôm em đi đâu?

- Vào nhà chúng ta, chẳng lẽ em thích ở trong xe ư?

Tuy rằng anh không ngại cùng Tiểu Muội chơi trò xe chẵn, nhưng đây là lần đầu tiên của hai người, anh muốn cho cô một kỷ ức tốt đẹp hơn, nên mới về phòng. Có điều nếu Nghiêm Tiểu Muội muốn lần đầu của bọn họ làm ở trong xe anh cũng sẽ không từ chối.

Thấy Triệu Quân Trác hỏi thẳng thừng như vậy, đầu Nghiêm Tiểu Muội muốn bốc khói, xấu hổ vùi mặt vào lòng anh.

Triệu Quân Trác nhìn cô gái đang xấu hổ trong lòng mình, nhớ cách đây mấy ngày cô còn dùng đủ mọi cách quyến rũ anh, bụng dưới nhịn không được trở nên căng thẳng. Trong lòng âm thầm ghi hận Nghiêm Mân Triết sao không chịu nói sớm cho anh biết Nghiêm Tiểu Muội chính là người mà lâu nay anh vẫn tìm kiếm, hại anh vô duyên vô cớ phải xối nước lạnh nhiều lần như vậy. Lại cảm thấy tức giận người trong lòng mình đến nghiêng răng nghiêng lợi.

Hừ, lúc trước em không chịu nói tên thật của mình cho anh biết, hại anh vô cớ ăn chay nhiều năm. Đêm nay, nếu anh không ăn em sạch sẽ thì anh không phải họ Triệu!

19. Chương 19

Nghiêm Tiểu Muội vốn ngoan ngoãn vùi đầu vào ngực Triệu Quân Trác, chợt cảm thấy ánh mắt anh nhìn cô trở nên nóng bỏng, trong lòng cực kỳ bất an, thân thể không khỏi run lên.

Triệu Quân Trác cảm nhận Nghiêm Tiểu Muội trong tay mình đang run rẩy, thấy giường lớn đã gần ngay trước mắt, anh mỉm cười gian xảo, sau đó thả Nghiêm Tiểu Muội xuống giường, nằm đè lên thân thể cô. Tiểu Muội đột nhiên thấy cơ thể nặng nề, ngửi thấy mùi hương nhàn nhạt trên người Triệu Quân Trác, trong lòng căng thẳng:

- Anh Quân Trác, lúc này em đỏ mặt nhiều lắm, em phải tắm trước đã.

Triệu Quân Trác nheo mắt, nhìn dáng vẻ khấn trương của Tiểu Muội, cuối cùng vẫn ôm cô dậy:

- Cũng được. Anh cũng đang muốn tắm, hay là chúng ta tắm uyên ương đi – Nói xong liền ôm cô vào phòng tắm.

Bị Triệu Quân Trác ôm đi, Nghiêm Tiểu Muội khóc không ra nước mắt, đây là cô tự lấy đá đập vào chân mình rồi còn gì?

Nhìn Nghiêm Tiểu Muội mất tự nhiên, Triệu Quân Trác cảm thấy trân trọng cô hơn. Còn nhớ hai ngày trước cô cố ý mặc bộ đồ ngủ hở hang lượn qua lượn lại trước mắt anh. Đêm đính hôn kia cô cũng từng

dùng cảm trần truồng leo lên giường anh, vậy mà bây giờ lại thẹn thùng như thế này. Có điều vẻ mặt thẹn thùng của Tiểu Muội rất đáng yêu, đáng yêu đến mức khiến anh hận không thể lập tức nuốt cô vào bụng.

Khoảng cách đến phòng tắm ngày càng gần, Nghiêm Tiểu Muội lại càng run rẩy nhiều hơn. Triệu Quân Trác thấy người trong lòng sợ hãi đến vậy, không ngừng hôn cô, an ủi cô, muốn cô thả lỏng một chút, kết quả chỉ khiến Nghiêm Tiểu Muội càng thêm căng thẳng.

Triệu Quân Trác nhìn Nghiêm Tiểu Muội đang vô cùng khẩn trương mà cảm thấy bất đắc dĩ. Vì thế anh để cô xuống, đứng vòng tay ôm lấy cô để cô thư giãn một chút.

Nghiêm Tiểu Muội cảm nhận được bàn chân đã đứng vững vàng trên mặt đất, trong lòng đột nhiên dấy lên một dũng khí chưa từng có từ trước đến nay. Cô vươn tay cởi nút áo của Triệu Quân Trác.

Triệu Quân Trác nhìn Tiểu Muội cởi nút áo của mình, cảm thấy cực kỳ ảm áp, anh nhìn cô, ánh mắt bất giác trở nên dịu dàng.

Triệu Quân Trác nhìn Nghiêm Tiểu Muội như vậy khiến cô có cảm giác như đang được anh khích lệ, tốc độ cởi nút áo càng lúc càng nhanh. Không bao lâu, cuối cùng tay cô cũng run rẩy đi xuống dây nịt dưới hông của anh.

Trên người Triệu Quân Trác lúc này chỉ còn lại chiếc áo sơ mi đã bị tháo bung nút, vì thế, Nghiêm Tiểu Muội cúi đầu là có thể nhìn thấy Triệu Quân Trác cái bụng rắn chắc của anh. Cô chợt biết thế nào là cảm giác miệng đắng lưỡi khô trước nay chưa từng có, không kiềm được nuốt nước miếng một cái, tay run rẩy mò lên dây thắt lưng của anh vài lần, nhưng rốt cuộc lại thu tay về:

- Anh Quân Trác, anh tự cởi đi.

Triệu Quân Trác bắt gặp ánh mắt Tiểu Muội nhìn chằm chằm vào cơ bụng 6 múi của mình, vật nào đó đã sưng cứng lên, không ngừng kêu gào muốn được giải phóng. Tất nhiên anh vô cùng phối hợp với lời nói của cô, vô cùng lưu loát cởi bỏ thắt lưng, sau đó ném ra sau.

Nghiêm Tiểu Muội chỉ nghe ‘cách’ một tiếng, là tiếng dây thắt lưng rơi xuống gạch men. Biết Triệu Quân Trác đã cởi xong, ánh mắt cô không nhìn được dời thấp xuống, nhìn thấy bên dưới quần tây phồng lên như đang đựng một cái lều nhỏ, mặt cô nóng lên, vươn tay ra sờ sờ, lại rút tay về.

Triệu Quân Trác dùng một tay túm chặt hai tay của cô, sau đó dẫn dắt tay cô kéo khóa quần mình xuống, cách một lớp quần lót áp sát tay cô vào vật cực nóng kia. Khi tay Nghiêm Tiểu Muội cảm nhận được nhiệt độ của vật cứng kia, lập tức bị nhiệt độ của nó truyền sang làm nóng theo, cô muốn rút tay về. Nhưng tất nhiên Triệu Quân Trác không để cho Nghiêm Tiểu Muội lâm trận bỏ chạy, anh gắt gao giữ chặt tay cô, sau đó kéo quần lót của mình xuống.

Nghiêm Tiểu Muội thấy rõ, côn thịt của Triệu Quân Trác cứ như thế mà ngóc đầu, nhảy ra ngoài.

20. Chương 20

Nghiêm Tiểu Muội nhất thời không thể dời mắt khỏi nó, chỉ có thể ngây ngốc nhìn nó chằm chằm. Thấy nó càng lúc càng to ra, cô không suy nghĩ gì đã vươn tay cầm côn thịt thô dài kia, bỏ quy đầu sưng đỏ kia vào trong miệng chậm rãi đưa. Côn thịt được liếm từ gốc đến đầu, rồi từ quy đầu đến tận gốc. Sau đó đưa quy đầu vào sâu trong miệng, không ngừng ngậm mút, khoang miệng mềm mại nóng ẩm trong nháy mắt khiến khoái cảm chạy khắp cơ thể Triệu Quân Trác.

Cái miệng nhỏ cực nóng và mềm mại, cộng thêm đôi môi mấp máy như đang nút sữa, thiếu chút nữa thì anh bị Nghiêm Tiểu Muội làm cho bắn ra. Nhưng đây là lần đầu tiên với Tiểu Muội, anh không thể cứ như vậy mà thua trận được. Triệu Quân Trác khó khăn lắm mới có thể kiềm chế bản thân không bắn ra, nhưng đầu lỗ nhỏ vẫn rịn ra một chút chất lỏng màu trắng sữa. Nghiêm Tiểu Muội tham ăn vươn đầu lưỡi, muốn liếm nó vào trong miệng.

Triệu Quân Trác ôm Nghiêm Tiểu Muội dậy đặt lên bồn rửa mặt. Nghiêm Tiểu Muội cảm thấy dưới móng mình chợt có cảm giác lạnh lạnh, ý thức chợt quay trở lại, lại thấy bên dưới mình đã hơi ướt át, nhớ lúc này mình to gan liếm láp côn thịt của Triệu Quân Trác, nháy mắt xấu hổ đến cực điểm, hơi e thẹn cúi đầu, lại phát hiện Triệu Quân Trác lúc này đang tập trung hôn mắt cá chân mình.

Anh hôn dần từ mắt cá chân lên bắp đùi cô, sau đó xé toang váy cô, hoa huyết nồn nà hồng hào ngay lập tức lộ ra không hề che giấu trước mắt anh. Chợt ánh mắt Triệu Quân Trác trở nên sâu thẳm.

Bị Triệu Quân Trác nhìn chằm chằm bằng ánh mắt trần trụi, Nghiêm Tiểu Muội đỏ mặt muốn khép hai chân lại, miệng kêu nhỏ:

- Đừng nhìn, chỗ đó có gì đẹp đâu mà nhìn.

Triệu Quân Trác nhanh tay kiểm chặt hai chân cô:

- Sao lại không đẹp, của em rất đẹp – Nói xong, không đợi cô trả lời, anh đã le lưỡi liếm liếm hoa hạch hồng hào ngọt ngào kia.

- Ừm... – Nghiêm Tiểu Muội không ngờ anh lại làm như vậy, thân thể cô không kiềm chế được run bắn lên.

- Rất ngọt! – Triệu Quân Trác khen một câu, sau đó cúi đầu há miệng ngậm lấy hoa huyết quyến rũ của cô, đầu lưỡi chuyển động liếm láp lên xuống.

Tiểu Muội chỉ cảm thấy cả người nhẹ bồng, đầu óc choáng đến muốn ngất đi. Cô theo bản năng mở rộng hai chân ra để tiểu huyết của mình càng dán sát vào miệng của người đàn ông bên dưới, khiến đầu lưỡi anh thâm nhập càng sâu trong hoa huyết cô.

- A... Ngứa... Tiểu Muội rất ngứa... thoải mái quá... Aaa... – Cô rên rỉ thở gấp.

Nghe Tiểu Muội rên phóng dăng như vậy, Triệu Quân Trác biết bên dưới của cô đã có cảm giác hưng không, nhưng anh lo lắng mật dịch của cô còn chưa tiết ra đủ nhiều. Dù sao cũng là lần đầu tiên, Triệu Quân Trác muốn cho cô điều tốt nhất. Vì thế anh càng thêm ra sức liếm láp, tăng tốc độ của cái lưỡi, dùng sức càng nhiều.

Cuối cùng Tiểu Muội cũng không chịu được sự trống rỗng do lưỡi của anh kích thích tạo thành, cô khóc nức lên nói ra khao khát của mình:

- Hu hu... rất ngứa... Tiểu Muội rất ngứa... Tiểu Muội không muốn anh liếm... Tiểu Muội muốn côn thịt lớn của anh...

Triệu Quân Trác nghe Tiểu Muội mời gọi, cũng không tự mình ức chế bản thân nữa. Anh đứng dậy, đỡ phân thân của mình lên, nhắm thẳng vào hoa huyết hồng mịn kia, từ từ cắm vào trong.

Bên dưới bị nhét thêm dị vật vào khiến Tiểu Muội khẽ cảm thán, cô tò mò cúi đầu, nhìn thấy côn thịt to kinh khiếp của Triệu Quân Trác. Cô tưởng đâu anh đã đâm vào gần hết, lại không ngờ rằng chỉ mới vào một phần tư. Toàn thân cô căng cứng vì sợ.

Cảm nhận được bên dưới cô căng thẳng, Triệu Quân Trác vội vàng dùng tay không ngừng an ủi cánh hoa huyết trắng mịn, chỉ cần thấy Tiểu Muội thả lỏng người một chút, anh liền nhích vào trong một chút. Mãi đến lúc anh không dễ dàng gì mới cắm được một phần ba, trán của anh đã nhễ nhại mồ hôi.

Thấy Triệu Quân Trác an ủi mình cực nhọc như vậy, Tiểu Muội cảm động, cuối cùng cô cắn răng nói một câu:

- Anh, hay là cứ cắm thẳng vào đi, giằng co như vậy em càng khó chịu hơn.

21. Chương 21

Lúc này, Triệu Quân Trác đã nhần nại đến cực điểm, lại nghe thấy lời nói thân thiết của Nghiêm Tiểu Muội, trong nháy mắt dây thần kinh lý trí đứt mất. Anh không muốn bận tâm đến gì nữa, đôi tay tiếp tục cố định phần hông của Tiểu Muội, dùng sức cắm thẳng vào trong hoa huyết của cô.

- Đau quá... - Tiểu Muội đột nhiên bị Triệu Quân Trác cắm vào, cảm thấy bên dưới đau đớn tê dại, đau đến muốn ngất đi.

Nhưng lúc này, Triệu Quân Trác đã bị hoa huyết vô cùng ấm áp của cô kích thích, hai mắt đỏ ngầu, chẳng còn quan tâm đến thân thể của cô, chỉ biết ra sức luật động, không ngừng va chạm mãnh liệt vào trong hoa huyết của cô, mỗi đợt va chạm đều đến chỗ sâu nhất.

- Hu hu, đau quá... đau chết mất... em bỏ cuộc... bỏ cuộc...

Lần đầu tiên ân ái, làm sao cô có thể chịu nổi Triệu Quân Trác điên cuồng va chạm như vậy, chỉ có thể kêu đau dưới sự ra vào của Triệu Quân Trác. Cô vận vẹo thân thể muốn thoát khỏi vòng tay anh nhưng không thể thoát ra được, chỉ có thể kêu khóc, đến mức ngất đi vì đau đớn.

- Ừ... Sướng quá... - Triệu Quân Trác không nhìn được hô to, mạnh mẽ dứt thêm vài cái vào hoa huyết của Tiểu Muội, cuối cùng bắn toàn bộ tinh dịch của mình vào trong.

Sau khi xuất tinh, Triệu Quân Trác tỉnh táo lại, trông thấy mặt mũi Tiểu Muội trắng bệch, ngất xỉu trên bồn rửa tay, nơi giao hợp còn chảy máu, anh lập tức sợ hãi, vội vàng rút ra, xem xét tiểu huyết của cô. Chợt anh phát hiện nó đã sưng tấy lên, anh đau lòng vô cùng, cũng không dám tiếp tục làm vậy, đành ôm chặt Tiểu Muội vào lòng, bước vào bồn tắm lớn, đặt cô nằm xuống với tư thế thoải mái nhất, sau đó mở vòi sen, điều chỉnh độ ấm phù hợp rồi mới cởi váy cô ra.

Hai bầu ngực căng tròn bị chiếc áo ngực ren bao phủ nhanh chóng xuất hiện trước mắt Triệu Quân Trác. Chiếc áo lót kia ngoài hai chỗ cần được che chắn ra, toàn bộ đều trong suốt, nhất thời hấp dẫn tầm mắt anh. Anh lập tức quên ý định ban đầu của mình, quăng vùi sen vào trong bồn, sau đó bước vào giữa hai chân của Tiểu Muội, quỳ xuống, run rẩy vươn tay cởi bỏ áo ngực của cô. Nụ hoa mảnh mai đỏ hồng nhanh chóng xuất hiện trước mặt Triệu Quân Trác. Có lẽ bởi vì không khí lạnh buốt, cũng có lẽ do cảm nhận được ánh mắt nóng rực của Triệu Quân Trác, hai quả ô mai kia run rẩy lên vì e sợ.

Triệu Quân Trác chỉ thấy lồng ngực mình rực cháy, anh há miệng ngậm lấy bầu ngực bú mút không ngừng. Một bên anh dùng tay xoa bóp, một bên ngậm vào miệng, dùng đầu lưỡi đảo quanh, liếm tới liếm lui. Anh cảm nhận được nụ hoa cô dần cứng lên trong miệng, to hơn, Triệu Quân Trác không nhìn được cảm thán một tiếng.

- Đẹp quá!!

Rốt cuộc Tiểu Muội cũng bị anh dùng sức bú mút mà tỉnh lại, cô mê man mở mắt, cảm thấy nhũ hoa mình ươn ướt, khẽ cúi đầu, thấy đầu Triệu Quân Trác không ngừng nhấp nhô trước mặt mình, đôi tay không kiêng dè gì xoa nắn bầu ngực cô, dục vọng bên trong lập tức bị Triệu Quân Trác khơi dậy, hoa huyết của cô vô cùng trống rỗng. Ngay sau đó từ hoa huyết truyền đến cảm giác đau đớn, cô lập tức nhớ lại dáng vẻ làm đến hai mắt đỏ ngầu của Triệu Quân Trác, bỗng hoảng sợ liền vội khép chân lại.

Thân dưới Tiểu Muội vừa cử động, Triệu Quân Trác liền nhận ra, anh ngừng đầu nhìn cô, trông thấy trong mắt cô có vẻ sợ hãi, bỗng tỉnh táo hẳn ra, anh hiểu được Tiểu Muội đã bị sự thô bạo ban nãy của anh dọa sợ.

Vì thế, anh vội vàng vuốt ve an ủi thân thể cô, để cô thả lỏng. Ngờ đâu lại càng khiến cô khấn trương hơn. Triệu Quân Trác thấy Tiểu Muội sợ mình nên không dám đi xa hơn. Bất giác nhớ lại thuốc kích dục lúc nãy anh bỏ vào túi áo. Có lẽ phải sử dụng đến nó rồi.

Triệu Quân Trác nghĩ vậy nhưng không may để lộ vẻ mặt gì. Chỉ cảm vùi sen lúc này, chuyên tâm giúp Tiểu Muội tắm rửa, về mặt anh nghiêm túc, giống như đang làm một chuyện rất quan trọng vậy.

22. Chương 22

Tiểu Muội nằm trong bồn tắm lớn, thấy Triệu Quân Trác không còn vuốt ve mình nữa, chỉ cảm vùi sen tẩy rửa cho mình. Lại thấy mặt anh như không có cảm xúc, cô nóng nảy, cho rằng động tác kháng cự ban nãy đã làm anh không vui. Nhưng ở phía dưới của cô thật sự rất đau. Nghĩ vậy, cô cảm thấy uất ức, hốc mắt cũng theo đó mà đỏ lên.

- Có phải anh đang giận...

Triệu Quân Trác đang nghiêm túc tắm rửa cho Nghiêm Tiểu Muội, nước phun khắp toàn thân cô, những cột nước nhỏ lóng lánh chảy ào ào trên thân thể nhạy cảm hồng hào mềm mại, dưới hơi nước mờ ảo lại càng thêm hấp dẫn người khác. Triệu Quân Trác lại cảm thấy côn thịt của mình trương lên, nhưng vì sợ cô lại sợ hãi, khiến cô bị tổn thương, nên anh đành cắn răng nhẫn nhịn. Khi nghe thấy tiếng nói mềm mỏng của Tiểu Muội, anh khẽ ngẩng đầu nhìn cô.

Vừa bắt gặp ánh mắt nóng bỏng của Triệu Quân Trác, chữ 'không' ngay lập tức nghệt lại trong họng Nghiêm Tiểu Muội, cô chỉ hơi hé môi, e dè nhìn vào đôi mắt anh, đầu óc trống rỗng.

Triệu Quân Trác nhìn thấy đôi môi hồng khê hé mở của Tiểu Muội, suýt chút nữa không nhịn được muốn bỏ nhào vào người cô. Nhưng anh chợt nhớ đến tiểu huyết bị chà đạp thê thảm kia vẫn còn chưa xử lý xong, vẫn là cố gắng đè nén dục vọng, cúi đầu phun nước cọ rửa hạ thể của cô. Bởi vì Tiểu Muội đã đang rộng hai chân, Triệu Quân Trác chỉ cần cúi đầu là có thể nhìn thấy chỗ kín bị anh tàn phá đến đáng thương kia.

Nghiêm Tiểu Muội thấy ánh mắt rực lửa của Triệu Quân Trác, nghĩ rằng anh sẽ làm gì đó với mình, lòng bỗng thấy khẩn trương, nhưng Triệu Quân Trác chỉ cúi đầu nhìn vùng kín của mình, mặt cô đỏ bừng bừng, nhưng không khép chân lại bởi vì khi cô bắt gặp ánh mắt anh nhìn hoa huyết cô tràn đầy thương xót và hối hận.

Nước chảy ào ào, trong phòng tắm là một màn sương mờ. Nghiêm Tiểu Muội cảm thấy bên dưới cô được dòng nước ấm kia xoa dịu nỗi đau nhức. Sau đó dần dần cảm thấy từ trong ra ngoài đều trống rỗng, nhìn không được nhỏ giọng 'ưm' một tiếng.

Triệu Quân Trác bị tiếng rên khê của cô kích thích, côn thịt anh càng phồng lên lợi hại, cũng không kiềm chế được khê kêu một tiếng trong họng.

Tiểu Muội nghe tiếng kêu nhỏ của Triệu Quân Trác, thấy trán anh vì cố nén dục vọng mà nổi đầy gân xanh, cuối cùng cũng không nhẫn tâm nhìn anh cực khổ, cô thấp giọng nói:

- Nếu anh khó chịu quá, em có thể dùng tay giúp anh.

Anh giống như đã nghe, lại giống như không nghe thấy cô nói, chỉ không ngừng dùng nước xối lên cơ thể Tiểu Muội, đến lúc anh cảm thấy đã sạch sẽ mới dùng khăn bông bọc lấy cô, sau đó ôm cô ra giường.

Tiểu Muội bị đặt lên giường hơi e sợ, Triệu Quân Trác cảm nhận được nỗi bất an của cô, nhẹ nhàng vuốt lưng cô an ủi:

- Yên tâm, trừ khi em đồng ý, nếu không anh sẽ không làm gì đâu - Nói xong, anh định đứng dậy.

Tiểu Muội thấy anh đứng lên, vội vàng ôm lấy anh:

- Anh Quân Trác, có phải anh giận Tiểu Muội không?

Thấy dáng vẻ sợ hãi ôm chặt lấy mình không muốn rời của cô, lòng Triệu Quân Trác mềm mại lạ thường. Anh ôm lấy cô, vỗ nhẹ lưng cô:

- Không. Anh chỉ muốn vào phòng tắm nhặt quần áo rơi dưới sàn, xong sẽ ra ngay - Nói xong, anh đặt Tiểu Muội nằm trên giường, đắp kín chăn cho cô rồi đi vào phòng tắm.

Sau khi vào phòng tắm, anh cúi người nhặt chiếc áo khoác rơi trên mặt đất, sau đó lấy trong túi ra một cái lọ, cẩn thận đọc kỹ nhãn thuốc, xác định không có tác dụng phụ mới cầm chặt chiếc lọ trong tay, ra khỏi phòng tắm.

Nghiêm Tiểu Muội nằm trên giường, bên dưới đau đớn, nhưng sao cô lại không ngủ được, chỉ có thể mở to mắt nhìn trần nhà, nghe những tiếng kịch kịch kịch trong phòng tắm vang ra, sau đó là tiếng dép của người đàn ông, từng bước từng bước đi về phía cô.

Cô quay đầu, thấy Triệu Quân Trác đang đứng bên cạnh giường, trong tay còn cầm lọ thuốc kích dục mà lúc này Lena đưa cho cô. Tiểu Muội không nhịn được nuốt nước miếng sợ hãi, không phải anh định cho cô dùng thuốc này đó chứ?!

Triệu Quân Trác thấy Tiểu Muội quay đầu, hai mắt nhìn thẳng vào lọ thuốc trên tay anh, trong mắt có sự kiêng dè. Anh thở dài, cuối cùng đặt cái lọ trên đầu giường.

23. Chương 23

- Em đó - Triệu Quân Trác dài giọng - Có phải trời phái em xuống để hành hạ anh hay không?

- Anh Quân Trác, nếu anh khó chịu em có thể dùng tay giúp anh - Nghiêm Tiểu Muội bị Triệu Quân Trác đè lên, cảm nhận dưới bụng có một vật nào đó nóng hổi ma sát vào người cô, cuối cùng cô cũng e dặt mở miệng.

Triệu Quân Trác không trả lời, chỉ dùng ánh mắt cùn con khấn cầu nhìn cô. Nghiêm Tiểu Muội sao có thể chịu được anh nhìn cô như thế, nhất thời mềm lòng:

- Đây... Anh nghĩ gì vậy?

- Anh muốn hôn em, Tiểu Muội - Triệu Quân Trác thổi khí nóng vào vành tai của cô.

Tiểu Muội chỉ cảm thấy hơi thở nóng rực phun vào vành tai cô, khiến hơi thở cô rối loạn, đầu óc trống rỗng, không biết phải làm sao để đáp lại anh.

Triệu Quân Trác thấy cô không trả lời, cho rằng cô đồng ý. Anh vén nhẹ cái chăn bên dưới lên, kéo hai chân cô ra, hoa huyết hồng hào ướt át cứ thế đập vào mắt anh.

Triệu Quân Trác âm thầm duỗi ngón tay vào trong mật huyết của Tiểu Muội, lòng vòng vuốt ve xoa nắn, kích thích cô thở gấp. Hoa huyết chảy ra nước mật dính dính. Triệu Quân Trác trông thấy mật dịch cô tràn lan, không do dự há miệng liếm lấy, phát ra tiếng 'chụt chụt'. Tiểu Muội nghe tiếng Triệu Quân Trác liếm mút, không biết tại sao khe huyết bỗng dưng trống rỗng vô cùng, cực kỳ khao khát có gì đó lấp đầy nó. Nghiêm Tiểu Muội không nhịn được rên khẽ:

- A... ngứa quá... khó chịu quá...

Tiếng rên rỉ của Nghiêm Tiểu Muội khiến hạ thân Triệu Quân Trác sưng cứng đến đau đớn, nhưng anh vẫn tiếp tục liếm láp tỉ mỉ từng cánh hoa của cô. Chiếc lưỡi dài quét qua hai cánh hoa mảnh, đầu lưỡi xâm nhập vào khe hở, không ngừng mút lấy mật dịch cô tiết ra.

- A... Ừm... Ngứa quá... Hmm... rất thoải mái...

Dâm thủy theo sự trêu chọc của anh không ngừng chảy ra, Tiểu Muội nhận thấy có một ngọn lửa bắt đầu bùng cháy trong cô, đầu lưỡi của anh khiến cho toàn thân cô nóng lên, cũng không thể khống chế được dòng dâm thủy đang không ngừng tuôn trào ở lối ra duy nhất bên dưới. Cảm giác sung sướng cực hạn và trống rỗng này cuối cùng cũng khiến Tiểu Muội nhịn không được uốn éo thân thể, tấm chăn đắp trên người cô không biết đã rơi ra từ lúc nào.

Triệu Quân Trác vốn đang vừa liếm vừa dùng tay trêu chọc khe huyết, ngược mắt nhìn thấy Tiểu Muội kích động hất chân mền đi đâu mất, thỉnh thoảng còn tự an ủi bộ ngực dầm dãi của mình. Anh bị kích thích đến đỉnh điểm, cơn thịt to lớn dựng đứng đến kinh người.

Không tiếp tục trêu chọc Tiểu Muội nữa, Triệu Quân Trác ôm cô vào lòng, sau đó ngồi bên giường, đặt Tiểu Muội ngồi lên đùi mình.

Khe huyết của cô không còn ngón tay anh lấp đầy liền cảm thấy trống rỗng vô cùng. Cô vịn vào vai anh, hơi vặn vẹo cái hông kẹp chặt bắp đùi anh, sau đó ma sát lên xuống, có vẻ như cô muốn dùng sự cọ sát này để giảm bớt ngứa ngáy. Kết quả càng cọ lại càng ngứa, càng cọ lại càng trống không. Cô khóc nức nở kêu lên:

- Hức... em ngứa quá... em rất muốn... tiểu huyết của em rất ngứa... Anh Quân Trác giúp em...

Triệu Quân Trác nghe tiếng nức nở của Tiểu Muội, cảm thấy người anh em của mình cũng sưng to đến cùng cực, lập tức lật người đè lên Tiểu Muội, hay tay nâng đầu gối cô, gấp hai chân cô lại dang sang hai bên. Tiểu huyết ướt đầm nồn nà hồng hào hướng lên trên mở ra, cửa huyết sưng đỏ trơn bóng không ngừng chảy ra mật dịch. Vật thô dài của Triệu Quân Trác đè vào giữa hai chân Tiểu Muội, 'Kịch' một tiếng cắm vào trong.

- A... Anh Quân Trác... – Cuối cùng hoa huyết hư không của mình cũng đã được cơn thịt lấp đầy, cô phát ra âm thanh thỏa mãn, nhịn không được nhếch mũi lên, muốn cơn thịt anh cắm vào càng sâu.

Triệu Quân Trác nghe tiếng thở gấp thoải mái của Tiểu Muội, đồng thời bắt gặp cảnh tượng đầy kích thích, cô chủ động vênh hông khiến cơn thịt của anh thuận lợi trượt vào, rốt cuộc anh cũng không thể khống chế được nữa, sôi trào rút ra đâm vào, một tay anh ôm hông cô, một tay nhấc chân cô, điên cuồng chọc vào khe hẹp ướt át ấy.

24. Chương 24

- Ừm... ừm... ừm... Lớn quá... Sâu quá... A a... - Tiểu Muội quên mình rên rỉ.

Dưới âm thanh cổ vũ dầm dãi của Tiểu Muội, Triệu Quân Trác càng chiến càng khỏe. Từ phía sau, anh đang đưa kịch liệt trong hoa huyết dầm dãi của cô với tư thế doggy. Cây gậy trần trụi nóng bỏng kia liên tục chọc vào khe đùi trắng nõn của cô, rồi lại rút ra. Nó vô cùng thô bạo thẳng tiến vào hoa huyết, khi anh đâm vào rồi rời khỏi, cũng không quên chà sát vào hoa hạch cứng cứng của Tiểu Muội.

- A... a... a...!

Tiểu Muội rên rỉ phóng dăng như si như mê, giống như mỗi lần đều bị cơn thịt Triệu Quân Trác đâm thẳng vào hoa tâm, vẻ mặt như chết đi sống lại. Cặp mông tròn của cô cũng phối hợp với tần suất ra vào của anh, một trước một sau không ngừng lay động.

Triệu Quân Trác nhìn bộ dạng phóng dăng của cô, thể xác và tinh thần đều cảm thấy thỏa mãn là thế nào, vì thế càng gắng sức thúc cựa vật dưới thân mình vào. Anh điên cuồng rút ra chọc vào từng đợt, dùng sức xô xuyên mãnh liệt, lấp đầy hoa huyết, khiến toàn thân cô tê dại.

- Hu hu... A a... Quân Trác... anh giỏi quá...

Tiểu Muội cắn răng đón nhận lấy sự va chạm phía sau của anh, hai bàn tay không kiềm chế được siết chặt drap trải giường, cũng không biết cô đang làm bầm cái gì trong miệng, thỉnh thoảng rên rỉ khe khẽ. Cơ thể cô hoàn toàn đắm chìm trong biển dục vọng. Hoa huyết căng mọng là nguồn gốc bắt đầu toàn bộ khoái cảm, là trung tâm ý thức của cô bây giờ, nơi đó còn có một cây gậy lớn đang đưa qua lại.

Tiếng rên rỉ phóng dăng của Tiểu Muội đã kích thích mọi giác quan của Triệu Quân Trác, anh ra vào càng thêm mãnh liệt.

Tiểu Muội bị va chạm ngày càng có xu hướng bị đẩy về phía trước, cuối cùng không còn nắm được drap trải giường, cô cứ thế bị dồn vào góc tường, đành chống tay lên tường đón nhân từng đợt công kích mãnh mẽ từ phía sau.

Cuối cùng Tiểu Muội cũng không chịu được sự đâm chọc dữ dội mãnh của Triệu Quân Trác, hai cánh hoa trắng mịn theo sự rút ra cắm vào của côn thịt mà lật vào lật ra. Toàn thân Tiểu Muội khoan khoái co rút lại, một dòng nước ấm nhanh chóng tiết ra tưới lên bề mặt côn thịt cực nóng kia, Triệu Quân Trác cảm nhận được người trong lòng co quắp lại, ngay sau đó chỉ thấy hoa huyết cô siết chặt đến mức không thể tưởng nổi, kế tiếp quy đầu của anh bị dội bởi một dòng nước ấm đến mức suýt không kiềm được, anh tà ác va chạm vào hoa huyết cô vài lần như muốn trả thù, sau đó mới bắn thẳng vào trong tử cung cô.

Tiểu Muội cảm giác được cự vật kia phun một dòng nước nóng vào trong hoa huyết mình, vừa thở hổn hển được vài cái, cột nước kia lại mạnh mẽ bắn thẳng vào trong cơ thể cô, sức bắn quá mãnh liệt... toàn thân Tiểu Muội căng cứng, môi hé mở không thở nổi nữa, không có cách nào kiềm chế âm thanh run rẩy thổ hấp.

Nhìn Tiểu Muội bị mình làm đến mức thở hổn hển, trong lòng Triệu Quân Trác hơi đắc ý, có điều muốn làm đến mức này không thể không nhờ vào tác dụng của thuốc, lòng anh bỗng thấy hơi mất mát.

Từ từ rời khỏi thân thể Tiểu Muội, Triệu Quân Trác xoay người Tiểu Muội đang xụi lơ đối diện với chính mình. Hai quả ô mai còn bóng nước hấp dẫn tầm mắt anh, anh không nghĩ ngợi chút nào, lập tức cúi đầu há miệng ngậm lấy một bên, dùng sức mút. Từ đầu lưỡi truyền đến cảm giác thơm ngọt, khiến Triệu Quân Trác bất giác dùng thêm sức, tay anh đồng thời đùa bỡn bên còn lại.

Tiểu Muội theo bản năng dùng tay ôm đầu anh, hưởng thụ sự liếm láp của anh.

Sau khi liếm mút thỏa thuê, anh vùi mặt vào trong khe ngực của cô, đôi tay cầm hai con thỏ trắng thưởng thức chúng, sau đó trượt tay xuống hông, dùng sức ôm cô, đôi môi thay phiên mút nhũ hoa cô, dùng sức nắn chặt đầu nhũ lay động, lắc lư kéo chúng qua trái qua phải, tạo thành một đường sóng nhũ quyến rũ.

- Ừm... Anh Quân Trác... Rất... rất thoải mái... Ha...

Tiểu Muội không biết Triệu Quân Trác leo lên người cô từ lúc nào, tay cô sờ soạng tám lưng bóng loáng của anh, nhẹ nhàng mân mê.

Cuối cùng Triệu Quân Trác cũng lưu luyến rời khỏi bộ ngực cô, đôi môi di chuyển lên cổ cô, rồi tới vành tai, đầu lưỡi linh hoạt không ngừng mút lấy tai cô, hai tay vẫn cứ tiếp tục xoa nắn hai núi nhũ mềm mại nhẵn nhụi.

25. Chương 25

Nhẹ nhàng cất tiếng rên rỉ, đôi tay Tiểu Muội ôm chặt đầu người đàn ông mà cô yêu thương nhất, cặp môi mướt mà không ngừng giãy giụa, làm cho tiểu huyết nhảy nhua không ngừng ma sát với côn thịt của Triệu Quân Trác. Tay Triệu Quân Trác nhanh chóng ôm lấy cái mông vừa lắc lư vừa vênh lên của cô, dùng sức xoa nắn phần thịt căng tròn mướt mà.

- Ừm... anh Quân Trác... sờ Tiểu Muội thoải mái quá... thoải mái... ừm... Tiểu Muội rất thích anh Quân Trác... Thật sự rất thích nhục bồng lớn của anh...

Nghe Tiểu Muội rên rỉ phóng dăng như vậy, côn thịt Triệu Quân Trác lại một lần nữa phần chấn góc đầu dậy, giống như một tướng quân uy phong lâm liệt, không ngừng kêu gào muốn xông vào trận địa, giọng nói của anh cũng vì vậy mà khản đặc:

- Ngoan, đang chân ra một chút, anh sẽ cho em ăn gậy thịt lớn mà em thích!

Tiểu Muội mơ màng nghe lời Triệu Quân Trác mở rộng hai chân ra. Triệu Quân Trác cúi đầu, nhìn thấy miệng nhỏ bên dưới không ngừng chảy ra tinh dịch mà anh bắn vào, hai mắt trở nên sâu thẳm. Anh đỡ côn thịt sưng đến phát tím của mình, dùng quy đầu lượn lờ xung quanh tiểu huyết của cô.

Tiểu Muội vốn mở hai chân chờ Triệu Quân Trác đút côn thịt vào hoa huyết nhỏ bé của cô, nào ngờ Triệu Quân Trác nói không giữ lời, chỉ dùng quy đầu trêu chọc cô. Anh không tiến vào miệng nhỏ cho cô ‘ăn’, cô liền nóng nảy, không ngừng vận vẹo vòng eo, để tiểu huyết ướt át của cô dán sát vào côn thịt Triệu Quân Trác, muốn hấp dẫn côn thịt ngoan ngoãn vào trong miệng nhỏ của cô.

Triệu Quân Trác nhìn cô vận vẹo, một tay giữ chặt cô, tay còn lại cầm một bầu ngực đang nhấp nhô lên xuống kia, lập tức cảm thấy lý trí bị lung lay, anh cúi đầu xấu xa liếm liếm nụ hoa nhỏ hồng cô một cái.

- A... - Cảm nhận được đầu vú ướt át, Tiểu Muội nhịn không được kêu lên một tiếng. Một dòng chất lỏng nồng đặc trắng sữa cứ thế phun ra từ tiểu huyết, bắn vào cơ bụng của Triệu Quân Trác.

Triệu Quân Trác không hề nghĩ đến anh chỉ liếm đầu vú Tiểu Muội một chút, đã khiến cô đạt đến cao trào, chợt nhận ra là mình đã khiến tiểu huyết của cô dồi quá mức, cuối cùng cũng không trêu chọc cô nữa. Anh vươn tay lần xuống cái miệng nhỏ bên dưới, một tay dùng ngón trỏ và ngón giữa tách hai cánh hoa ra, một tay đỡ lấy côn thịt thô dài của mình từ từ nhét vào trong hoa huyết của cô.

Cuối cùng Triệu Quân Trác cũng chủ động cho cô ăn côn thịt của anh, Tiểu Muội cười ngọt ngào. Triệu Quân Trác bắt gặp vẻ mặt phóng đảng của cô, xấu xa dừng lại không đẩy côn thịt vào trong nữa, ung dung đùa bỡn với bộ ngực xinh đẹp đang vênh lên của cô.

Cảm nhận được động tác của Triệu Quân Trác ngừng lại, Tiểu Muội nóng nảy, một tay cô vòng qua cổ anh, tay còn lại hướng về phía côn thịt, sau đó cố gắng nâng mông, chậm rãi đưa vào cho đến khi cảm thấy bên dưới mình được lấp đầy.

- A... vào rồi...

Cơ thể hư không cuối cùng cũng được lấp đầy, Tiểu Muội rên lên một tiếng thỏa mãn, sau đó xụi lơ trong lòng Triệu Quân Trác.

Triệu Quân Trác nhìn côn thịt của mình vẫn còn một phần ba bên ngoài, lại nhìn gương mặt thỏa mãn của cô, cảm nhận sự chặt chẽ mềm mại ấy, rốt cuộc anh không thể kiềm chế nổi nữa, dặng chân Tiểu Muội, vừa vội vàng vừa ác liệt đẩy côn thịt của mình xâm nhập vào trong hoa huyết của cô sâu đến tận gốc. Kể tiếp không ngừng dùng hết sức lực rút ra cắm vào, vật to lớn của anh hung hăng đâm chọc hoa huyết của cô, kịch liệt đến mức như muốn làm chết cô.

“Bạch bạch bạch”. Dường như toàn bộ âm thanh trên thế giới đều biến mất, chỉ còn lại tiếng nam nữ đang ân ái, khi thì túi cầu đánh tới mép hoa huyết, khi thì hai bụng va chạm lẫn nhau, khi thì bắp đùi đụng phải bờ mông, phát ra những tiếng “bịch bịch”, “kịch kịch”.

- A... Nhanh quá... thật... tuyệt vời...

Cảm nhận được sự đâm chọc điên cuồng dưới thân, Tiểu Muội không nhịn được vươn đôi tay quẩn lấy cổ Triệu Quân Trác, chỉ sợ mình sẽ bị Triệu Quân Trác đâm đến bay ra ngoài. Thấy cô ôm cổ mình, Triệu Quân Trác càng cắm vào không hề kiêng dè.

- A... hồng... hồng rồi... Tiểu Muội bị anh cắm đến chết mất...

Tiểu Muội lắc đầu lia lịa, đón nhận lấy sự va chạm hung hãn của Triệu Quân Trác. Trước mắt mờ mịt, đầu óc trống rỗng, cô chỉ biết rằng có một cây côn to lớn của người đàn ông không ngừng khuấy động mạnh mẽ, ác liệt trong hoa huyết của mình, mỗi lần đâm vào đều chạm đến chỗ sâu nhất bên trong.

26. Chương 26

Bên tai là tiếng rên rỉ phóng đảng cuồng dại của Tiểu Muội, nhìn thấy gốc rễ của mình nổi lên gân xanh, hòa lẫn vào mật dịch đang không ngừng chảy ào ào, ra ra vào vào trong huyết thịt, Triệu Quân Trác càng bị kích thích, côn thịt to lớn càng hung hăng cắm vào huyết thịt của Tiểu Muội hơn.

Hai người càng làm càng vong tình. Triệu Quân Trác leo lên người Tiểu Muội, một tay ôm chân, một tay ôm eo cô, càng không ngừng rút ra chọc vào, lợi dụng vách thịt co rút ngày một nhanh để kích thích cô.

- A a... a... ừm... ừm... tê quá...

Bị khoái cảm khổng lồ vô cùng mãnh liệt này kích thích, quả thật cô chỉ muốn chết ngất! Tiểu Muội thở hổn hển từng ngụm khí, bắt đầu run rẩy kịch liệt, cảm thấy hoa huyết của mình cũng không tự chủ được siết chặt lại.

Cây gậy lớn của Triệu Quân Trác bị vách thịt ẩm áp bao chặt, có cảm giác khi anh kéo ra nó cũng không muốn rời khỏi. Bụng Tiểu Muội bắt đầu nhanh chóng co rút lại, nhấp nhô kịch liệt.

Sau khi đút vào mấy trăm cái, hông của Tiểu Muội càng uốn éo nhanh hơn, Triệu Quân Trác cũng nâng eo mình dùng sức thúc lên trên. Cuối cùng Tiểu Muội cũng không chịu được vui sướng cực độ như vậy, đột ngột siết chặt miệng, khiến Triệu Quân Trác cảm thấy quy đầu của mình ê ẩm tê dại, ánh mắt anh càng tối. Nhanh như chớp, một cơn kích thích từ bên dưới truyền lên não bộ, ngăn ngủi nhưng cực kỳ mãnh liệt.

Trong quá trình bắn ra, Triệu Quân Trác gắt gao nhìn chăm chăm Tiểu Muội thăng hoa cao trào, đáng vẻ cô rên rỉ phóng đảng như điên cuồng như tê dại động lòng người, đón nhận tinh dịch thông qua côn thịt, loại khoái cảm này như thấm sâu vào trong xương tủy.

Nhìn Tiểu Muội lại há miệng thở gấp, tê liệt không chút sức lực ngã vào lòng mình, Triệu Quân Trác có cảm giác thỏa mãn trước nay chưa từng có.

Có điều dù sao đây cũng là lần đầu, tiết chế một chút vẫn tốt hơn. Nghĩ vậy, nhưng Triệu Quân Trác lại nhìn thấy Tiểu Muội đang tự mình cạo sát anh, anh hơi bối rối.

Chết tiệt! Thuốc đó anh đã pha loãng rất nhiều mới bôi vào trong hoa huyết của cô, sao tác dụng vẫn mạnh thế này? Tuy rằng anh thừa sức thỏa mãn cô thêm vài lần, nhưng vẫn là câu nói kia, dù sao đây cũng là lần đầu tiên, nếu lần này anh dựa vào tác dụng của thuốc làm cho cô nằm liệt giường, chỉ sợ lỡ như Tiểu Muội bị làm đến sợ hãi, sau này không chịu cùng giường với anh thì không tốt chút nào.

Nghĩ vậy, anh kiềm chế Tiểu Muội đang thổi lửa châm ngòi trong lòng mình, ôm cô vào phòng tắm.

Kết quả là đi được nửa đường, Triệu Quân Trác cảm thấy điểm nhỏ nhỏ sậm màu trước ngực mình tập kích, cúi đầu nhìn thấy Tiểu Muội thế mà lại dám mút điểm mẫn cảm nhỏ nhỏ của mình như một đứa bé đang bú sữa. Triệu Quân Trác chỉ cảm thấy như đang bị điện giật, lập tức tay trái anh nới lỏng sự kiềm chế. Hai tay Tiểu Muội được giải phóng, liền sờ mó lung tung trên người anh, còn không ngừng hôn đi hôn lại, cắn rồi lại liếm.

Nháy mắt, con ngươi của Triệu Quân Trác sâu thêm vài phần, anh ôm Tiểu Muội đặt lên tường dưới vòi sen. Quàng hai tay cô lên cổ mình, dang hai chân cô ra, không thềm làm khúc dạo đầu đã đâm thẳng côn thịt to lớn của mình vào trong hoa huyết mềm mại của cô.

- A... quá sâu... tê quá... - Cảm nhận tiểu huyết hư không của mình trong nháy mắt bị nhồi đầy, Tiểu Muội không kiềm chế được kêu lên.

Tiếng rên của cô không ngừng truyền vào tai Triệu Quân Trác, khiến anh nặng nề đâm mạnh vài cái, đâm thẳng đến đáy, miệng khe thịt phun ra chất lỏng, chảy ướt toàn bộ khu rừng của anh.

- Cắm chết em... A a... yêu tinh... dám khiêu khích anh này... ư...

- A... a... sâu quá...

Tiểu Muội không ngờ anh lại nhanh tay cắm vào vài cái như vậy, bỗng cảm thấy có một cơn chấn động mãnh liệt, khoái cảm không thể diễn tả thành lời ập đến, toàn thân cô như vỡ vụn, không kịp phòng bị gì, cứ thế xụi lơ trong lòng Triệu Quân Trác.

Thấy hai chân cô quăn lấy eo anh, lòng anh run lên một hồi, hai tay chống lên tường, cứ thế nhanh như vũ bão đâm vào từ dưới lên. Rừng rậm giữa chân hai người đen nhánh sáng bóng. Hai cánh hoa hồng hào của Tiểu Muội dưới sự tấn công của Triệu Quân Trác không ngừng lật ra lật vào. Khe thịt nhỏ nhỏ cũng vì chịu đựng trận cuồng phong của Triệu Quân Trác mà lúc khép lúc mở.

Triệu Quân Trác không chút khách khí đút vào tiểu huyết âm dâng của cô, chỉ muốn nhanh chóng cảm cô đến mức ngất đi.

27. Chương 27

- A... Sâu quá... Tiểu Muội bị anh cảm rất thoải mái... A a...

Tiểu Muội lúc này mới tê liệt ngã xuống, nay đã nhanh chóng bắt đầu rên rỉ, hai chân kẹp chặt hông Triệu Quân Trác, không ngừng uốn éo hông mình, còn cố tình hạ mông nghênh hợp để được ăn côn thịt nhiều hơn. Cô hoàn toàn say mê chìm đắm trong sự sung sướng của tình ái.

Thấy động tác của người trong lòng mình, Triệu Quân Trác kích động cực điểm, không nói không rằng gia tăng lực tấn công ở eo. Côn thịt anh giống như máy đóng cọc nạp đầy điện, mỗi lần cắm vào càng ác liệt hơn, càng nhanh hơn.

- Ừm... ừm... A... Chậm... chậm chút...

Từ thở nhẹ đến thở gấp, rồi từ thở gấp đến thở dồn dập, toàn bộ cơ thể Tiểu Muội xụi lơ trong ngực Triệu Quân Trác, dằng dặc bị cảm sướng khoải đến mức gần như hôn mê.

Triệu Quân Trác nhìn vẻ mặt của cô, nhin không được nheo mắt, chuyển động vòng hông khỏe khoắn, càng rút ra cảm vào nhanh hơn, lại nhiều lần cắm vào chỗ sâu nhất trong huyết động. Vật nóng bỏng thô to kia rút ra chọc vào mấy trăm lần, như muốn đẩy Tiểu Muội lên thiên đường. Tiểu Muội vốn đang kêu giọng cao vút, cuối cùng chỉ còn rên rỉ nhỏ nhỏ.

Triệu Quân Trác cảm thấy tầng tầng lớp lớp thịt non của cô đang không ngừng siết lại đè ép côn thịt anh. Rồi một luồng nước nóng dội lên quy đầu anh, kích thích mãnh liệt từ thân dưới truyền lên đầu, Tiểu Muội đạt cao trào.

Cao trào qua đi, Triệu Quân Trác nhìn bộ dạng choáng váng của người trong lòng không nhin được nở nụ cười, chậm rãi rút côn thịt mình ra khỏi người Tiểu Muội. Sau khi anh rút ra, nhìn âm dịch màu trắng sữa của mình chảy dọc theo từ hoa huyết xuống chân Tiểu Muội, anh bất giác dời tầm nhìn về bụng cô, ánh mắt dịu dàng.

_____oOo_____

Bầu không khí trong phòng tắm bên này đang dần dịu lại. Nghiêm Mân Triết và Tiểu Vũ bên kia giờ mới bắt đầu ngọt ngào.

‘Cạch’ một tiếng, cánh cửa bị mở ra. Nghiêm Mân Triết nghe thấy phía sau có tiếng động, đôi tay đang gõ bàn phím ngừng lại, quay đầu nhìn ra sau thấy Tiểu Vũ đã đứng đó, ánh mắt bất giác trở nên dịu dàng:

- Em tỉnh rồi?

- Dạ - Toàn thân Tiểu Vũ chỉ mặc mỗi chiếc áo sơ mi của Nghiêm Mân Triết, cô hơi xấu hổ cúi đầu.

Nghiêm Mân Triết thấy dáng vẻ thẹn thùng của cô, anh đứng lên đến gần cô, ôm cô vào lòng, cúi đầu ngậm lấy vành tai nhỏ của cô:

- Bên dưới đã đỡ hơn chưa?

Tiểu Vũ cảm nhận khí ẩm thổi lướt qua tai, cả người mềm ra, chỉ có thể yếu ớt ngã vào lòng Nghiêm Mân Triết.

Thấy người trong lòng xụi lơ, biết cô như vậy là do mình, Nghiêm Mân Triết hết sức kích động, ôm lấy Tiểu Vũ ngồi xuống chiếc xích đu trong phòng, để Tiểu Vũ dang chân ngồi đối diện mình, tay vòng qua cổ mình. Cứ thế Nghiêm Mân Triết được hưởng thụ món điểm tâm ngọt ngào về khuya của mình.

Tiểu Vũ dang chân ngồi trong lòng Nghiêm Mân Triết, cảm nhận độ nóng còn thật của Nghiêm Mân Triết dưới móng mình. Mặc dù đã bị Nghiêm Mân Triết ra sức làm vài lần, cũng đã biết rõ ràng cảm giác ê ẩm tê dại bởi làm tình quá độ là thế nào, nhưng Tiểu Vũ vẫn hoài nghi không biết những gì đang diễn ra bây giờ và lúc trước có phải đều là giấc mộng mà cô tưởng tượng ra hay không. Thật sự là vì những gì đã xảy ra lần những việc trước mắt cô bây giờ đều quá tốt đẹp. Tốt đẹp đến mức khiến cô cảm thấy khó tin đó là sự thật.

Thấy người trong lòng thất thần, Nghiêm Mân Triết hơi nổi nóng, tay anh ôm bầu ngực của cô không tự chủ gia tăng sức lực.

- Đau em... - Bộ ngực Tiểu Vũ bị người ta dùng sức bóp chặt, cô nhin đau không được kêu lên.

- Đau nên không phải là mơ.

Tiểu Vũ nghe Nghiêm Mân Triết nói bên tai mình, bất giác mở to mắt nhìn anh.

Nghiêm Mân Triết thấy cô vẫn mở to đôi mắt mờ mịt nhìn anh, trong lòng cảm thấy bất lực:

- Tiểu Vũ, em nói cho anh biết...

Anh phải làm thế nào em mới tin rằng anh thật lòng yêu em.

Lời còn chưa nói hết, môi của Nghiêm Mân Triết đã bị môi Tiểu Vũ phủ lên. Anh tròn mắt nhìn cô. Sau đó, ngay lúc anh định hôn đáp trả thì Tiểu Vũ siết chặt anh một cái khiến anh hít thở không thông. Cô thì thâm bên tai anh:

- Không phải em không tin anh, chỉ là em sợ mình sẽ tỉnh dậy, phát hiện ra mọi chuyện chẳng qua chỉ là một giấc mơ.

Nghe cô nói những lời không có cảm giác an toàn như vậy, lòng Nghiêm Mân Triết nhói lên một cái, không biết phải nói thế nào để vỗ về sự bất an của cô, đành phải dùng hành động để chứng minh tình yêu của anh.

28. Chương 28

Bây giờ Nghiêm Mân Triết cũng không vội vàng ân ái với Tiểu Vũ, chỉ dùng tay nhẹ nhàng cách một lớp áo sơ mi để dành hai nụ hoa hơi nhô ra của cô. Anh ôm bầu ngực cô, lòng bàn tay bao trùm lên nụ hoa, từ từ xoa nắn đến khi chúng ta hoàn toàn căng cứng. Sau đó anh từ từ cởi nút áo, cởi hết nút từ ngực xuống dưới mới thôi, để bộ ngực xinh đẹp kia có thể hoàn toàn được phóng thích ra khỏi áo sơ mi.

Mấy cái nút trên ngực vừa bị cởi ra, bộ ngực căng tròn của Tiểu Vũ không chờ được đã nhảy ra, Nghiêm Mân Triết cúi đầu ngậm lên quả ô mai hấp dẫn kia, từ từ mút liếm, sau đó vươn hai tay nắm lấy bầu ngực căng tròn của cô, trái phải lên xuống xoa nắn, đưa đẩy vào trong, ngón tay cái vờn về trên hai trái ô mai hồng.

Cảm giác được hai chú thỏ trắng của mình được Nghiêm Mân Triết tỉ mỉ yêu thương, chỗ kín bên dưới của Tiểu Vũ căng thẳng, hai cánh hoa hư không mấp máy khó nhin.

Nghiêm Mân Triết thấy rõ bên dưới Tiểu Vũ tiết ra mật dịch ngày càng nhiều, anh mỉm cười xấu xa:

- Tiểu Vũ thoải mái lắm sao?

Tiểu Vũ nghe anh nói thì mặt đỏ bừng bừng, cúi gằm mặt, hận không thể vùi mặt vào luôn trong ngực mình. Nghiêm Mân Triết lại nâng cầm Tiểu Vũ lên, để cô ngẩng đầu đối mặt với anh, sau đó cúi đầu ngậm lấy đôi môi hồng hào căng mọng của cô, cứ thế ôm hôn cô, khiến cô bị hôn đến động tình ham muốn.

Tiểu Vũ khó chịu uốn éo vòng eo, dùng bộ ngực đầy đặn và chỗ ướt át bên dưới của mình trêu chọc người đàn ông đang ôm hôn mình. Cô cảm thấy thân thể mình hư không đến cực điểm, bên dưới càng không tự chủ ướt át đến lợi hại.

Bị mật dịch của Tiểu Vũ thấm ướt, côn thịt Nghiêm Mân Triết nháy mắt nổi gân xanh, chỉ hận không thể lập tức tấn công vào trong hoa huyết dâm dăng kia.

Tay trái anh rời khỏi ngực Tiểu Vũ, đi xuống phía eo vòng qua áo sơ mi, phủ lên chỗ kín của cô.

- Phía dưới của em rất ướt.

Giọng nói hài hước vang lên bên tai cô, giống như sự khiêu khích của tình nhân, chỗ kín cô không khỏi lại căng thẳng, không thể khống chế được càng chảy nhiều mật dịch dính dính hơn.

Thấy trong tay toàn là dịch ướt, Nghiêm Mân Triết biết miệng nhỏ bên dưới của Tiểu Vũ đã chuẩn bị xong, nhưng anh vẫn xấu bụng muốn bỏ đói cô thêm một chút nữa. Ngón giữa của anh đặt ở khe huyết ướt sũng, nhưng không ma sát, chỉ nhẹ nhàng đè xuống, sau đó bắt đầu chậm rãi di chuyển trước sau, thông thả ra vào dẫn dụ hai cánh hoa bên ngoài ma sát nhẹ ngón tay anh.

Cảm giác hai ngón tay Nghiêm Mân Triết trước sau di chuyển bên ngoài hai cánh hoa mình, từ từ dùng sức ấn mạnh, còn bắt chợt chạm vào hoa tâm cô, chỗ kín của Tiểu Vũ tê dại, mật nhục không tự chủ kẹp chặt lại, muốn đầu ngón tay của Nghiêm Mân Triết vào hẳn bên trong hoa huyết hư không của mình mới thấy thỏa mãn.

- Ừm... ừm... ôi... Tiểu Vũ muốn...

Cảm giác được ngón tay Nghiêm Mân Triết muốn rút ra, Tiểu Vũ nhịn không được rên thành tiếng, cô khó chịu uốn éo cái mông, muốn anh dẫn dắt ngón tay vào trong.

Nghiêm Mân Triết cười khế, ngón tay thon dài ngoan ngoãn xâm nhập vào khe hẹp giữa hai cánh hoa nõn nà, đột nhiên đánh lên về phía hoa tâm đang vểnh lên.

Tiểu Vũ không tự chủ hơi gập bụng lại, cô còn chưa kịp phản ứng, ngón tay nóng bỏng của Nghiêm Mân Triết đột nhiên quấy nhanh tàn sát bữa bãi trong cô. Hai cánh hoa bên dưới của cô bị chà đạp đến mức sưng lên, hoa hạch mềm mại ướt át không chịu nổi sự trêu ong ghẹo bướm, cứng ngắc dựng đứng lên, mật dịch không ngừng chảy ra, giống như mưa tuôn chảy ra thành từng mảng nước.

Bởi vì đang là ban đêm, xung quanh đều yên tĩnh, Tiểu Vũ nhắm hai mắt lại thậm chí còn có thể nghe thấy tiếng ‘xoạt xoạt’ do ngón tay cắm rút vào hoa huyết mình phát ra. Bên dưới không tự chủ càng chảy nhiều mật dịch, eo cũng bắt đầu vận vẹo, muốn hai ngón tay Nghiêm Mân Triết toàn bộ nhét sâu vào trong tiểu huyết hư không của mình.

29. Chương 29

Cảm thấy thân thể Tiểu Vũ vì hưng phấn mà run rẩy, vách tường thịt co rút lại bao chặt lấy ngón tay của anh, rất có lực. Côn thịt của Nghiêm Mân Triết cũng cứng rắn đến cực điểm, “ọt” một tiếng, Nghiêm Mân Triết đột nhiên không báo trước mà rút ngón tay ra, sau đó mạnh mẽ hung hăng xỏ xuyên côn thịt sưng tấy của mình vào hoa huyết của Tiểu Vũ.

Giống như bị ai đó ném xuống mặt đất, lại trong nháy mắt mà từ mặt đất bay lên cao, lúc này Tiểu Vũ cảm giác mình giống như đang đi tàu lượn, không nhịn được kích động mà rên nhẹ.

Nghe được Tiểu Vũ hừ nhẹ, Nghiêm Mân Triết lại càng thêm động tình, nắm chặt hông của Tiểu Vũ, hai chân mạnh mẽ khép lại, nâng eo, dùng sức ấn một cái, làm chiếc xích đu đong đưa.

Bởi vì động tác của Nghiêm Mân Triết, trong lúc nhất thời Tiểu Vũ không kịp phản ứng, cứ như vậy mà bị côn thịt Nghiêm Mân Triết hung hăng nhắm vào hoa tâm, cả thân thể cũng tê liệt. Sau đó cô bổ nhào lên người Nghiêm Mân Triết, bị động đón nhận côn thịt anh tiến vào cách dữ dội.

Trong cơ thể cô là một vật cứng, thô to, theo xích đu không ngừng lay động, nó càng hung mãnh chọc vào hoa huyết của cô, cảm giác mãnh liệt đầy thỏa mãn này khiến cho Tiểu Vũ nhịn không được mà rên rỉ thành tiếng:

- A...a.... Ừm... Sâu quá... Rất thoải mái... Ừ ... rất sâu... rất lớn...

Tay Tiểu Vũ không còn sức lực chống trước ngực Nghiêm Mân Triết. Theo côn thịt của anh ở trong huyết thịt của cô nhanh chóng ra vào, hai nhũ hoa cũng vì vậy mà rung động mãnh liệt, mang theo từng đợt ánh sáng như sóng sửa.

Hai con thỏ trắng quyến rũ của Tiểu Vũ nhảy nhót trước mắt khiến cho của Nghiêm Mân Triết giống như con sói đói. Anh nhìn chăm chăm vào thân thể trần truồng của Tiểu Vũ, hai tay từ dưới nách của cô vòng qua, đè bả vai của cô lại, lực eo lại nhanh hơn, mạnh hơn, càng lúc càng mãnh liệt, dữ dội nhanh chóng hướng lên hoa huyết phía trên mà hung hăng đâm chọc. Chỗ giao hợp của cả hai vì va chạm phát ra tiếng “bạch bạch”, côn thịt dữ tợn xâm nhập thẳng vào tử cung, khi rút ra lại đem theo từng chuỗi dịch màu trắng trong.

- Hư... A... a... Sướng quá... cảm em... nhanh... chút...

Rốt cuộc phía dưới Tiểu Vũ bị người đàn ông cầm khiến cho điên cuồng mê loạn mà kêu rên, phần eo của người đàn ông mỗi một lần đều cắm vào thật sâu, chỗ hai người kết hợp phát ra tiếng “bạch bạch bạch”. Khi màn đêm dần phai nhạt, thanh âm và cường độ va chạm cũng dần dần tăng cao.

“Ôm ộp” gân xanh nổi trên côn thịt chỉ vừa mới biến mất trong hoa huyết của Tiểu Vũ, đồng thời cũng ép một lượng lớn mật dịch chảy ra ngoài, ngay sau đó lại lấy khí thế sét đánh không kịp bịt tai mà rút ra, bắn tung tóe ra phía dưới túi thịt căng đầy của người đàn ông, cũng vẩy lên trên đùi Tiểu Vũ.

Tiểu Vũ cắn chặt răng, móng cũng điên cuồng cao thấp lên xuống phối hợp, bởi vì mức độ quá mạnh, mà côn thịt suýt chút nữa ra khỏi cửa huyết của cô, lại bị người đàn ông phía dưới tiến vào, xuyên thẳng vào nơi sâu nhất.

- Ừ... Nhanh chút... A a... học trưởng... hung hăng cầm Tiểu Vũ đi... cắm sâu nữa... A a...

Tiểu Vũ phóng túng rên rỉ không biết đủ, chỉ muốn người đàn ông bên dưới hung hăng đâm chọc mình nhiều hơn, làm đến mức ngất đi mới chứng minh được hết thấy trước mắt là chân thật chứ không phải là mơ.

Nghiêm Mân Triết biết được tâm ý của Tiểu Vũ, tất nhiên cũng sẽ không từ chối cô. Hai tay anh nắm chặt bả vai Tiểu Vũ, càng thêm dùng sức cầm côn thịt lên trước, đồng thời hạ thấp bả vai cô, để đảm bảo mỗi lần côn thịt của anh hung hăng cắm vào đều chọc sâu vào trong tử cung Tiểu Vũ.

- Ah... Ừmmm... A... sướng quá... Tiểu Vũ sắp bị làm hỏng rồi... sẽ bị học trưởng làm hỏng mất...

Thân thể Tiểu Vũ liều mạng dùng đưa lên xuống, mồ hôi trên mặt của cô cũng vì kịch liệt đưa đẩy mà văng khắp nơi.

“Kèo kẹt kèo kẹt... kịch kịch”

“Bạch bạch bạch...”

- A a... Ừmmm... A a...

Không gian nhỏ hẹp trong thư phòng đều chìm đắm trong âm thanh dâm dăng mê người, Nghiêm Mân Triết đang dùng cơ thể cường tráng khỏe mạnh của mình, để chứng minh cho Tiểu Vũ thấy tình yêu của anh dành cho cô...

Tác giả muốn nói:

Đột nhiên tôi cảm thấy văn của tôi, thật sự là không ngừng làm làm làm

30. Chương 30

Nghiêm Tiểu Muội mở mắt, đập vào mắt cô là một mảng màu đỏ. Thấy đầu mình đang bị cái gì đó trùm lại, cô bực bội muốn lấy miếng vải trùm đầu mình ra, lại phát hiện toàn thân ê ẩm tê dại, bên dưới còn vô cùng đau rát. Nhất thời nước mắt trong hốc mắt tràn ra, cuối cùng Nghiêm Tiểu Muội không còn tâm tư nào để ý đến cái khăn đỏ đang phủ trên đầu mình, chỉ có thể nằm trên giường không còn chút sức lực nào.

Không bao lâu, cô nghe thấy bên ngoài có tiếng động. Hình như có người đang nói chuyện với nhau, trong đó thỉnh thoảng có đề cập đến tên của cô. Nghiêm Tiểu Muội hiểu kỳ, nhưng mà miếng vải đỏ kia vẫn trùm trên đầu cô, cô lại không có chút sức lực nào kéo nó ra, nhất thời cảm thấy ức chế vô cùng.

Đang uất ức trong lòng, chợt cô nghe thấy có tiếng cửa bị đóng lại, không biết tại sao cô lại có cảm giác bất an, thân thể không nhịn được hơi run rẩy.

Sau đó mảnh vải đỏ trước mắt cô bị xốc lên, ánh đèn trong phòng khiến Tiểu Muội không thể mở mắt nổi, nhưng chớp mũi ngửi được mùi hương nhàn nhạt của rượu và hương gỗ thông quen thuộc, khiến cô biết được người đến là Triệu Quân Trác.

Run rẩy mở mắt, Nghiêm Tiểu Muội nhìn thấy Triệu Quân Trác toàn thân diện bộ cổ phục tân lang truyền thống màu đỏ thẫm, cô giật mình tròn mắt, tưởng đầu mình vừa ngủ một giấc đã xuyên không.

Sau đó cô theo bản năng ngẩng đầu nhìn đèn. Ủa, là đèn treo tường mà, cô không có xuyên không, nhưng sao Triệu Quân Trác lại mặc quần áo kiểu này? Chẳng lẽ cô đang nằm mơ?

Nghĩ vậy, Nghiêm Tiểu Muội không tự chủ muốn vươn tay sờ gương mặt người đàn ông trước mắt để cảm nhận nhiệt độ trên cơ thể anh, nhưng cánh tay cô vô cùng đau nhức, làm thế nào cũng không cử động được. Được rồi, đau như vậy hẳn không phải là mơ.

- Chuyện này là sao?

Vừa dứt lời, Nghiêm Tiểu Muội bị giọng nói khàn khàn của mình dọa sợ. giọng nói của cô sao thế này? Cổ họng cũng cảm thấy đau đau, giống như bị phế bỏ vậy.

Ánh mắt Triệu Quân Trác say mê nhìn dáng vẻ kinh ngạc của cô, nhìn không được bật cười, nhưng anh thật sự là uống rất say, nên vừa đề lên người cô đã ngủ mất.

Tiểu Muội vẫn còn đang kinh ngạc không biết tại sao cổ họng mình bị hư mất, đột nhiên cảm giác bị một vật nặng đè lên, mũi rượu xộc vào mũi như muốn hun khói cô, cô quay đầu thấy Triệu Quân Trác đã nhắm mắt, trên mặt vẫn còn nụ cười tươi tắn mà cô chưa từng thấy, bất giác cô ngây ngốc nhìn anh.

Có điều, dù có say mê đắm đuối người đàn ông cô yêu trước mắt này đến mức nào, thân thể cô bị đè nặng như vậy, có mê đắm cỡ nào cũng cảm thấy bức bối.

- Anh Quân Trác, anh Quân Trác, anh tránh ra một chút được không, em bị anh đè đau quá nè.

Tiểu Muội không ngừng kêu to vào tai Triệu Quân Trác, hi vọng người đàn ông này có thể nghe được tiếng cô, buông thân thể cô ra, đừng đè cô như vậy nữa.

Cuối cùng Triệu Quân Trác mơ mơ màng màng, thấy hình như có ai đó không ngừng nói oang oang vào tai anh, không nhịn được bực mình, há miệng phủ kín miệng nhỏ của Tiểu Muội.

Nháy mắt, hai mắt của Tiểu Muội mở to. Nhưng lại nhanh chóng bị mùi rượu nồng nặc trên người anh làm cho sặc tỉnh.

- Khụ khụ... Triệu Quân Trác, anh là tên khốn kiếp, anh tỉnh dậy cho em!!

Nghiêm Mân Triết vừa mở cửa liền nghe tiếng quát tháo, nhìn thấy em gái mình bị Triệu Quân Trác đè trên giường đến đáng thương, nở nụ cười sâu xa:

- Em gái tội nghiệp, đêm tân hôn lại bị tân lang của mình đè đến không sống nổi...

Triệu Quân Trác vốn vẫn còn muốn giả say để Tiểu Muội thêm một chút nữa, nghe thấy tiếng cửa phòng riêng bị ông anh vợ của mình mở ra, hơn nữa Nghiêm Mân Triết lại còn trêu chọc bà xã của mình, không thể không tạm dừng lại, đứng thẳng lên:

- Sao anh lại có chìa khóa phòng của chúng tôi?

Hai anh em nhà họ Nghiêm không ngờ chú rể say khướt kia lại đột ngột bật dậy, cả hai đều giật mình:

- Giả chết à?

Triệu Quân Trác á khẩu. Hai người họ đứng là từ một lò mà ra, lúc hoảng hốt nói cũng y chang nhau.

Cuối cùng, Nghiêm Mân Triết bình tĩnh trước, lúng túng cười:

- Tôi vào là để hỏi Tiểu Muội cái CD lúc trước nó đồng ý đưa cho tôi ở đâu.

Triệu Quân Trác mà dễ bị gạt vậy sao? Giống như không nghe thấy lời Nghiêm Mân Triết nói, anh cố chấp lặp lại câu hỏi vừa rồi:

- Sao anh có chìa khóa phòng của chúng tôi?

31. Chương 31

Nghiêm Mân Triết bĩu môi:

- Trước kia Tiểu Muội kêu tôi giúp nó làm chìa khóa phòng cậu, nên nhân tiện tôi cũng làm một cái, để phòng lỡ một ngày nào đó có bất trắc, cậu ăn hiếp nó tôi sẽ vào kịp để cứu người.

Được rồi, thật ra những lời này đều là lời nói dối, nhưng chẳng phải có những lúc nói thật cũng chẳng phải chuyện tốt gì đó sao. Mình vẫn nên uyển chuyển một chút thì hơn.

Tất nhiên Triệu Quân Trác biết Nghiêm Mân Triết nói dối. Anh ta muốn cứu em gái của mình còn cần dùng đến cách này mới lạ. Nhưng Triệu Quân Trác cũng không để ý, chỉ giơ tay ra:

- Trả chìa khóa cho tôi.

Nghiêm Mân Triết đứng tại chỗ không nhúc nhích, hướng mắt nhìn Nghiêm Tiểu Muội nằm ở trên giường:

- Để Tiểu Muội đưa đĩa CD kia cho tôi trước đã.

Triệu Quân Trác thấy Nghiêm Mân Triết vẫn cứ khẳng khẳng đòi cái đĩa đó, không nhận được quay đầu nhìn Tiểu Muội tỏ mò hỏi:

- Đĩa CD của em?

- Quà sinh nhật lần trước em đưa cho anh chính là cái đĩa anh cần.

Trước mặt anh trai mình, Nghiêm Tiểu Muội nhìn anh bằng ánh mắt của một con nai vàng ngơ ngác cực kỳ đáng yêu. Sau đó cô đã thành công nhìn thấy gân xanh của anh cô nổi lên. Anh tức giận ném chiếc chìa khóa cho Triệu Quân Trác rồi tiếng đóng cửa nặng nề ‘ầm’ một cái vang lên.

- Chuyện là sao vậy? – Triệu Quân Trác vẫn còn đang trong trạng thái mơ hồ, không biết hai anh em nhà này đang làm cái gì.

Tất nhiên Tiểu Muội sẽ không khai ‘chuyện tốt’ mình đã quay lên cảnh giường chiếu của anh trai và chị dâu mình ra, vì thế cô lại dùng ánh mắt con nai vàng ngơ ngác nhìn Triệu Quân Trác.

Sau đó... Sau đó thì...

Suốt một tuần Tiểu Muội không thể xuống giường được.

Còn Nghiêm Mân Triết lúc này bởi vì bị em gái mình bày mưu tính kế mà vô cùng tức giận, anh nhanh chóng ôm Tiểu Vũ về phía xe, muốn về nhà ngay lập tức.

Kết quả chỉ vừa mới đến xe, còn chưa kịp vào trong, Nghiêm Mân Triết đã bị Tiểu Vũ phong ấn miệng anh.

Tiểu Vũ liếm môi Nghiêm Mân Triết một cái, phát hiện trên môi anh không có mùi vị gì đặc biệt, biết anh sau khi rời khỏi cô không có dính dứ gì với người phụ nữ khác, trên mặt không giấu được vẻ ngọt ngào. Khi cô định rời môi anh, lại bị anh hung hăng đặt lên cửa xe.

- Bé con lằng lờ, em muốn chọc anh phát điên phải không?

Nghiêm Mân Triết khàn giọng bên tai Tiểu Vũ, in môi lên trán cô, tay phải tiến vào đường xẻ của chiếc sườn xám rờ rẫm đùi cô, đi thẳng lên trên, sau đó luồn tay vào trong hoa huyệt không có quần lót che chắn của cô.

- Sẽ có người thấy...

Tiểu Vũ vừa định lên tiếng ngăn cản, đã bị Nghiêm Mân Triết ôm đến chỗ khuất sau xe, chiếc sườn xám bị kéo tới lên eo, cặp mông lộ ra giữa không khí lạnh lạnh dán lên cửa xe.

- Không phải em muốn dụ dỗ anh làm em ở chỗ này sao? Nếu không sao lại hôn anh, còn cười quyến rũ như vậy làm gì?

Nghiêm Mân Triết kéo caravat của mình, cởi bỏ nút áo, kéo cổ áo sườn xám của Tiểu Vũ ra, hôn lên cần cổ mảnh khảnh của cô, hôn liếm xương quai xanh và cặp nhũ xinh đẹp, kể cả trái ô mai nhạy cảm kia. Tiểu Vũ từ chối một chút thì không còn sức nữa, cô thở hổn hển, không dám rên rỉ quá lớn tiếng.

Nghiêm Mân Triết đưa tay vào hoa huyệt của Tiểu Vũ, thấy trên tay đã ướt một mảng, đưa tay lên ngửi ngửi, không nhận được nhũ mảy:

- Chẳng phải lúc nãy đã nói em đi rửa hết những chất dơ trong người đi rồi sao? Sao còn chưa rửa?

Nghe Nghiêm Mân Triết hỏi vậy, mặt Tiểu Vũ đỏ ửng:

- Tinh dịch của học trưởng không có dơ, Tiểu Vũ thích cảm giác tinh dịch của học trưởng ở trong người mình.

Nghiêm Mân Triết không ngờ người lúc nãy còn từ chối mình bây giờ lại nói ra lời rung động lòng người như thế, còn thật bên dưới lập tức sưng to đến cực hạn, cứ vậy mắc kẹt ở giữa hai chân Tiểu Vũ. Anh kéo dây lưng và dây khóa của mình ra, ôm hông của Tiểu Vũ, đỡ lấy còn thật của mình hung hăng xâm nhập vào hoa huyệt dâm dăng còn lưu lại đầy tinh dịch của anh. Nhìn thấy bộ ngực của Tiểu Vũ vẫn còn bị chiếc sườn xám bó chặt, đôi mắt Nghiêm Mân Triết đỏ lên, xé nát chiếc áo trên người cô, sau đó tay anh dùng sức mãnh liệt xoa nắn hai bầu ngực cô, dưới thân càng hung hăng đâm chọc vào hoa huyệt chặt chẽ mềm mại kia.

Tiểu Vũ tựa trên xe, một chân nâng lên, một tay che miệng, một tay chống lấy thành xe, hoa huyệt hồng hào nõn nà bị va chạm không hề gặp trở ngại nào. Còn thật tím hồng lần lượt chọc vào tiểu huyệt đỏ hồng. Hoa huyệt cứ thế ào ào tiết ra mật dịch, tiếng vang tuyệt diệu khiến Nghiêm Mân Triết càng dùng sức cắm vào bên dưới Tiểu Vũ nhiều hơn, càng mãnh liệt đâm chọc.

Bị cấm quá dữ dội, cho dù đã che miệng Tiểu Vũ cũng không có cách nào ngăn cản tiếng kêu của mình, Nghiêm Mân Triết thích nghe cô kêu, như vậy chứng tỏ cô được mình làm đến sáng khoái. Anh cầm bàn tay đang che miệng của Tiểu Vũ chống lên xe, hài lòng nghe âm thanh rên rỉ phóng dăng không đè nén được của cô, nhanh chóng tiếp tục cắm vào hoa huyệt cô, thỉnh thoảng hôn hít, xoa nắn bầu ngực cô, khiến cô càng kêu dễ hơn.

32. Chương 32

- Tiểu Vũ, học trưởng làm em có dễ chịu không, sướng khoái không?

Nghiêm Mân Triết vừa thở hổn hển, vừa mạnh mẽ ra vào, nhiều lần cổ tình ma sát điểm mẫn cảm của Tiểu Vũ. Dưới thân Tiểu Vũ tê dại, cô chỉ có thể đón nhận cơn thịnh tríang kiện kia, bị nhấn chìm trong mê loạn của dục vọng.

- A... Sâu quá... rất sướng.... Tiểu Vũ bị học trưởng cảm rất thoải mái...

Vừa dứt lời, Tiểu Vũ ôm lấy cổ Nghiêm Mân Triết hung hãn cắn lên bờ vai anh. Bàn tay to của Nghiêm Mân Triết vỗ vào hông của Tiểu Vũ, tay mò về chỗ hai người đang kết hợp, dầm dề xoa nắn cửa huyết đang ngậm cơn thịnh anh, đầu ngón tay hướng lên phía trước, xoa bóp hạt châu nhỏ của cô, một cơn tê dại khiến thân thể Tiểu Vũ mềm nhũn.

- Ừ... Nhanh chút...

Giọng nói mềm yếu động lòng người kia, bởi vì rên rỉ nhiều lần mà hơi khàn khàn lại trực tiếp làm cho toàn thân Nghiêm Mân Triết nóng lên. Anh nâng hông cô lên càng dùng nhiều sức, muốn làm Tiểu Vũ đến mức choáng váng mới thôi.

Cao trào nhanh đến, Tiểu Vũ cắn Nghiêm Mân Triết càng mạnh, hai chân lại càng quăn chặt lấy hông anh. Đồng thời Nghiêm Mân Triết cũng liều mạng ôm lấy Tiểu Vũ, càng dầm sâu vào trong.

Khoái cảm được hoa huyết Tiểu Vũ vậy chặt lấy cơn thịnh to lớn của mình, mút chặt sít sao, nghĩ đến việc sau này mỗi ngày đều có thể xâm nhập cô như thế, Nghiêm Mân Triết lại càng mạnh mẽ khuấy động vách tường bên trong đang mấp máy kia, sướng khoái vô cùng, càng động càng mạnh. Anh còn chà đạp gặm cắn cặp nhũ đẹp đẻ kia, háo sắc xoa hai bên hông thịnh của cô, thầm nghĩ lúc nào đó cũng sẽ khai mở cúc hoa kia của cô.

Tiểu Vũ lắc đầu, tiểu huyết đã bị Nghiêm Mân Triết làm đến mức run lên, sướng khoái vô cùng, co thắt lại từng hồi. Nhưng cơn thịnh của anh vẫn cứ một lần lại một lần dứt vào trong cô, quy đầu to lớn ma sát vào điểm mẫn cảm của cô, kích thích cô đạt đến cao trào. Tiểu Vũ dùng sức cắn vào vai anh đến mức chảy máu, Nghiêm Mân Triết không thèm để ý tới vết thương nhỏ đó, cơn thịnh tiếp tục tàn phá trong hoa huyết, vô tình ma sát chỗ mẫn cảm, khoái cảm mãnh liệt như thủy triều khiến Tiểu Vũ khổ sở dầm liên tục vào bộ ngực rắn chắc của Nghiêm Mân Triết, run rẩy đạt cao trào.

Một dòng nước nóng đột ngột phun trào như nham thạch, dội vào hoa tâm, nóng bỏng đến mức Tiểu Vũ phải bắt lấy cánh tay Nghiêm Mân Triết, cong eo lên, kích động khốc ứt cả ngực anh.

Nhìn người trong lòng mặt mũi lem nước mắt, Nghiêm Mân Triết cảm thấy vô cùng thương xót, yêu thương hơn lên những giọt nước mắt trên mặt cô, cơn thịnh vẫn ở trong cơ thể Tiểu Vũ. Tiểu Vũ cảm nhận được xung quanh cô giờ này là sự dịu dàng chăm sóc của anh.

Đột nhiên có tiếng nói gần đó truyền đến. Nghiêm Mân Triết vội vàng ôm lấy Tiểu Vũ, mở cửa xe xong ôm cô ngồi vào trong.

Tiểu Vũ không phản ứng kịp, để Nghiêm Mân Triết ôm mình lên xe, đóng cửa lại, Tiểu Vũ nhìn chỗ anh và cô còn đang dính vào nhau, không nhận được đổ mắt:

- Anh... Sao anh lại lớn nữa...?

Nghe thấy Tiểu Vũ hỏi một câu rất trẻ con, Nghiêm Mân Triết bật cười, anh xấu xa thúc vào người Tiểu Vũ, cảm cơn thịnh mình vào trong cô vài lần:

- Bởi vì thằng nhỏ của anh lại muốn tiếp tục yêu thương cô bé của Tiểu Vũ nhiều hơn nữa.

Tiểu Vũ nghe xong mặt càng đỏ bừng bừng. Cô vùi đầu vào lòng Nghiêm Mân Triết, không chịu ra.

- Tiểu Vũ, mặc dù đáng vẻ then thùng của em rất quyến rũ, nhưng mà anh cũng rất thích em chủ động. Không phải Tiểu Vũ vẫn thường xuyên mơ thấy em ăn hiếp anh đó sao? Bây giờ anh cho em cơ hội thực tế để ăn hiếp anh đây – Nghiêm Mân Triết cười xấu xa thì thâm vào tai Tiểu Vũ – Học trưởng cầu xin Tiểu

Vũ cường bạo anh...

33. Chương 33

- Học trưởng cầu xin Tiểu Vũ cường bạo anh...

Nghe học trưởng của mình nói những lời không biết xấu hổ như vậy, Tiểu Vũ thẹn đến chín mặt. Nhớ đến ngày hôm trước, cô tưởng đâu mình đang nằm mơ, ỷ vào việc giấc mơ đó là của mình nên muốn làm thế nào với anh thì làm, Tiểu Vũ cảm thấy vô cùng ngại ngùng. Nhưng nói thật, nghe học trưởng mình trêu mình như vậy, Tiểu Vũ thật lòng cũng có xúc động muốn cường bạo anh. Có điều cô sợ học trưởng không thích một Tiểu Vũ dâm đãng như vậy.

Dường như Nghiêm Mân Triết nhận ra nguyên nhân cô không dám chủ động, anh nhẹ nhàng nói bên tai cô:

- Học trưởng thích Tiểu Vũ, cho dù Tiểu Vũ có thẹn thùng hay phóng đảng anh đều thích. Có điều anh hy vọng Tiểu Vũ của anh cả đời này chỉ chủ động phóng đảng với mình anh...

Nghe Nghiêm Mân Triết thổ lộ lời yêu, Tiểu Vũ lập tức cảm động, không nịn được chủ động hôn lên đôi môi mỏng của anh. Hai chân cô kẹp chặt hông anh, sau đó chậm rãi ngồi xuống, chủ động để hoa huyết của mình dần dần ăn lấy côn thịt anh.

Ban đầu Nghiêm Mân Triết chỉ tính trêu chọc Tiểu Vũ thôi, không ngờ Tiểu Vũ nói cường là cường. Nhưng thật lòng mà nói, đáng về chủ động của Tiểu Vũ thật sự xinh đẹp khiến người kinh ngạc. Căn bản, Nghiêm Mân Triết không thể nào kháng cự được sự cám dỗ của Tiểu Vũ. Thế là hai tay anh ôm lấy bộ ngực của Tiểu Vũ, không ngừng hôn hít liếm láp. Thân dưới cũng chủ động thẳng eo, 'bị cường bạo' mà lại chủ động để Tiểu Vũ càng cường mình một cách triệt để...

Hai người ở trên xe giằng co một đêm, Nghiêm Mân Triết nhìn người vì gắng sức 'chà đạp' mình mà mệt mỏi gục xuống, cười dịu dàng. Sau đó anh đặt người trong lòng nằm xuống, dùng áo khoác đắp lên người cô, để cô nằm thoải mái hơn mới nổ máy lái xe về nhà.

Cuối cùng xe cũng vào gara nhà mình. Nghiêm Mân Triết cúi đầu, thấy Tiểu Vũ đang mở to mắt nhìn mình không chớp mắt:

- Sao vậy?

Chết tiệt! Cả buổi tối mình đã làm Tiểu Vũ mệt chết rồi, bây giờ dục vọng lại tiếp tục bắt đầu âm ỉ, như vậy là sao chứ?!

Tiểu Vũ nghe giọng nói nhỏ nhẹ khàn khàn của anh, biết anh lại muốn cô, rõ ràng thân thể cô đang nói với cô nó đã chịu đựng đến cực hạn, nhưng cô vẫn không nấn tâm nhìn học trưởng vì cô mà nấn nịn như vậy. Vì thế cô lên tiếng dụ dỗ anh:

- Cô bé của Tiểu Vũ lại muốn ăn học trưởng...

Nghiêm Mân Triết nghe cô nói, thiếu chút nữa là bất chấp thân thể cô có chịu nổi hay không mà muốn cô ngay. Nhưng suy cho cùng lý trí vẫn chiến thắng dục vọng, anh hôn mạnh lên trán Tiểu Vũ một cái:

- Đồ ngốc, tưởng anh không biết sao. Ngày hôm qua Tiểu Vũ bị đòi hỏi đã mệt muốn chết rồi, sao anh có thể tiếp tục ức hiếp em được nữa chứ. Nếu như thật sự làm em đến hư luôn, sau này anh phải làm sao chứ...

- Học trưởng... - Nhất thời Tiểu Vũ thấy sống mũi mình cay cay, trong lòng vô cùng cảm động, cảm động vì không ngờ rằng học trưởng của mình rất để ý đến mình.

Nghiêm Mân Triết cúi đầu, thấy cô cảm động nhìn anh, trong lòng lại nóng lên. Tiểu Vũ của anh thật sự đáng yêu quá! Nghĩ vậy, hai cánh tay đang ôm lấy Tiểu Vũ bắt giắc siết chặt hơn, khiến cô càng dán sát vào ngực mình.

Tiểu Vũ dán chặt vào ngực Nghiêm Mân Triết, nghe nhịp đập vững vàng quen thuộc kia, cảm thấy hạnh phúc tràn đầy trong lòng. Cô cứ nghe nhịp tim của anh rồi ngủ thiếp đi.

- Tiểu Vũ của anh...

Nghiêm Mân Triết nhìn Tiểu Vũ không chút đề phòng ngủ trong ngực mình, nhin được được thốt lên một câu. Sau đó anh ôm Tiểu Vũ xuống xe, đi đến phòng tắm, mở vòi sen tắm cho cô và anh, rồi ôm cô đặt lên ghế, lau khô người cô mới để cô lên giường ngủ.

Còn anh, sau khi đắp mền cho Tiểu Vũ xong lại vào phòng tắm DIY tắm nước lạnh để áp chế dục vọng của mình.

Tiểu Vũ nằm trên giường, nghe thấy trong phòng tắm có tiếng động, mặt cô đỏ lên, không biết sao cô luôn cảm thấy lúc đáng vẽ của học trưởng trong phòng tắm lúc này nhất định là rất đáng yêu.

Nghiêm Mân Triết tắm ra, thấy Tiểu Vũ đang mở to đôi mắt quấy rầy nhìn anh, nhin không được ngáp một cái hỏi:

- Sao vậy, em không ngủ được à?

34. Chương 34

- Không biết sao tự nhiên em không muốn ngủ - Tiểu Vũ đỏ mặt nói.

- Vậy tội mình xem phim đi.

Nghiêm Mân Triết chợt nhớ đến cái đĩa CD chứa những cảnh 'số lượng có hạn' của Tiểu Vũ. Sau đó liền chạy đến TV bên cạnh tìm được quà sinh nhật vừa rồi Tiểu Muội tặng anh.

Mở một hồi lâu, anh thấy một cái hộp có ghi "Sản phẩm của Tiểu Muội, tất nhiên là tinh phẩm", nhìn là biết cái đĩa của cô em dễ hơi cho anh.

Bỏ đĩa Cd vào máy chạy, Nghiêm Mân Triết ngồi trên giường bấm điều khiển, sau đó đỡ Tiểu Vũ dựa đầu vào gối nằm xem.

Lúc này trên màn hình xuất hiện một dòng phụ đề siêu lớn:

NHẬT KÝ SINH HOẠT SỐ LƯỢNG CÓ HẠN CỦA TỔNG TIỂU VŨ

Thấy tên mình trên màn hình, Tiểu Vũ nhin không được nhú mày.

Sau đó cô nhìn thấy hình ảnh bản thân mình 4 năm trước xuất hiện trong tivi, rồi chỉ cảm thấy trước mắt một màu đen thui... cuối cùng khi thấy trên tivi chiếu đến cảnh cô vào phòng tắm, rốt cuộc cô cũng không bình tĩnh nổi nữa:

- Học trưởng, anh đừng coi cái này được không?

- Không được.

Đây là lần đầu tiên kể từ lúc đến nhà anh Nghiêm Mân Triết cự tuyệt cô, hốc mắt cô dần đỏ lên.

Nghiêm Mân Triết thấy Tiểu Vũ nhìn mình với vẻ tội nghiệp như vậy, cuối cùng cũng tắt tivi. Hôm nay không coi, để mai coi cũng được. Nghiêm Mân Triết thầm nghĩ.

- Sau này cũng đừng xem cái đĩa đó được không?

Mắt Tiểu Vũ chăm chăm nhìn Nghiêm Mân Triết, khiến anh suýt chút nữa bị ánh mắt đáng thương đó làm xúc động, nhưng anh nhanh chóng hồi phục tinh thần:

- Nói sau đi.

Tiểu Vũ thấy Nghiêm Mân Triết nói cho qua chuyện, trong lòng đột nhiên thấy mất hứng. Cô bĩu môi, sau đó kéo chăn giả bộ ngủ.

Nghiêm Mân Triết biết Tiểu Vũ giận, vội vàng ôm cô dỗ ngọt:

- Được rồi, anh không coi, không coi nữa. Tiểu Vũ không cho anh coi, anh đâu dám cãi.

- Em không tin anh lại đổi ý nhanh vậy. trừ khi anh đốt cái đĩa này đi.

Nghiêm Mân Triết nghe Tiểu Vũ nói ra từ trong chăn với giọng buồn buồn.

- Được rồi. Anh đốt mà, có điều đốt trong nhà không an toàn, còn ra ngoài đốt lỗ như bị phát hiện thì sao đây? Hay là cứ để anh giữ đi, không chừng sau này em muốn xem – Nghiêm Mân Triết nói đến đây thì dừng một chút – Nếu không anh giao cái đĩa này cho em giữ, em thấy sao?

Sau đó Nghiêm Mân Triết thấy đầu cô từ từ chui ra khỏi cái chăn, mắt Tiểu Vũ nhìn anh không chớp. anh bị nhìn đến hơi chột dạ nhưng trên mặt cũng không để lộ biểu hiện gì.

- Đưa cái đĩa cho em, sau này không được lén xem có biết chưa? – Tiểu Vũ nhìn Nghiêm Mân Triết, vẻ mặt nghiêm túc.

Nghiêm Mân Triết thấy Tiểu Vũ cố làm ra vẻ nghiêm nghị, không nhịn được muốn bật cười, nhưng anh vẫn tỏ ra phớt lờ:

- Yes, Tiểu Vũ bảo bối của anh!

Nghiêm Mân Triết đưa hai cái đĩa cho Tiểu Vũ xong, cô đặt đầu xuống gối, tìm một tư thế thoải mái để ngủ.

Nghiêm Mân Triết thấy Tiểu Vũ đã ngủ, nhấc tay nhấc chân muốn ra ngoài:

- Học trưởng, anh đi đâu đó? – Tiểu Vũ gọi anh từ phía sau.

- Anh làm việc, anh đã nghỉ mấy ngày, còn nghỉ nữa anh lấy gì nuôi Tiểu Vũ bảo bối của anh đây? – Nghiêm Mân Triết xoay người thông thả trả lời.

- Ừm.

Tiểu Vũ nghe Nghiêm Mân Triết giải thích, mặt hơi ửng hồng, nhớ lại mấy ngày nay học trưởng nghỉ làm là do cô, cô hơi ngại ngùng, liền phủ chăn lên đầu, mệt mỏi nhắm mắt ngủ.

Còn ở cửa, Nghiêm Mân Triết thấy Tiểu Vũ đã ngủ thật sự, anh mới đóng cửa phòng, đi thẳng qua phòng sách mở máy tính lên.

Anh thầm nghĩ thực ra Tiểu Muội nhà anh có cả tá đường hầm, ngoài cái CD đã đưa cho anh, hẳn là cô còn giữ một cái USB để phòng bất trắc.

Nghiêm Mân Triết cắm USB vào trong máy tính. Sau đó...

Sau đó...

Đến lúc Tiểu Vũ tỉnh dậy, cô đã thấy học trưởng yêu dấu của mình nhét hai khối bông gòn vào mũi...

Tác giả muốn nói:

Thật ra ban đầu tôi định kể luôn nội dung trong đĩa CD...

Sau đó viết thêm mấy chương nữa

Cuối cùng...

Tôi lại quyết định...

Nên kể chuyện này trong phiên ngoại thì tốt hơn.

Cá nhân tôi hài lòng với kết thúc này.

Tôi biết sẽ có vài người đọc đoạn kết này sẽ thấy rằng tôi đầu voi đuôi chuột.

Được rồi, thật ra là tôi đang chơi xấu, có cảm giác đầu voi đuôi chuột thật.

Mà tôi lại còn rất thích cái đuôi này.

Các bạn có hứng thú với phiên ngoại hãy kiên nhẫn nha.

Có lẽ hôm nay... cũng có lẽ...

Ngay cả tôi cũng không biết thời điểm chính xác.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hon-hoc-truong>